

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Toruńska 22 w Inowrocławiu, Król. Jadwigi 16 w Gdyni, Skwer Kościuszki 24, I ptr.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2,95 zł. miesięcznie 8,85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,34 zł. miesięcznie, 10,00 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6,95 zł., zagranicę 9,25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Nr zbiorowy 2659 (trzy przewody) — Oddział w Bydgoszczy 1299.

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460, Inowrocław 637

Numer 197

BYDGOSZCZ, wtorek dnia 30 sierpnia 1938 r.

Rok XXXII.

Fotografie gratis i franco.

Warszawa, 29 sierpnia.

Ub. niedziela sprzyjała masowym wycieczkom poza mury miasta. Przeważnie odbywało się pożegnanie z latem. I bez tego ruch na dworcach warszawskich jest ogromny, gdyż powracają ludziska z wycieczek, a dziesiątki do szkoły.

Podróżuje się w niesamowicie trudnych warunkach. Tak się to dzieje, gdy minister komunikacji jest pułkownikiem i zajmuje się w dodatku polityką. Na linii najbardziej punktualnej warszawsko-wileńskiej pół godziny w nocy czekano na obsługę pociągu (brak ludzi — red.), aby nast. jechać w nieoświetlonych wagonach i przy obsłudze jednego kierownika i jednego konduktora. Gdyby nie ofiarna praca i poświęcenie braci kolejarskiej, nasze do niedawna tak wysoko stojące kolejnictwo stoczyłoby się w dół pod ciężką krytyką.

Tak to jest z naszą komunikacją. W Warszawie kazano dorożkarzom założyć bardzo drogie liczniki. Niejeden nie mógł poddać takiemu wydatkowi, ale gdy się wreszcie zdobył na wydatek 700 zł, dowiedział się w kilka tygodni później, że ma tak wybrakowanego konia, iż musi się zdobyć na kupno nowego, albo zaprzestać jeździć. Taki wyrok usłyszało na siebie około 60 proc. wszystkich dorożkarzy warszawskich.

Czy nie należało najpierw przeprowadzić przeglądu koni, a później żądać zainstalowania liczników? Trudno bowiem przypuścić, aby dryndziarz warszawski mógł się zdobyć na tak duże wydatki w tak krótkim czasie. A gdy zmienia konie, może się okazać, że wehikuły są nie do użycia! I jak dawniej nie można było zrozumieć władzy, która tak wybitnie forytowała mistrzów bota w stolicy na niekorzyść właścicieli taksówek, tak dziś nie można w jasny sposób wytłumaczyć sobie tej nagłej zmiany na ich krzywdzącą niekorzyść.

Brak zdecydowanej linii postępowania widzimy i w stosunkach prasowych. Jednego dnia konfiskuje się rezolucje protestacyjne w sprawie wypadków gdańskich. Dzieje się to na wyraźne żądanie ministerstwa spraw zagranicznych. Dnia już następnego wspomnianą konfiskatę odwołuje się i to z polecenia ministerstwa spraw wewnętrznych. Podobnie rzecz się miała z sobotnimi uchwałami komitetu wykonawczego Stronnictwa Ludowego. Natomiast w stosunku do prasy konserwatywnej widzimy coraz wyraźniejszą linię postępowania. Był czas, że wysługiwała się ona w skuteczny sposób sanacji, dziś konserwa znalazła się bez możnego protektora. Już od kilku dni widzimy na pierwszej stronie konserwatywnego „Czasu“ wielkie białe plamy. Taką systematyczną działalność cenzora obserwowaliśmy właśnie przed zamknięciem organu Stron. Pracy „Nowej Prawdy“.

Wcale się z tego powodu nie cieszymy, tym więcej, że do wydawnictwa tego poculiśmy pewnego rodzaju sympatię. Było nam wiadomym, że propaganda hitlerowska szuka dróg nowej propagandy dla siebie i chciałyby do tego użyć prasy polskiej. Zwróciliśmy na to w swoim czasie uwagę, wymienając, że właśnie „Czas“ ma zamiar wydać numer, poświęcony Niemcom hitlerowskim. Redakcja uderzyła się pokornie w pierś, przyznała się, że na ten temat były prowadzone już rokowania zapewniając uroczyście, że wydawnictwo nie widziało w tym nic złego. A w rezultacie rokowania zostały zerwane i numer prohitlerowski nie ukazuje się, czego żałować nie należy.

Któżby żałował np. „laicarzy“ warszawskich, do których skóry dobiera się nie kto inny, tylko sam komendant główny policji państwowej. Są oni utrapieniem przechodniów nie tylko Warszawy, ale i innych miast z tą różnicą, że w stolicy są oni bardziej natarczywi i nieprzyjemni. Będą oni podlegali rejestracji, wyznaczać im się będzie rejony na fotografowanie uliczne, a w ruchliwych punktach miasta w ogóle nie będą tolerowani.

Ta niepomiernie liczna i natarczywa rzesza fotografów ulicznych wyzyskuje słabość niektórych, która idzie od samej „góry“. Wiemy, jak dygnitarze nasi lubują się w zdjęciach prasowych. Znamy bardzo wysoką osobistość, która nie udzieliła dziennikarzom ani jednego wywiadu, ale dla fotografów krajowych i zagranicznych zawsze są o-

(Ciąg dalszy na str. 2.)

Rzesza nie wtrąca się bezpośrednio do sprawy sudeckiej?

Henlein znów rozmawia z Runcimanem. Paryż obawia się Norymbergii.

Praga, 29. 8. (PAT) W niedzielę o godz. 17 odbyło się drugie spotkanie lorda Runcimana z Henleinem na zamku Rothenhaus u ks. Hohenlohego.

Konferencja miała odbyć się na życzenie lorda Runcimana. W rozmowie wzięli udział również członkowie sztabu Runcimana Ashton Gwatkin i Peto oraz poseł partii niemiecko-sudeckiej Kundt.

Paryż, 29. 8. (PAT) W kołach politycznych Paryża panuje przekonanie, że zbliżający się tydzień, jak również okres obrad kongresu w Norymberdze przyniesie wydarzenia komplikujące sytuację wewnętrzną Czechosłowacji. Wyrażane są przypuszczenia, iż na kongresie w Norymberdze może być rzucone hasło załatwienia sprawy sudeckiej drogą plebiscytu.

Korespondent „Ce Soir“ donosi z Londynu, że w kołach brytyjskich mówi się o mo-

żliwości rozwiązania sprawy sudeckiej przez zwołanie międzynarodowej konferencji.

Praski korespondent filo-sowieckiego dziennika „L'Ordre“ przedstawiający dotychczas nastroje w Pradze w sposób wysoce optymistyczny tym razem donosi, że od kilku dni czeskie koła polityczne ogarnięte są coraz większym pesymizmem. Wedle piśmie, apel partii Henleina upoważniający członków partii niemiecko-sudeckiej do obrony w razie napaści ze strony czeskiej, wywołał w opinii zarówno społeczeństwa czeskiego, jak niemieckiego takie podniecenie umysłów, iż dalsze rokowania między rządem praskim a Niemcami sudeckimi będą szczególnie utrudnione.

Omówiwszy ostatnią podróż Henleina po głównych ośrodkach okręgu sudeckiego, dziennik zaznacza, że „był on przyjmowany wszędzie jako władca tego kraju“.

Korespondent „L'Ordre“ wyraża daleko idący pesymizm, co do możliwości dojścia do jakiegokolwiek porozumienia między partią Niemców sudeckich a rządem praskim na podstawie nowych projektów Pragi.

Berlin, 29. 8. Jak się dowiaduje korespondent PAT alarmujące pogłoski o rzekomym wystąpieniu rządu Rzeszy w szeregu państw, grożącym użyciem siły w razie niezalatwienia problemu Niemców sudeckich nie odpowiadają prawdzie.

Wskazują tu, że wiadomość ta ma swoje źródło w Pradze.

*

Podając w sobotę z obowiązku dziennikarskiego wiadomość o demarche (wystąpieniu) Niemiec poczyniliśmy zastrzeżenie zgodnie z naszym stanowiskiem w tej sprawie. Sądźmy bowiem i ciągle to podkreślamy, że taktyka niemiecka ma na celu wygrywanie czasu.

Sytuacja Runcimana jest coraz trudniejsza. Rokowania stoją na martwym punkcie. Taka czy inna rozmowa nie zmienia stanu rzeczy, nad którym dominuje niemożność rządu czechosłowackiego do poczynienia jakichkolwiek ustępstw Niemcom, którzy, jak my wiemy najlepiej, są nienasytzeni w swoich żądaniach. — Red.

4 samoloty rozbiły się o skałę

Bern, 29. 8. (PAT) Wczoraj po południu eskadra samolotów w składzie 5 aparatów wystartowała z lotniska Dubendorf na święto lotnicze do Lugano. Nad kantonem Schwyz samoloty trafiły na gęstą mgłę. 4 samoloty rozbiły się o skały. Załoga 3-ch samolotów w składzie 6-ciu ludzi poniosła śmierć. Dwóch lotników z 4-go samolotu odniosło ciężkie rany. Piąty samolot ocalał, lądując pomyślnie w m. Bellinzona. Na miejscu katastrof wysłano ekspedycje ratunkowe.

Szczegóły katastrofy.

Bern, 29. 8. (PAT) Szczegóły katastrofy, która okryła ciężką żałobą wojskowe lotnictwo szwajcarskie przedstawiają się następująco: Eskadra 5-ciu samolotów natrafiła na gęstą mgłę, przelatując na wysokości 2500 m nad kantonem Schwyz. Samoloty zawróciły, zamierzając powrócić na lot-

nisko Dubendorf. W czasie tego manewru 3 samoloty rozbiły się o skały w okolicach Muotathal. 6-ciu lotników-oficerów poniosło śmierć. Czwarty samolot rozbił się o skały w okolicach Drusenbergr i stanął w płomieniach. Obaj oficerowie-lotnicy odnieśli ciężkie oparzenia i zostali umieszczeni w szpitalu w Einsiedel. Piąty samolot ocalał. Na miejsce katastrof udały się ekspedycje ratunkowe z udziałem policji kantonu Schwyz oraz podchorążych oficerskiej szkoły lotniczej.

Rozerwał się na dwie części

Londyn, 29. 8. (PAT) W sobotę wieczorem rozbił się podczas lotu próbnego na lotnisku Hatfield samolot „Albatros“, który miał utrzymywać komunikację przez Atlantyk północny. Samolot rozerwał się na dwie części w momencie lądowania. Pilot i trzech pasażerowie ocalili.

Powódź we Wiedniu.

Obfite deszcze, jakie spadły w okolicy Wiednia, spowodowały wylew potoków górskich, wpadających do Dunaju. Powódź nawiedziła nisko położone dzielnice miasta przy ujściu rzeczek Liesing i Schwechat.

Simon nie wiele powiedział.

Londyn, 29. 8. Minister skarbu John Simon wygłosił w sobotę po południu w Larnark przemówienie o położeniu sytuacji międzynarodowej. Bieżący rok jest pełen trudności i niepokoju — oświadczył minister.

Co się tyczy Czechosłowacji, stanowisko W. Brytanii było ściśle określone w przemówieniu Chamberlaina, wygłoszonym w parlamencie 24 marca br. Oświadczenie to nie straciło dzisiaj ze swej wartości. By znaleźć rozwiązanie trudności w Czechosłowacji, konieczne jest uzyskanie ustępstw ze strony wszystkich zainteresowanych.

Kończąc swe przemówienie i mówiąc o lordzie Runcimanem, mówca podkreślił, iż nie jest on arbitrem ani sędzią, ale mediatorem i przyjacielem. Runciman pod żadnym względem nie reprezentuje w Pradze rządu brytyjskiego, lecz jest przedstawicielem wszystkich, dążących do sprawiedliwości i kochających pokój. Jesteśmy przekonani, iż duch sprawiedliwości zwycięży i będzie znalezione pokojowe rozwiązanie, które pogodzi wszystkie słuszne interesy.

Rozczarowanie w Berlinie.

Berlin, 29. 8. (PAT) Mowa kanclerza skarbu Simona przyjęta została w Berlinie z uczuciem rozczarowania. Niemieckie koła polityczne oczekiwali najwidoczniej, że deklaracja brytyjska w mniej lub więcej wyraźny sposób wyrazi ocenę stosunku rządu angielskiego do sprawy Czechosłowacji. Tymczasem powściągliwe i ostrożne oświadczenie min. Simona, ujęte w ogólnikach i niedomówieniach — zawiodło przypuszczenia kół niemieckich, które komentując przemówienie brytyjskiego ministra, nie ukrywają żalu.

Horthy wraca na Węgry.

Linz, 29. 8. (PAT) Regent Horthy z małżonką przybył wczoraj do bazy flotyli dunajskiej. Miasto zostało bogato udekorowane. Po zwiedzeniu statku flotyli dunajskiej „Alberich“ regent Horthy udał się na pokład statku węgierskiego „Sofia“, na którym ruszył w dalszą podróż. Dojechał tylko pod Wiedeń, skąd ruszył koleją na skutek podnoszenia się wody w Dunaju.

Fotografie gratis i franco.

(Ciąg dalszy)

twarte drzwi. W roku bież. w dniu 3 maja usiłowano wprowadzić zwyczaj, aby do wystawianych publicznie fotografii Pana Prezydenta i marszałka Polski dołączyć jeszcze podobiznę naszego ministra spraw zagranicznych p. Becka. Ale praktyka tego rodzaju z miejsca się nie przyjęła mimo, że wielbiciele kierownika tego resortu dostarczali ją na wystawy sklepowe gratis i franco. Mistrzem dobrej pozy do obiektywu pozostanie chyba na długo były premier, a obecny minister opieki społecznej p. Kościakowski, za którego to czasów wkroczył na salę posiedzeń nie tylko fotograf, ale i operator filmowy, czym później raczono całymi miesiącami dodatki filmowe PAT, które oby jak najrzadziej się ukazywały na naszych ekranach.

Na czele nowego departamentu aprowizacyjnego przy ministerstwie rolnictwa stanął nowy dyrektor departamentu p. Igielski. Usłużna prasa nie omissza zamieścić wdzięczne podobizny nowego dygnitarza, łącznie z nieodzownym życiorysem, który zaczyna się i kończy tym, że X lub Y służył w legionach. Taki już jest zwyczaj, jak również zwyczajem się stało, iż przy dorocznym remontach w gmachu sejmu systematycznie gwałci się niedzielę i święta katolickie. I w roku bież. przeprowadzany jest remont. Stary już sejm plk. Sławka chce się odmłodzić i nabrać rumieńców, odświeża się więc wnętrza. I pracuje się w niedzielę bez przerwy do 7 wieczorem. Szkoda, że taki zły przykład daje nasz parlament, gdyż i bez tego wszystkie niedziele i święta są stałe i niezmiennie nieuznawane przez żydostwo warszawskie. Przypadek zrzucił, że właśnie wczorajszej niedzieli znalazłem się w przechodnim domu nr 15 przy ul. Nalewki, gdzie przecisnąć się formalnie nie było można, gdy wszyscy żydzi targują.

Nie dziwny się nast. idącemu głosowi prasowemu z Wilna, który woła o praworządność w Polsce, o poszanowanie praw i ustaw nie tylko w życiu codziennym, ale i w momentach, gdy ktoś powołuje się na obowiązującą konstytucję. (R)

Oddział hitlerowców w Polsce otrzymał sztandar z rąk Hessa.

Sztuttgart, 29. 8. (PAT). Wczoraj w południe w przepelnionej sali rady miejskiej w Sztutgarcie odbył się szósty zjazd niemieckich zagranicznych. Zjazd został otwarty przez kierownika działu zagranicznego partii narodowo-socjalistycznej Gauleitera Bohle.

O godz. 16,30 na wielkim stadionie im. Adolfa Hitlera odbyła się manifestacja solidarności Niemców z zagranicy z Rzeszą. Manifestacja rozpoczęła się przemarszem 8.700 członków formacji partyjnych oraz 500 ochotników.

Po przekazaniu 24 sztandarów oddziałów partii narodowo-socjalistycznej w Polsce, Holandii, Rumunii, Sudetach, Indiach holenderskich i Afryce południowej, Hess stwierdził, że sztandary te nie wyruszają na podbój, lecz są „symbolami niemieckiej ojczyzny”. (Czy władze polskie pozwolą na sprowadzenie tego „symbolu” do Polski? Ludność polska odczuwała by to jako prowokację! — red.).

Japończycy dochodzą pod Hankou.

Tokio, 29. 8. (PAT). Agencja Domei donosi, że wojska japońskie zadaly Chińczykom ciężką klęskę pod m. Trsiyuan, gdzie Chińczycy stracili 200 zabitych. Chińczycy skoncentrowali około 800.000 żołnierzy na froncie długości 520 km, celem obrony Hankou. W natarciu na Hankou Japończycy zajęli m. Hoszan (35 km na południe od Liuan w południowo-zachodniej części prowincji Anhuei) i znajdują się obecnie w odległości 4 km od pierwszej linii fortyfikacji, broniących Hankou. Jednocześnie Japończycy nacierają w środkowej części prowincji Anhuei, gdzie podstawa wyściową do natarcia jest m. Szihkiakow w pobliżu m. Szuczenng.

Wielki proces dyplomatów sowieckich

Tokio, 29. 8. (PAT). Agencja Domei donosi, iż w prasie tokijskiej pojawiły się wiadomości o nowym wielkim procesie politycznym w Sowietach, który odbyć się ma w Moskwie w drugiej połowie września. Wedle tych doniesień na ławie oskarżonych ma zasiąść 10 wybitnych dyplomatów sowieckich, m. in. b. ambasador w Tokio Jureniew, b. poseł w Oslo Jakubowicz, b. konsul gen. ZSRR w Barcelonie Antonow-Owsejenko, b. delegat sowiecki do Ligi Narodów Rozenberg, b. radca ambasady w Tokio Rajwich oraz b. sekretarz tejże ambasady Aszkow.

Czy Stronnictwo Ludowe weźmie udział w wyborach samorządowych?

Warszawa, 29. 8. Wymowa faktów jest zawsze najmocniejsza. Oto one: ministerstwo spraw wewnętrznych w dniu 15 sierpnia cofnęło wszystkie zarządzenia, które zakazywały organizowanie obchodów „Święta Czynu Chłopskiego”. Decyzja pana premiera została powitana westchnieniem ulgi, gdyż owe zakazy rygorystyczne dla wszystkich były niezrozumiałe.

W sobotę obradował Naczelny Komitet Wykonawczy Stronnictwa Ludowego. Powzięto jedną z najbardziej ostrych uchwał, którą w Warszawie władze skonfiskowały.

Jeszcze nie tak dawno konfiskowano wszystko, co tylko wychodziło od władz naczelnych Stronnictwa Ludowego, więc też i sobotnia konfiskata nie mogła sprawić niespodzianki. A właśnie niespodzianką i to wielką było to, co dnia następnego się stało. Oto zarządzeniem komisariatu rządu na m. st. Warszawę konfiskata uchwały NKW Stron. Ludowego została całkowicie cofnięta. Redakcje po prostu nie chciały temu uwierzyć i odczekano do godz. 7 wiecz. na zupełnie urzędowe odwołanie. Decyzja ta, powzięta niewątpliwie przez decydujący czynnik rządowy zaskoczyła również niektóre organa władz administracyjnych: oto nadkomisarz urzędu śledczego dzwonił do jednej z redakcji i prosił, aby mu odczytano tekst nie tak jeszcze dawno zakwestionowanych uchwał. I je-

szcze nie dowierzał własnym uszom zapowiadając, że do wspomnianej redakcji natychmiast wysła podkomisarza i prosi, aby wręczono mu egzemplarz tych rezolucji ludowców o sytuacji wewnętrznej w kraju.

Te, zdawałoby się drobne fakty nastrają nas optymistycznie. Chcemy wierzyć, że czynnik odpowiedzialny w Polsce zechciały bardziej dokładnie ocenić sytuację polityczną kraju i wyciągnąć z tego należyte konsekwencje. Cieszylibyśmy się, gdyby ten zdrowy odruch objął na razie choćby jeden odcinek tj. zmianę ustosunkowania się władz odpowiedzialnych do Stronnictwa Ludowego. Stan dotychczasowy jest bowiem nie do pomysłenia na dalszy okres i w konsekwencji prowadzi do katastrofy, o czym tak szczerze i otwarcie wypowiadają się władze Stron. Ludowego. Posłuchajmy ich głosu:

„Naczelny Komitet Wykonawczy po dokładnej i sumiennej analizie stosunków doszedł do przekonania, że sytuacja wewnętrzna kraju, zwłaszcza zaś sytuacja na wsi jest w najwyższym stopniu napięta. Ciągłe lekceważenie przez obóz rządowy minimalnych chłopskich postulatów politycznych, popartych nie tylko rezolucjami ale i ofiarami krwi chłopskiej, przy równoczesnym pogarszaniu się warunków gospodarczych w rolnictwie, stwarza stan, w którym kierownicze koła Stronnictwa Lu-

dowego przestają mieć tak moralne prawo do żądania od mas chłopskich dalszej cierpliwości — jak i możność utrzymania ich w ramach uchwalania rezolucji.

Moralna odpowiedzialność za nieuniknione konsekwencje tego stanu rzeczy spaść musi na te czynniki obozu rządowego, które zajęte wewnętrznymi rozgrywkami, nie widzą tego, co się w kraju, zwłaszcza zaś na wsi dzieje, a zaślepione chęcią utrzymania się przy władzy, lekceważą sobie ucziwe alarmy i ostrzeżenia, dopatrując się w nich taktycznego straszenia ze strony opozycji.

Naczelny Komitet Wykonawczy wobec powagi sytuacji uznał za wskazane zwołanie Rady Naczelnej Stronnictwa Ludowego. Dokładna data zostanie ustalona przez prezydium Stronnictwa w porozumieniu z przewodniczącym Rady Naczelnej“.

*

Ogólnie przypuszczano, że władze stronnictwa zechcą się również wypowiedzieć i w sprawie nadchodzących wyborów samorządowych. Tak się jednak nie stało, choć nie ulega żadnej wątpliwości, że ludowcy wezmą udział w wyborach.

Jak się dowiadujemy, odpowiednie uchwały i ustalenie hasel wyborczych będzie dokonane już na następnym posiedzeniu Naczelnego Komitetu Wykonawczego, które odbędzie się dnia 10 września br. (R.)

Nie tędy drogą!

Zw. Nauczycielstwa Polskiego tworzy Front Demokratyczny lewicy

Warszawa, 29. 8. Przez trzy dni obradował w Warszawie, począwszy od ub. soboty zjazd delegatów Zw. Nauczycielstwa Polskiego. Już w pierwszym dniu obrad zarysowało się wybitnie polityczne oblicze zjazdu warszawskiego. Złożyło się na to kilka przyczyn, m. in. nadchodzące wybory do samorządu miejskiego i wiejskiego, w których nauczycielstwo ZNP będzie chciało odegrać odpowiednią rolę. Nast. był to pierwszy normalny zjazd po znanym zatargu z czynnikami rządowymi: premier gen. Sławoj-Składkowski wycofał się z zajętego stanowiska, jego minister oświaty p. Świętosławski, znany liberala przeprowadził ugodę, która musiała być poetytana za całkowite zwycięstwo związku. Poczucie więc siły i nagromadzony dynamizm musiał się wyładować w sprawach politycznych, co niewątpliwie przyspieszy powstanie szerokiego frontu demokratycznego lewicy w Polsce.

Powracamy do dzisiejszego zjazdu warszawskiego ZNP. Zjazd ten był wyjątkowo licznie obsesany, gdyż przybyło nań około 900 delegatów. Prasa socjalistyczna różnych odcieni witała przybyłych z entuzjazmem, zjazdowi poświęcając powitalne artykuły, utrzymane w jak najcieplejszym tonie. Przybyła jednolita i zgrana gromada

delegatów, ślepo wierząca i ufająca swemu „wodzowi” p. Kolance.

Otwarcia zjazdu w siedzibie związku dokonał urzędujący prezes p. Nowicki. W przemówieniu wstępnym powiedział on m. in.: „Zjazd delegatów ma albo potwierdzić zarzuty postawione nam z wysokiego miejsca (wypowiedzenie się premiera o komunizmie i bezbożnictwie związkowym — red.) albo też je odrzucić. Decyzja delegatów da nam pełną satysfakcję. Wiem z góry, jaka ona będzie i nie mam co do tego żadnej wątpliwości. Nie będę dzisiaj poruszał tych znanych a tragicznych momentów, które znać wszyscy. Chcę tylko stwierdzić, że nauczycielstwo ZNP wykazało swoją solidarność i jedynomyślność“.

Posmak polityczny miały dalsze słowa p. Nowickiego, który mówił o zdobyciu przez ZNP „wielkiego kapitału zaufania, którego zasięg już dawno przekroczył granice sfer nauczycielskich. Darzą nas coraz większym zaufaniem wszystkie organizacje pracownicze, wchodzące w skład Centraln. Komisji Porozumiewawczej, klasowych związków robotniczych, ZZZ i innych, wreszcie szerokie masy ludu wiejskiego. Ten kapitał zaufania potrzebny jest nie dla nas, nie dla naszych celów zawodowych, lecz dla Polski, dla demokracji polskiej, a tym samym dla przyszłości naszego narodu“.

Śluchając tego przemówienia zdawało się nam, że p. Nowicki zakończy je okrzykiem: Niech żyje rząd włóściańsko-robotniczy! bo taki był logiczny sens tego politycznego wystąpienia.

O stanowisku ZNP w sprawach zawodowych i społeczno-państwowych mówił p. Wycecha. Wypowiedział się za planową gospodarką, za uspołecznieniem warsztatów produkcji. Mówiąc o wsi, ani słowem nie wspomniał o potrzebie unarodowienia handlu i rzemiosła, aby nie narazić się w niczym PPS i jej sojusznikowi żydom. Zakończył kategorię stwierdzeniem, że konsolidacji świata pracy może się dokonać tylko na podłożu klasowym. ZNP pierwszy tak zrozumiał konsolidację świata pracy w oparciu o zasady demokracji: wolność i sprawiedliwość społeczną.

Nie ukrywa też p. Wycech, że ZNP jest częścią składową politycznego prądu demokratycznego w Polsce.

Przy sprawozdaniu komisji rewizyjnej, które wyczyściło i wybieliło były zarząd ze wszystkich zarzutów natury moralnej i finansowej odezwały się huczne oklaski i okrzyki na cześć p. Kolanki. W drugim dniu zjazdu tj. w niedzielę obradowały komisje, plenarne posiedzenie i zakończenie obrad zjazdu odbędzie się dzisiaj, w poniedziałek. (R.)

Biskupi niemieccy stwierdzają prześladowanie i żądają zaprzestania walki z religią.

Berlin, 29. 8. (PAT) W niedzielę we wszystkich kościołach Rzeszy podczas nabożeństw odczytany został list pasterski biskupów niemieckich, będący wynikiem konferencji episkopatu niemieckiego w Fuldie. W katedrze św. Jadwigi w Berlinie list ten został odczytany przez biskupa stołecznego hr. Preysinga.

List pasterski jest bardzo obszerny, gdyż liczy około 200 stron druku, a lektura jego trwała około 45 minut. Zredagowany on jest w formie spokojnej, ale bardzo zdecydowanej. Jego przewodnią myślą jest stanowcze żądanie, skierowane pod adresem kierowników państwa, zaprzestania walki z ideą chrześcijaństwa w ogóle, a katolicyzmem w szczególności oraz wycofania się z terenu propagandy neopogańskiej.

List pasterski na wstępie stwierdza, że walka przeciwko Kościołowi już nie tylko trwa nadal, lecz zaostriła się i używa środków coraz bezwzględniejszych w celu zahamowania rozwoju Kościoła i odebrania mu dopływu nowych wiernych.

Jako przykład prześladowania Kościoła, biskupi przytaczają: uniemożliwienie biskupowi rotenburskiemu wykonywanie jego obowiązków pasterskich i zmuszenie go do opuszczenia diecezji, ataki na Ojca świętego, przeszkody, czynione młodzieży w wykonywaniu praktyk religijnych, usuwanie i znieważanie krzyżów, wyszydzenie Kościoła przez podkreślanie ujemnych objawów jego życia, oskarżanie kleru o niemoralne życie bez wytyczania procesów sądowych.

Wbrew woli Kościoła wprowadza się z całą bezwzględnością niechrześcijańską ustawę małżeńską, czyni się Kościołowi — ciągnie list pasterski — zarzuty, iż sprzyja bolszewizmowi, podczas gdy w rzeczywistości Kościół jest nieprzejednanym przeciwnikiem i główną przeszkodą w rozprzestrzenianiu się komunizmu. Wbrew czynionym podejrzeniom — stwierdza episkopat niemiecki — biskupi katolicy przyznają się do państwa i wspólnoty narodowej także w jej nowej formie, nie można więc wysuwać bezpodstawnego twierdzenia, że obecny stosunek władz państwowych do Kościoła jest tylko reakcją na jego podstawę wobec państwa i narodu.

Przypominając słowa Chrystusa, iż bramy piekielne nie przemogą Kościoła, powołując się na jego trwanie przez dwa tysiące lat, biskupi niemieccy żądają zaprzestania walki z chrześcijaństwem, bowiem walka ta przede wszystkim przyczynia się do zubożenia narodu niemieckiego.

Manewry węgierskie na pograniczu czeskim.

Budapeszt, 29. 8. (PAT). W okolicy jeziora Fertó na pograniczu węgiersko-niemiecko-czechosłowackim rozpoczęły się ćwiczenia wojskowe, które potrwać 3 tygodnie.

Czechosłowacja nie mogłaby zgodzić się na plebiscyt.

„Sunday Times” piszą: „Wydaje się, że Rzesza niemiecka oraz partia sudecka mają zamiar w czasie zjazdu partii w Norymberdze zażądać plebiscytu, czy Niemcy sudecy mają być w dalszym ciągu rządzeni przez rząd czechosłowacki, czy też sami mają stworzyć rząd, względnie czy władze nad Sudetami ma objąć rząd niemiecki“.

Zaden rząd czechosłowacki — to jest całkowicie pewne — nie mógłby akceptować tego rodzaju propozycji.

Pismo kończy następująco: „Podnieść należy, że od zjazdu partyjnego w Norymberdze dzieli nas jeszcze tydzień dyplomatycznych rozmów. Istnieje więc nadzieja, że kanclerz Hitler nie oświadczy się za stanowiskiem, z którego wycofanie się w przyszłości mogłoby przynieść mu wielkie trudności.“

Sowiety zatrzymują jeden rocznik pod bronią!

Helsinki, 29. 8. W związku z odbywającym się obecnie w Rosji Sowieckiej poborem, komisariat wojny rozpoczął gwałtowną kampanię wśród żołnierzy starszych roczników, by pozostawali na służbie ponad termin. W formacjach wojskowych odbywają się wiece, na których żołnierze uchwalają zbiorowe rezolucje, wyrażające chęć pozostania w szeregach armii czerwonej jeszcze na przeciąg jednego roku.

W ten sposób armia sowiecka przeprowadza swego rodzaju tajną mobilizację.

Dwie głowy, 3 ręce i 7 palców.

Czerniowce, 29. 8. (PAT). W Timiszoarze żona szofera nazwiskiem Wegesser urodziła chłopca, który posiadał 2 głowy i 3 ręce. 1 ręka znajdowała się między dwoma głowami, posiadała 7 palców. Dziecko zmarło.

Nie mamy ambasadora przy Watykanie! Czy to możliwe? Możliwe i prawdziwe.

Stosunkom między Polską a Watykanem poświęcił „Kurier Poznański” dłuższy artykuł, w którym stwierdza, że od śmierci ambasadora Władysława Skrzyńskiego minął rok i od tego czasu placówką kieruje charge d'affaires:

„Kiedy ostatniej wiosny ustąpił ambasador przy Kwirynale Wysocki, w ciągu niespełna miesiąca został mianowany nowy ambasador. Można było ten pospiech tłumaczyć potrzebą reprezentacji polskiej podczas bytności p. Prezydenta Rzplitej w Lowranie, lecz przecie wiosną był w Rzymie z wizytą u Ducego nasz minister spraw zagranicznych. Był w Rzymie, lecz nie był w Mieście Świętym. Co prawda, Ojciec św. nie wyjechał na czas pobytu jego do Castel Gandolfo na wycieczki, jak to uczynił w przeddzień przyjazdu kanclerza Rzeszy, lecz nie mieliśmy żadnej relacji, by min. Beck był w Watykanie, lubo przez Rzym przejeżdżał dwukrotnie...”

Pragnęlibyśmy się dowiedzieć, dla jakich dostatecznych polskich i międzynarodowych przyczyn Polska nie ma ambasadora przy Watykanie?

Bo znamy. Od Piusa IX nie mieliśmy na Stolicy Apostolskiej bardziej narodowi polskiemu oddanego papieża, jakim jest papież Pius XI. Wiemy, że obecny papież zna Polskę, jej kulturę i politykę w takiej samej skali, co nasi nawet najwybitniejsi politycy i mężowie stanu. O gorącym przywiązaniu papieża Piusa XI do narodu i państwa polskiego wie nie tylko świat katolicki, ale przywiązanie to jest wiadome również dyplomatom europejskim, przypisującym niezwykle dużą wagę do takich objawów orientowania się Stolicy Apostolskiej w najbardziej dzisiaj zagmatwanych zagadnieniach „ideologicznych” bloków państwowych.

A zatem dyplomacja europejska w całej pełni docenia mocarstwową pozycję Polski w Watykanie, a tylko nie docenia jej — sternik polskiej polityki zagranicznej, gdyż od roku nie mamy ambasadora przy Stolicy Apostolskiej.

Dla stosunków dyplomatycznych Polski z Watykanem i to jest znamienne i niepokojące, że dotąd nie mamy „żadnej relacji, by min. Beck był w Watykanie, lubo przez Rzym przejeżdżał — dwukrotnie...”

Czyżby nasza polityka zagraniczna i na tym odcinku dyplomatycznym kierowała się orientacjami znowu — zagadkowymi?

Tyle na marginesie ambasady polskiej przy Watykanie.

Hassbach i Ullitz na czele Niemców w Polsce.

Warszawa, 29. 8. Na ostatnim posiedzeniu Rady Niemców w Polsce dokonano wyboru nowego zarządu organizacji, w skład którego weszli ponownie pp.: senator **Erwin Hassbach**, jako przewodniczący, **dr Ullitz** z Katowic, **dr Hans Kohnert** z Bydgoszczy i **August Utta** z Łodzi.

Humor polityczny.

SŁOWO NA CZASIE.

Nie tak to illo tempore bywało, gdy się z imć Sławkiem zawierało pakt — Panie kochanku — toć na Polskę cała Sławne są dotąd dzikowskie kontrakty!

Nagle stosunek dziwnie się ochłodził — ziabł, ziabł, aż w końcu całkiem się rozkleił... no i konserwa została na lodzie chociaż biedaczka wciąż jest przy nadziei.

Do oeneru dzisiaj robi oko i chce z endecją związać się goręcej, lecz usłyszała, że — mają głęboko — w sercu — współczucie dla niej i... nie więcej.

Sławek nie pomógł i zdradził Lewiatan, Miedziński splunął i Koc się odwrócił... Jeden Kozłowski wiernie trwa przez lata — zwłaszcza od kiedy Ozon go wyrzucił.

Na jednym wózku dziś książę i rebe — Minberg — Radziwiłł — obu się pozbyto! Gdzież się podziały piękne czasy BB? „Czas” by żyć, musi być... antysemitą! („Nowa Rzeczpospolita”).

Jarmark nad jarmarki.

Polesie przypomina się Polsce

Kilka słów o samym Polesiu i Poleszuchach. — A jednak coś się robi. — O wojewodzie Kostku-Biernackim. — Pe-Wu-Ka Polesia. — Popisy, które porywają!...

Województwo poleskie imponuje obszarem, bo obejmuje a. 45 tys. kilometrów kwadratowych, z czego rozmaitego rodzaju bagna i mokradła zajmują aż 2.500.000 hektarów czyli 54 procent całego obszaru. Są okolice, w których na kilometr kwadratowy przypada bodaj czy 2 mieszkańców. Inne za to, wyżej położone, zaludnione są dość gęsto. Wiadomo już wszędzie w Polsce, że Poleszycy żyją z rybołówstwa i łak, przeważnie kwaśnych, z których trawy tylko poleskie bydyło żyć umie. „Cywilizowane” bydyło pogardziłoby taką paszą. Oczywiście i rolnictwo jest ważną gałęzią gospodarstwa poleskiego, choć gleby są przeważnie liche.

Dużo się mówi o przysłowiowej nędzy Poleszuchów, a jednak dawniej gorzej bywało. Mówił mi pewien wykształcony Rosjanin, że „za ruska” nikt się o Poleszuchów nie troszczył, byle tylko zapłacili niewysoki zresztą podatek. Dziś jest trochę inaczej i szczerze powiedziawszy znacznie lepiej.

Postęp na wielu polach jest na Polesiu widoczny. W życiu politycznym objawia się w „entuzjazmie” wyborczym. **Poleszycy głosują stale jak chce rządząca „góra”**. O to stara się administracja. Przypominam, że na przedstawiciela wielkiego przemysłu posła Hołyńskiego głosowało kupa całe biedne Polesie. Piękny rezultat, ideał Ozonu! Powoli jednak Poleszycy „się psują”, w miarę jak do nich dociera oświata polityczna, choć nie zawsze w dobrym i dla Polski pożądanym gatunku. Z czasem „obóz prorządowy”, obojętnie pod jaką firmą będzie operował, może się doczekać bardzo przykrych niespodzianek.

Inny objaw postępu jest daleko sympatyczniejszy.

Na Polesiu buduje się drogi.

I to nie byle jakie. Np. od Horynia do Stolina powstała przed 2 laty wcale dobra szosa z płyt, sporządzonych z betonu i szabru (tuczony kamień), bardzo trwała. Gdzie dawniej nie było można przejechać ani przejechać (w porze deszczowej), dziś kursuje autobus i pojawiają się prywatne samochody. „Motoryzacja” rowerowa w ostatnich kilku latach dzięki ulepszeniu dróg zrobiła ogromne postępy. Obecnie buduje się szosę z Brześcia do Pińska na przestrzeni kilkuset kilometrów, a w projekcie są dalsze przez Łuniniec aż na Wołyń.

Do podniesienia stanu kultury Polesia wiele przyczynia się

szkoła,

zwłaszcza tam, gdzie nauczyciel rozumie, iż jest pewnego rodzaju misjonarzem polskości, a nie zesłanym za karę (przeważnie za polityczną nieprawomyślność) katorżnikiem. Dawniej zsyłano na Polesie za karę

i skutki były najgorsze, dziś daje się młodemu nauczycielowi, zwłaszcza z zachodniej Polski, jako zadanie krzewienie polskiej myśli państwowej. Szkoda, że tę zasadniczą różnicę i jej skutki tak późno zrozumiano.

O wojewodzie, co się przebiera za chłopca...

A teraz rewelacja (coś niby objawienie) dla Czytelników „Dziennika Bydgoskiego”. Wszyscy twierdzą, że **Polesie bardzo wiele zawdzięcza wojewodzie Kostkowi Biernackiemu**. Mówią mi o tym ludzie, którzy do-

Typowy stóg poleski.

Dla uchronienia skąpo tu rosnącego zboża przed plagą myszy polnych — brogi (stogi) układa się na wzniesieniu, na palach.

skonałe pamiętają jego rolę w Brześciu przed 9 laty. Stwierdziłem u świadków naocznych, że **wojewoda Kostek Biernacki istotnie przebiera się za chłopca poleskiego i nie tylko w tym przebraniu lustruje województwo, ale bada stan jego i potrzeby oraz opinie mieszkańców**. Żydzi, Ukraińcy i niepoprawni Rosjanie nie mają do niego nabożeństwa. Sam ten fakt, niesporny zresztą, jest **bardzo wymowny**. Ciekawy jest również drugi fakt, a mianowicie

zyczliwość jego dla napływających z zachodniej Polski kupców i rzemieślników Polaków.

Pod tym względem dzieje się na Polesiu daleko lepiej niż w województwie wołyńskim za „panowania” wojewody Józewskiego, którego ustąpienie ludność Polska Wołynia przyjęła z uczuciem prawdziwej ulgi.

Jarmark, który spełnia szczególną rolę!

Obraz dodatnich zmian na Polesiu daje nam **trzeci Jarmark Poleski** w Pińsku. Otwarcie nastąpiło w dniu 15 bm., a zakoń-

czenie przewidziane jest 4 września. Jarmark ten ma nie tylko ściągnąć do Pińska ciekawych z innych stron Polski, ale także pokazać dorobek Polesia w ostatnich latach i zobrazować rezultat wysiłków, celem „podciągnięcia w zwyz” (przepraszam za celowe użycie tego nadużywanego frazesu) tej od Boga i ludzi zapomnianej polaci Polski. Z góry przyznać trzeba, że **zbożny zamiar wcale szczęśliwie w czyn obrócony został**. Pińsk wybrano jako siedzibę Jarmarku dlatego, że leży w sercu Polesia i nad typową dla Polesia rzeką Piną. Nad jej brzegiem powstał piękny plac, nad którym góruje ładny, zadrzewiony park z otwartą sceną dla popisów regionalnych.

Zajrzałem do Pińska w szabas. Wszystkie prawie sklepy pozamykane naглуcho żelaznymi okiennicami (Pińsk ma blisko 70 proc. żydów). Kilka tylko jest otwartych — to sklepy chrześcijańskie, należące **w lwiej części do Poznańczyków**. Odwiedziłem jeden z nich (Michałkiewicz i spółka) przy głównej ulicy. Powodzenie? Owszem mają, ale muszą przetrzymać, dopóki się ludność nie przyzwyczai

że i chrześcijanin może być nie tylko dobrym, lecz i nawet lepszym kupcem.

Zdaje się, że pod tym względem widoki są dobre.

Stamtąd musiałem się brzegiem Piny przedzierać do placu wystawowego przez tłumy „rozwrzeszczonych szabasowiczów”, wśród których języka polskiego prawie, że wcale nie słychać. Wstrętny jest ten tłum, charczący żargonem, a przy tym **bardzo mało kulturalny, choć przeważnie dostatnio ubrani**. Gdy docieram do placu Jarmarku Poleskiego, oczom moim przedstawia się **bardzo miły widok ładnie rozplanowanych, estetycznych pawilonach**. W oczy rzuca się na wstępie pawilon powiatu prużańskiego z gustownymi wyrobami garncarskimi, okazami ziemiopłodów, płótnami domowej roboty, ludowymi haftami i kilimami. Po drugiej stronie Powiatowa Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Kosowie Poleskim z siedzibą w Niechaczewie prezentuje doskonale soki owocowe, a przede wszystkim świetną żurawinadę. Jest to — jak się dowiedziałem — tylko uboczny dział gospodarzy spółdzielni, ale świadczy dobrze o jej przedsiębiorczości.

Ryba zaczyna dochodzić do głosu.

Ciekawa jest również wystawa Poleskiej Spółdzielni Rybackiej. Są tam nie tylko rozmaite okazy ryb żywych, ale niemiernie także ciekawe tablice statystyczne. Dowiadujemy się z nich, że najwięcej ryb słodkowodnych hoduje się na — zachodzie Polski. Spółdzielnia miała w latach 34—35 tylko 266 tys. zł obrotu, a obecnie 1293 tysięcy. Dalej widzimy ciekawy sprzęt rybacki, u nas zupełnie nieznanymi i kuren, w jakim rybacy mieszkają w bezludnych pustkowiach.

Z wielkim zainteresowaniem obejrzy każdy Polak z zachodu pokaz lnarski — od surowego lnu przez poszczególne procesy produkcji aż do gotowego płótna. Barwne wyszywane obrusy, ręczniki itd. dopełniają całości.

Od wilka do łosia.

Okazuje przedstawia się pawilon łowiecki, w którym można oglądać okazy zwierzo- stanu poleskiego, od wilka i rysia aż do łosia i moc ptactwa, wśród którego wyróżnia się przepiękny zbiór batalionów, żyjących tylko na Polesiu. Żywe okazy można oglądać w skromnym, ale ciekawym zwierzyńcu.

Inne pawilony poświęcone są rzemiosłu i handlowi.

Największe jednak zainteresowanie budzą i są **prawdziwą atrakcją Jarmarku popisy regionalne**. Miałem sposobność w sobotę 20 bm. oglądać „wesele poleskie”, wystawione przez zespół z powiatu stolińskiego. Mogę zaświadczyć, że nic tu nie było sztucznego, **ze sceny była szczerą prawdą i — język ludowy**. Śpiew i tańce miały swoisty i dlatego właśnie tym więcej interesujący koloryt. Drugi zespół, ze wsi Hlima, pow. kosowskiego, stał na poziomie wysokim, prawie za wysokim, choć **wykonawcami byli prawdziwi Poleszycy**, a tylko częściowo osadnicy. Tańce ludowe wykonane były z precyzją, której pozazdrościć mógłby — balet Jędrzejewicza. Również chór czterogłosowy brzmiał słownie, a dyrygent (kierownik szkoły w ubraniu typowego Poleszuka), zdobył sobie zasłużony gorący aplauz. Dodać należy, że **„szabańnicy” to przepięknie przedstawienie regionalne całkowicie zbokotowali**.

Wrażenie ogólne? Warto zwiedzić Jarmark Poleski, poznać folklor (zwyczajnie i obyczajnie) Polesia, zwiedzić choćby najbliższą okolicę Pińska, niezwykle ciekawa. Trud się sówicie opłaci, a dyrektor Jarmarku p. kpt. Poloński rad będzie, że zabieg jego uwieńczone będą dobrymi rezultatami.

J. T.

Rybacki na Pinie pod Pińskiem.

Wicemin. Jaroszyński przyjął prezesów kujawskich Kółek Rolniczych.

Wiceminister Rolnictwa i Reform Rolnych dr Maurycy Jaroszyński, przyjął na specjalnej audiencji w czwartek, dnia 25 sierpnia br. delegację prezesów Okręgowych Towarzystw Organizacji i Kółek Rolniczych z tych trzech powiatów województwa warszawskiego, które z dniem 1 kwietnia br. zostały przyłączone do woj. pomorskiego, a więc z powiatów włocławskiego, nieszawskiego i lipnowskiego. Brakowało tylko prezesa z powiatu rypińskiego.

Delegacja poinformowała wicemini-

stra o stanie prac organizacyjnych i przedłożyła memoriał, omawiający specjalne warunki tych trzech powiatów. Zagadnienia organizacyjne omówił p. Bonowicz, prezes O. T. O. i K. R. w Nieszawie, zagadnienia fachowe — p. Czerwiński, prezes O. T. O. i K. R. w Lipnie, a zagadnienia budżetowe — p. Modrzewski, prezes O. T. O. i K. R. we Włocławku.

Wszystkie przedłożone sobie sprawy potraktował wiceminister Jaroszyński bardzo przychylnie.

Żołnierz sowiecki uciekł do Polski przed prześladowaniem. Na granicy polsko-sowieckiej w pobliżu wsi Michałówki, w pow. krzemienieckim, przeszedł na stronę polską sowiecki żołnierz pełniący służbę na pograniczu. Na strażnicy KOP-u żołnierz oświadczył, że uciekł przed nieludzkim traktowaniem, jakie stosowane jest wobec żołnierzy w wojsku sowieckim.

Śmierć w dniu ślubu. We wsi Kalinowo w woj. białostockim w miejscowym kościele odbył się ślub niej. Aleksandra Winczewskiej z panna, o którą zabiegał rywal Winczewskiego, Stanisław Pławski. Gdy państwo młodzi wrócili do domu — Pławski uderzył Winczewskiego stołkiem w głowę. Winczewski po kilku godzinach zmarł.

Dla leczenia zaparcia u kobiet specjalnie wskazana jest naturalna woda gorzka Franciszka-Józefa, dzięki swemu niezawodnemu i nadzwyczaj delikatnemu działaniu.

Rozwiązanie ukraińskiej „Proświty” w Brześciu. Wojewoda poleski rozwiązał istniejące od kilkunastu lat ukraińskie tow. kulturalno-oświatowe „Proświta”, z powodu ezeregu poważnych uchybień i nadużyć pieniężnych, stwierdzonych podczas przeprowadzonej rewizji.

Wystawa w Rzeszowie. Rzeszów przygotowuje wielką wystawę regionalną, która odbędzie się w dniach od 2 do 9 października. Wystawa odbędzie się w łączności z obchodem 75-tej rocznicy śmierci Marcina Lelwela Borełowskiego, mieszczanina rzeszowskiego oraz mistrza blacharskiego, później zaś pułkownika wojsk polskich z r. 1863, poległego pod Batorzem w dniu 6 września 1863 r.

Pierwsza ukraińska fabryka. W Winnikach pod Lwowem powstała pierwsza w Polsce ukraińska fabryka wyrobów metalowych „Stal”. Przedsiębiorstwo to jest spółką akcyjną o stutysięcznym kapitale zakładowym.

W Brześciu nad Bugiem spadł grad z ulewny deszczem. Burza wyrządziła znaczne szkody. Zalanych zostało kilkanaście piwnic, ulice zamieniły się w ciągu trzech minut w rwące potoki.

Pięć miesięcy trwa pożar torfowisk. Z powodu nienależytego stłumienia palących się pokładów torfowych na terenie nadleśnictwa w Rudzie pod Grajewem, wybuchł ponownie pożar na przestrzeni 5 ha. Pożar ten trwa od marca i obecnie ogień spod ziemi wydostał się na zewnątrz.

Żydowscy uczniowie-komuniści na ławie oskarżonych. Sąd apelacyjny w Wilnie ogłosił wyrok w sprawie 6 żydów, uczniów gimnazjów wileńskich, oskarżonych o założenie jacejki komunistycznej i działalność antypaństwową. Sąd apelacyjny 5 oskarżonych skazał na jeden miesiąc aresztu. Równocześnie odbył się drugi proces uczniów komunistów, samych żydów. Sąd apelacyjny w stosunku do tych uczniów zatwierdził wyrok pierwszej instancji, skazując wszystkich na kary od 1 miesiąca do 2 lat więzienia.

Zenon Różański

POWIEŚĆ SENSACYJNA

23)

(Ciąg dalszy).

Przybył był boy. Oświadczył, że kapitan m/s Wilson będzie bardzo rad, jeżeli on, Janczar, zgodzi się przyjąć go natychmiast w bardzo ważnej sprawie.

— Proszę bardzo — odpowiedział zdziwiony i zaciekawiony zarazem.

Co za interes mógł mieć do niego z samego rana kapitan statku? Odpowiedzi na to pytanie udzielił mu sam kapitan. Zjawił się w jakieś dwie minuty po wyjściu boy'a.

— Przykro mi, niepokoję pana, ale sprawa jest ważna i wymaga szybkiego załatwienia.

— Słucham.

— Czy pan znał mr. Jamesa Barney'a z New Yorku? — padło pierwsze najmniej oczekiwane pytanie.

Janczar skinął głową.

— Bardzo krótko, bo od wczoraj ledwie, ale znam takiego pana.

Na twarzy kapitana pojawiło się zadowolenie.

— Wery well! Kiedy, zależy mi na dokładnej godzinie, widział pan mr. Barney'a po raz ostatni?

Inżynier zastanowił się, ale nim u-

Warszawa. Sympatyczną aktorkę teatru Malickiej p. Halinę Cieszkowską (b. artystkę sceny bydgoskiej) spotkała przykrość. Stała się przed Sądem Grodzkim pod zarzutem... kradzieży lisa na szkodę swej znajomej Anny Kulczyckiej.

— Czy oskarżona przyznaje się do winy? — zapytał sędzia.

Aktorka wypiera się winy z oburzeniem.

— Bo było to tak... Z okazji imienin pani Marii Malickiej odbyło się małe przyjęcie z większą ilością alkoholu. Wśród braci aktorskiej, która święciła tę uroczystość znaleźli się oczywiście artyści występujący w teatrze Malickiej, w ich liczbie p. Cieszkowska. Nastroj był doskonały. P. Cieszkowska, aby wystąpić na przyjęciu w pełni blasku i urody pożyczyla od swej znajomej Kulczyckiej lisa.

I oto ten nieszczęsny lis zaginął. Świadkowie p. Malicka i dyr. Lech Brodziński-Trzebuchowski doskonale pamiętali, że wywijała nim nawet na ulicy, gdy wsiadała podochocona do taksówki. Gdy znalazła się w domu, stwierdziła — ku swemu przerażeniu — że lis zaginął. Natychmiast wróciła do mieszkania p. Malickiej wraz z towarzyszącym jej kolegą — aktorem, wypytywali szoferów na postoju, ale daremnie: srebrny lis znikł i już nie zdołano go odzyskać.

W tych warunkach znajoma p. Cieszkowskiej oskarżyła ją o kradzież i sprawę trafiła do Sądu Grodzkiego.

Na bezpodstawność oskarżenia wskazywał obrońca aktorki adw. Malberg, podkreślając, że jest ono istotnie **dotkliwą krzywdą wyrządzoną artystce.**

Sąd Grodzki p. Cieszkowską uniewinnił.

Przez Targi Pałuckie do konsumenta pałuckiego.

Żnina. Siódme z rzędu Targi Pałuckie, które zdobyły już dobre imię w pałuckim świecie handlowym i stały się w międzyczasie ważnym ośrodkiem handlu wymiennego w województwie, odbędą się w roku bież. od 3 do 11 września.

Celem i zadaniem Targów jest: pobudzenie przemysłowca, rzemieślnika i rolnika polskiego ze stanu pewnej bierności i zniechęcenia, jakie daje się zauważyć w związku z dotykającym w znacznej mierze przemysł i rzemiosło ogólnym kryzysem gospodarczym kraju i powołanie ich do aktywności i czynnego organizowania się, poza tym **wykazanie szerokiemu ogółowi społeczeństwa wysokich wartości dotychczasowej wytwórczości przemysłu, rzemiosła i rolnictwa polskiego, zwłaszcza regionalnego i wreszcie zapoznanie szerszego ogółu rzemieślników i rolników polskich z postępem nowoczesnej techniki przez pokazanie eksponatów przemysłu polskiego z dziedzin maszyn, narzędzi, przyrządów itp. potrzebnych do sprawnej produkcji i pracy nowoczesnego warsztatu rzemieślniczego i rolnego, zapoznanie ze wszelką wytwórczością ogólnej potrzeby obliczoną na masowy zbył i poszukującą propagandą handlową wśród najszerszych mas przemysłu, rzemiosła i rolnictwa.**

Targi więc noszą **charakter czysto społeczny**, bez jakichkolwiek cech imprezy zarobkowej.

W obecnych trudnych warunkach gospodarczych tylko ci liczyć mogą na zbyt swych towarów, którzy towar ten odpowiednio zareklamują. **Takim bardzo poważnym czynnikiem reklamowym w tutejszym regionie są właśnie Targi Pałuckie.**

Targi są doskonałą okazją propagandy i reklamy na terenie Pałuk, gdyż spodziewany jest liczny udział zwiedzających. Łącznie ze zwiedzeniem Targów jest **doskonałą sposobność zwiedzenia terenów wykopaliskowych w Biskupinie, oddalonych 10 km od Żnina.**

Targi Pałuckie będą otwarte w sobotę, dnia 3 września i trwać będą jeden tydzień do niedzieli, dnia 11 września włącznie.

Tereniem targów jest piękny ogród opodal dworca Kolei Państwowej i Kolei Powiatowej, na którym odbywały się poprzednie Targi zamykane każdorazowo w pełni powodzenia, których tradycje i doświadczenia przejmują tegoroczne Targi.

Zgłoszenia wystawców nadchodzą w poważnej liczbie. Ilość wystawców w stosunku do roku ubiegłego będzie o wiele większa. Wszelkich informacji udziela i zgłoszenia tak na stoiska jak i na miejsca sprzedaży na targach kramnych przyjmuje Zarząd Targów Pałuckich w Żninie (Wlkp.) skrytka pocztowa 1.

Targi kramne.

Wzorem lat ubiegłych odbędą się również w czasie trwania Targów Pałuckich targi kramne, które zastępują zniszone w tut. mieście i miasteczkach okolicznych jarmarki kramne.

Targi kramne odbędą się w dniach 8 i 9 września (czwartek i piątek) a udział w targach brać mogą tylko kupcy chrześcijańscy.

Zeszloroczne targi kramne cieszyły się niebywałym powodzeniem i zadowolili tak sprzedających jak i kupujących.

— **W kasynie gry** w Nimmersatt (w kraju kłajpedzkim) wielu urzędników z Litwy przegrało wielkie sumy. Dyrektoriat kłajpedzki zabronił swoim urzędnikom do kasyna gry uczęszczać.

— **Statut polskiego towarzystwa „studiów naukowych” w Kownie** nie może się od wiosny 1937 roku doczekać zatwierdzenia statutu. Minister oświaty dopiero teraz odpowiedział, że „ze względów natury specjalnej” w chwili obecnej żadnej decyzji w tej sprawie nie powzięmie.

— **Śnieg w Bawarii.** W dolinie rzeki Lech, u podnóża Alp nagłe oziębenie się temperatury spowodowało spadek termometru aż do 5 stopni niżej zera. W górach spadł obfity śnieg.

— **Na emigracji** — w Paryżu zmarł w 68 roku życia powieściopisarz rosyjski Aleksander Kuprin, autor „Jamy” i innych ohydnych romansów z życia ulicznic.

— **Irlandzkie funty szterlingów.** Rząd irlandzki wniosł do parlamentu projekt ustawy, na mocy której waluta irlandzka będzie ogłoszona jako niezależna od waluty angielskiej. Nowa waluta ma zastąpić funt szterlinga angielskiego. Zamiast na 20 szylingów i 240 pensów funt irlandzki dzielić się będzie na sto części.

— **Auto Forda za 350 dolarów!** Ford zamierza wypuścić na rynek w ciągu jesieni br. lekki 6-cylindrowy wóz w cenie zaledwie 350 dolarów. Urzeczywistnienie tej zapowiedzi może wywołać kompletną rewolucję na amerykańskim rynku samochodowym.

— **Niemądry „zakład”.** W Braile, w Rumunii, chwalił się pewien żołnierz, że odważył się na wypicie litra benzyny, a następnie na trzymaniu płonącej zapalniczki w ustach. Podniecony niewiarą towarzyszy, założył się ów żołnierz, że dokona projektowanego „wyczynu”. Gdy po wypiciu benzyny włożył płonąca zapalniczkę do ust, zapalił się nagromadzone w jego jamie ustnej benzynowe opary i śmiełek zamienił się w żywą pochodnię, kończąc życie w strasznych męczarniach.

— **Zatopione berlinki z czasów wojny światowej.** W czasie wojny światowej na Niemnie kobo Tyłzy wojska rosyjskie zatopiły trzy duże berlinki, aby uniemożliwić wojskom niemieckim transportowanie Niemnem. Obecnie poziom wody na Niemnie spadł i hamuje żeglugę wodną. Rozpoczęto prace przygotowawcze do wydobycia zatopionych berlinek, chcąc tym sposobem usunąć przeszkodę dla statków.

— **Samolot uderzył o kopułę świątyni.** W czasie uroczystości ku upamiętnieniu 88 rocznicy śmierci bohatera narodowego generała San Martin, wydarzyła się w mieście Cordoba w Argentynie katastrofa lotnicza. Biorący udział w uroczystościach samolot wojskowy uderzył o kopułę jednej z wież kościoła ks. Jezuitów i spadł na dach gmachu uniwersytetu. Samolot został doszczętnie zdruzgotany. Pilot i towarzyszący mu mechanik zginęli na miejscu.

dzielił odpowiedzi na to pytanie, zapytał:

— A co się stało?

— Później panu powiem, na razie proszę mi odpowiedzieć na moje pytanie.

— Ciężka sprawa... Po raz ostatni widziałem go na balu, ale która to była godzina... to naprawdę nie wiem. W każdym razie po północy.

— Czy mr. Barney nie był przypadkiem zdenerwowany?

— Nie spostrzegłem.

— A czy... nie spostrzegł pan w jego zachowaniu czegoś nadzwyczajnego, podniecenia, przygnębienia, wie pan o co mi chodzi...

Janczar skinął głową.

— Owszem, wiem — ale niczego takiego w zachowaniu mr. Barney'a nie zauważyłem. Był w doskonałym humorze, tańczył nawet...

— Z kim? — rzucił szybkie pytanie kapitan.

Inżynier zmieształ się. Nie wiedział wprawdzie o co chodzi, ale orientował się, że sprawa trąci skandalem, aferą w każdym razie.

— Z kobietą — odpowiedział.

Kapitan machnął ręką.

— Wiem przecież, że nie z żyrafą! Chodzi mi o nazwisko tej pani...

— To też nie przypuszczałem, że ciekawi pana kolor desseus, jakie ta dama miała na sobie — odpowiedział tym samym tonem Janczar, który organicznie nie lubił ludzi, mówiących „górnym tonem”. — Od razu powiedziałbym panu nazwisko tej pani, gdybym je znał...

Kapitan zorientował się, że jego dozwicp rozgniewał inżyniera.

— I sorry, mister! Bardzo przepra-

szam — jestem jednak mocno zdenerwowany.

— Drobnostka.

— Czy mr. Barney wyszedł z sali balowej przed panem, czy też odwrotnie?

— Ja wyszedłem pierwszy. Barney pozostał jeszcze...

— Sam?

Inżynier Janczar jeszcze raz skłamał. Wiedział przecież dobrze, że mr. Barney pozostał z Randolphem Grady'm, ale i to wolał pozostawić przy sobie.

— Sam. Przynajmniej pozostawiłem go samego, a co było później — nie wiem.

Na twarzy kapitana pojawiło się rozczarowanie. Widać, liczył na inną odpowiedź.

— Trudno. Tajemnicza sprawa... — mruknął do siebie raczej, niż do Janczara.

— A co się stało? — powtórnie zapytał inżynier.

— Właśnie usiłuję się tego dowiedzieć. Mister Barney znikł jak kamień w Oceanie...

— Utonął?

Kapitan niemal przerażony spojrzał na Polaka.

— Tfu... niech pan cofnie to słowo! Znikł...

Teraz Janczar poruszył się.

— Jak to: znikł? Z czego to pan wnioskuje?

— Znalaziono jego portfel. W nocy jeszcze. Rzecz prosta natychmiast posłałem z portfelem jednego z oficerów, by wręczył go właścicielowi. W kabine nie było go jednak. Minęła noc i mr. Barney'a jak nie ma tak nie ma. Utonął się jak kamfora i właśnie obawiam się, czy nie utonął przypadkiem w Ocea-

nie. Przykra sprawa, dochodzenia, czort wie co...

To było rzeczywiście dziwne. Zwłaszcza dla Janczara, który wiedział kim był Barney.

— A może po prostu mister Barney spędził noc w innej, nie swojej kabynie... — rzucił na pocieszenie kapitanowi, sam bowiem nawet przez chwilę w taką ewentualność nie wierzył.

— Ba... żebym wiedział kim była ta pani, z którą tańczył. Może ona mogłaby coś wyjaśnić w tej sprawie.

Inżynierowi zrobiło się naraz głupio. Proste zestawienie przez kapitana osoby tańczącej z Barney'em, a więc Zofii, z domysłem przez niego rzuconym zaobolało go.

— Przypuszczam, że to był zwykły, zupełnie tani. Na pewno ta pani widziała Barney'a po raz pierwszy...

— Nie przeszkadza. No... ale nie będę panu zabrał cennego czasu. Bardzo przepraszam...

— Nie szkodzi. Gdyby coś nowego zasłyszeli proszę mnie powiadomić.

— Yes, mister.

Po wyjściu kapitana ogarnął Janczara dziwny niepokój. Nie ulegało wątpliwości, że tajemnicze zniknięcie grubego Yankesa miało jakiś związek z planami, jakie znajdowały się w żółtej teczce. Barney pragnął je zdobyć. Ale takich więcej było na tym statku. Ów kapitan Schürz, o którym wspominał Randolph Grady, wyglądał w tym opowiadaniu na człowieka, po którym wszystkiego można się było spodziewać. Mógł po prostu sprzątnąć rywala. Wczoraj chciał usunąć Grady'ego. Też sądził, że jest on dla niego konkurentem.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Zwiedzamy tereny wykopalisk pod Bydgoszczą.

Na Górze Zamkowej istniało grodzisko obronne.

(Oryginalny reportaż „Dziennika Bydgoskiego“).

W Zameczysku pod Bydgoszczą praca w całej pełni. Dzięki życzliwemu stanowi sku p. wiceprezydenta Spikowskiego ekspedycja wykopaliskowa w osobach pp. mgr. Jacka Delektę i laboranta Czesława Winiarskiego dysponuje wszystkimi niezbędnymi pomocami. Ziemię wozosi się kolejką polną, wykopane przedmioty magazynuje się w specjalnym dużym namiocie (5x7 m), gdzie również przechowuje się małe łopatkę do rozkopywania ziemi. W innym namiocie czuwa stróż. Pp. mgr. Delektę i laborant Winiarski mieszkają w sprawozdającym z Torunia przenośnym domku, ustawionym na górze. Specjalne uznanie należy się mierzniczemu miejskiemu p. Glińskiemu i jego pomocnikom. Niemniej na podkreślenie zasługuje pilność i poważne podejście do prac wykopaliskowych robotników. Inicjatywa inż. Stefana Pietrzaka, który w porozumieniu z mgr. Jerzym Hyczewskim z Torunia wysunął propozycję rozpoczęcia prac — daje dobre wyniki.

Dotychczasowe prace, mimo że nie do tarta się jeszcze do dolnych warstw ziemi potwierdziły przede wszystkim wielokrotnie już udowodnioną tezę naukową, że Słowianie mieli kulturę rodzimą, a nie — jak chcieliby Niemcy — kulturę Wikingów. Wykopane zabytki pochodzą zarówno z okresu wczesno-żelaznego jak i wczesno-historieskiego, nigdzie jednak nie natrafiono na ślady kultury wikingowskiej. Jak już stwierdziliśmy w poprzednim artykule — w Zameczysku osadnictwo istniało dwa razy.

Odkryty w ostatnich dniach wał obronny, kołem otaczający grodzisko, pochodzi z okresu wczesno-historieskiego (starszej jego fazy) i przedstawia się w kształcie zwięzłych belek dębowych, które Słowianie układali „na słup” (system plecionkowo-słupowy). Do zbudowanych w ten sposób „keso-nów” sypali ziemię i kamienie. Jak widzimy — sztuka fortyfikacyjna u Słowian była bardzo rozwinięta, na co wskazują też miejsca, w których budowano osady. Były nimi miejsca z natury obronne: góry, bagna i wyspy. Sztuka fortyfikacyjna była ponadto — rodzima, i świadczy o dużych zdolnościach ciesielskich naszych przodków, których głównym zajęciem jednak było rolnictwo i hodowla bydła. Polowanie na zwierzęnę było zajęciem ubocznym.

Zarówno Słowianie kultury „łużyckiej” jak i wczesno-historieskiej w znacznej mierze posługiwali się narzędziami z kości i rogu. Naczynia sporządzali z gliny, do której mieszały tłuczony kwarc. Z kołem garncarskim zapoznali się wcześniej niż Germanie. Pierwotnie obtaczali na kole tylko górną część naczyń, później całe. Na rysunku widać wystającą oś koła garncarskiego. Oś pozostawiała ślady na dnie naczyń wypukłe lub wklęsłe (zależnie od długości osi). Najstarsze naczynia „łużyckie” lepiące były w ręku (ślady palców na naczyniach i nieregularna linia).

W grobie z okresu wczesno-żelaznego (częściowo zniszczonego przez pląg) znaleziono popielnicę wielkich rozmiarów (na rysunku), a obok niej miseczkę. Nie stwierdzono dotąd, czy żalobnicy użyli jej do nakrycia popielnicy, czy też złożyli w niej dary (jadło) dla zmarłego.

Ciekawym przedmiotem jest pieśnia (okr. wczesno-hist.) — przedmiot przypominający duto, a służący do dziania barci (Bartodzieje — dzianie barci?), czyli do dębienia dziupli w sosnach, w których osadzano roje pszczoł. W kulturze ludowej współczesnej znane są takie pieśni u górali. Pieśnia wykopana w Zameczysku podobna jest do pieśni, znalezionej w ognisku w chacie z okresu wczesno-historieskiego w Lisewie (pow. wąbrzeski).

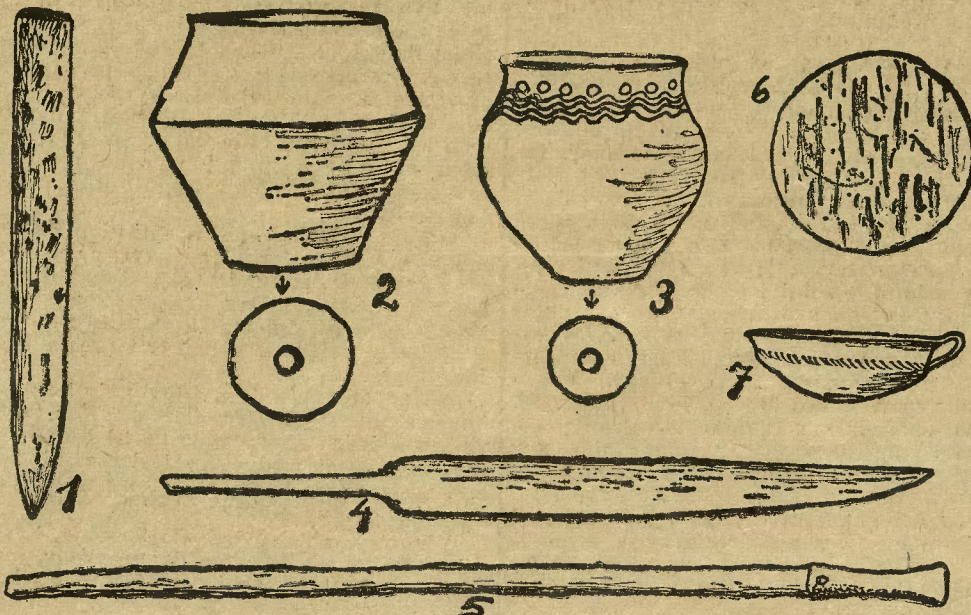
W okolicy wału obronnego odkryto ceramikę z okresu wczesno-historieskiego, na co

wskazuje jej dość prymitywny charakter. Naczynia beczułkowate zdobione są linią fałistą, typowym motywem zdobniczym Słowian. Wykonywano tę linię grzebykowatym narzędziem na mokrej jeszcze glinie. Naczynia podwójnie stożkowe posiadają wyraźny ślad koła garncarskiego.

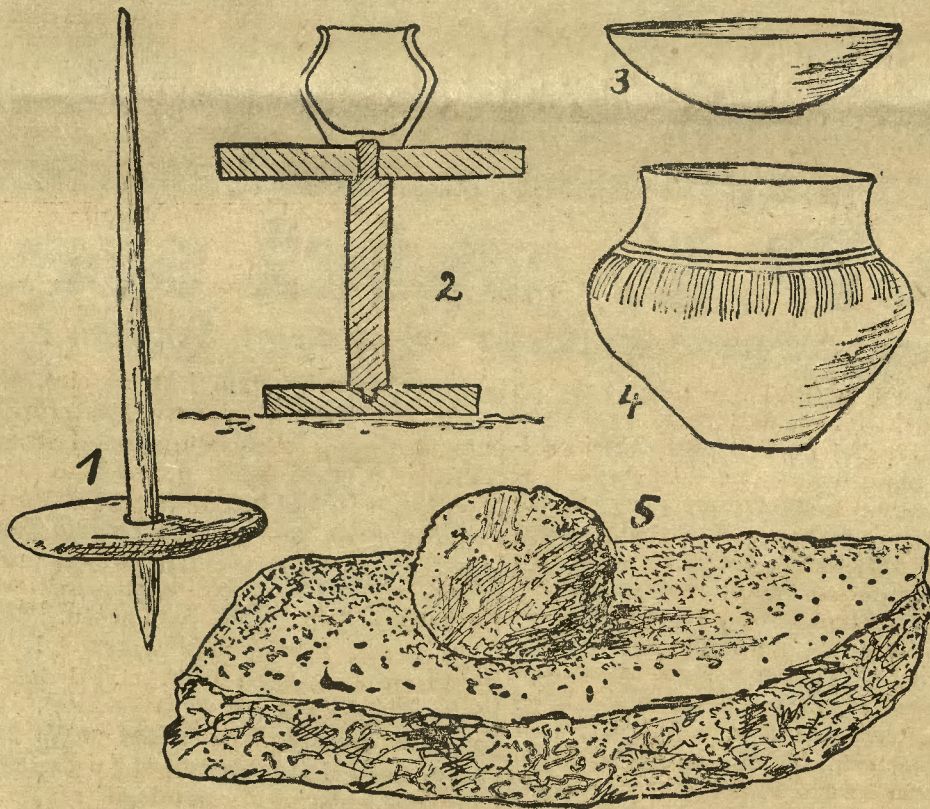
Ciekawym wykopaliskiem jest nożyk żelazny — przedmiot typowy dla okresu wczesno-historieskiego i bardzo pospolity. Przechyłki tego znaleziono oselki do ostrzenia nożyków,

dużo kości zwierząt, żarna do rozcierania ziarna zboża, talerz gliniany do wypiekania „podplomyków” itp.

Pracę rekonstruowania i zlepienia naczyń, które znajduje się w postaci zazwyczaj kilku skorup, wykonuje p. Winiarski specjalnym klejem. Oczywiście wzbogacają one Muzeum Miejskie w Bydgoszczy, które w ten sposób wzbogaci swój dział archeologii wykopaliskami z Ziemi Bydgoskiej. EDMUND KLESSA.

Wykopaliska z okresu wczesno-historieskiego. 1. Szydło kościane (nieco zmniejszone). 2. Gliniane naczynie podw. stożkowe (4 razy zmniejszone). 3. Gliniane naczynie (4 razy zmniejszone). 4. Nożyk żelazny (nieco zmniejszony). 5. Tzw. „pieśnia” (10 razy zmniejszona). Zachowała się tylko sama „pieśnia”. Trzon był drewniany. 6. Talerz do wypiekania „podplomyków” (4 razy zmniejsz.). 7. Czerpak gliniany (4 razy zmniejsz.). (Rys. mgr. J. Delektę).

Wykopaliska z okresu wczesno-żelaznego. 1. Przędzalka gliniana osadzona na trzonku (nieco zmniejszona); w doskonałym stanie zachował się tylko krążek. 2. Krążek garncarski. 3. Gliniana miseczka „łużycka” (4 razy zmniejszona). 4. Gliniana popielnica „łużycka” (6 razy zmniejszona). 5. Żarna granitowe (4 razy zmniejszone). (Rys. mgr. J. Delektę).

Męczeństwo kapłana hiszpańskiego.

„Observatore Romano” otrzymuje z Salamanki wiadomość o męczeńskiej śmierci młodego kapłana Atanasie Rodriguez, który ten bohaterki sluga Chrystusowy ponosił z rąk czerwonych milicjantów w Castuera w prowincji Estramadury. Kapłan ten przybył do miejscowego więzienia w celu udzielenia pociechy religijnej grupie osób skazanych na śmierć. Tu został sam przez czerwonych milicjantów uwięziony i wydany okrutnym męczarniom. Nieszczęsnego kapłana milicjanci wśród ohydnych bluźnierstw przytwierdzili do krzyża i obrali na cel ćwiczeń w strzelaniu. Bohaterski kapłan zmarł w wielkich męczarniach, a ostatnie jego słowa były wykrzyknięte z mocą: „Niech żyje Jezus! Niech żyje Hiszpania!”

Komentarz holenderski o sytuacji w Niemczech.

Amsterdam. (PAA) „Handelsblad”, omawiając sytuację w Niemczech podkreślił, że szereg przejawów życia gospodarczego i społecznego w Niemczech jest wynikiem postępującego zubożenia kraju. Stopniowo cały aparat produkcyjny kraju ulega zużyciu i przy zachowaniu obecnego kursu polityki gospodarczej prowadzenie towarów powszechnej konsumpcji stawałoby się coraz trudniejsze i ludność niemiecka coraz dotkliwiej odczuwałaby brak niezbędnych artykułów.

Nie samochód a traktor!

Ford zapowiada niebawomą prosperytę w USA.

Henry Ford przyjął w tych dniach dziennikarzy, którym udzielił sensacyjnego wywiadu.

M. in. oświadczył on, że Stany Zjednoczone znajdują się obecnie w przeddzień największej „prosperytę”. Nastąpi to, zdaniem Forda, na skutek masowego „powrotu do ziemi”, spowodowanego uświadomieniem mas, że Stany Zjednoczone poszły zbyt daleko w kierunku uprzemysłowienia.

Dalej oświadczył Ford, którego nienawiść do Wall Street jest powszechnie znana, że w najbliższym czasie wypuści traktor, który opłaci się nawet najskromniejszemu farmerowi. Wreszcie zapowiedział Ford, że na razie nie widzi możliwości szerszej sprzedaży pojazdów mechanicznych wśród mieszkańców miast.

Tłumy publiczności na D. W. R.

W dniu otwarcia Dorocznej Wystawy Radiowej przewinęli się przez sale wystawowe jednego popołudnia ponad 3000 osób. Wszyscy zwiedzający podkreślają zgodnie ujmującą estetykę pawilonów i stoisk, zarówno firm przemysłowych, jak i Polskiego Radia. Szczególne zainteresowanie zwiedzających budzą modele nowych aparatów radiowych na sezon 1938/39, oraz plastyczna mapa sieci stacji radiowych Polskiego Radia, oświetlona kolorowymi neonami. Magnesem ściągającym tłumy na wystawę jest efektywnie urządzone studio Polskiego Radia, obliczone na 400 miejsc. W studio tym za specjalną opłatą w wysokości 1 złotego na rzecz radiofonizacji najbardziej potrzebujących szkół powszechnych po wsiach, można nie tylko słuchać doskonałych koncertów w wykonaniu orkiestr radiowych oraz występów asów programowych Polskiego Radia, ale również zaznajomić się z tajnikami technicznymi nadawania audycji radiowych.

Jeszcze o wozie ludowym.

Prasa niemiecka doniosła ostatnio, że wóz ludowy będzie mógł nabyć każdy obywatel niemiecki bez względu na wysokość dochodów. Plotki o ograniczeniach sprzedaży (miano jakoby sprzedawać ten wóz jedynie zarabiającym poniżej 300 RM miesięcznie) okazały się bezpodstawnymi.

Wóz ludowy będzie sprzedawany na raty po 5 marek tygodniowo. W tej sumie mieścić się będzie nie tylko właściwa rata za samochód, ale również koszt garażu, kwartalnego przeglądu wozu i ubezpieczenia. Na samą spłatę wozu ma pójść tylko 2,90 RM tygodniowo. Cyfry te niewątpliwie fascynują jeszcze bardziej zainteresowanych, niezmotoryzowanych automobilistów, oczekujących na tani wóz.

Tworzenie się kulek gradowych.

Powstanie gradu dotąd jest niedostatecznie wyjaśnione. Interesowane towarzystwa ubezpieczeniowe od gradobicia popierają badania naukowe w tym kierunku.

R. P. Johnson, pracownik laboratorium meteorologicznego w Schenectady (N. J.) złożył obecnie sprawozdanie, dotyczące burzy gradowej, która zdarzyła się 29 kwietnia br. w Waszyngtonie po południu. Badanie kulek gradowych bezpośrednio po gradobiciu, które potłukło wiele szyb i przebito dachy w samochodach, wykazało, że były to pierwotnie większe kule, o średnicy 30 mm, złożone z cienkich warstw śniegu, jasnego i ciemnego. Kulki te bezpośrednio przed spadnięciem rozbiły się na mniejsze i nieprawidłowe.

Zastanawiało badacza to, że już w bezpośrednim sąsiedztwie miasta spadały całkowite kulki o pierwotnym wymiarze. Rozbicie musiało nastąpić w granicach miasta, pod wpływem ciśnienia, spowodowanego snopem światła elektrycznego.

Carskie Siolo i park Puszkina w największym zaniedbaniu.

Jeden z członków Towarzystwa Puszkina podniósł alarm w prasie sowieckiej o opiekę nad zabytkami niszczonymi w Carskim Siolu, zwanym dzisiaj przez Sowietów miastem Puszkina: „Miasto Puszkina, dawniej Carskie Siolo, przedstawia specjalną historyczną, zabytkową wartość. W tamtejszym liceum, Puszkina przeżył swe dziecięce i młodzieńcze lata... Puszkina — liceum (skrzydło pałacu, gdzie zamieszkiwała carzyca Katarzyna), duży pałac wraz z parkiem i innymi budynkami, są prawdziwymi pomnikami epoki Puszkina... Ale dziś liceum jak i park są bliskie zupełnej ruiny. Dziesiątki lat liceum (gdzie dziś mieszczą się prywatne mieszkania), nie było odnawiane. Jest zupełnie niezdatne dziś do użytku. Na

czwartym piętrze, przytykającym do pokoju, gdzie Puszkina zamieszkiwał, urządzono toaletę męską. Ściany w mieszkaniach, korytarzach i klatkach schodowych są wilgotne i brudne! Wiele okien wybitych...

Odwieczny park Katarzyny, który dziś nosi nazwę parku Puszkina, przedstawia niezmierną wartość jako jedyny na świecie park w tym rodzaju w XVIII wieku i najściślej z poetą związany, dziś znajduje się w stanie zupełnego upadku. Wartościowe rzeźby w parku zniszczone, wielu z nich już nie ma. Wspaniałe pawilony, dzieła sztuki sławnych architektów Guarengi, Rastrelliego, Kamerons'a są bliskie zniszczenia. Krzewy i rośliny wyrwane i wyrzucone. Stawy i kanały zanieczyszczone, są sie-

dliskiem zarządków trujących. Każdego lata park zabudowują obrzydliwymi budami i budynkami sklepowymi. W sławnej galerii Kameruńskiej otworzono restaurację. W najpiękniejszym miejscu parku, sławnym pod względem sztuki i historii, urządzono dom kąpielowy i wielki kamienny klozet. Statuy grupowe i rzeźby są pokryte pornograficznymi gryzmołami... Najpiękniejsze są najbardziej zapisane pornografią.

Wzгляд na wspomnienie wielkiego narodowego poety, dla którego miejsce to było wartościowym i gdzie młodość swoją spędził, wymaga gruntownej zmiany i odnowienia ze strony rządu sowieckiego, okazania kultu dla tej historycznej miejscowości“.

Na zachodnich rubieżach Polski czuwają Krajniacy!

Wysocy dostojnicy Państwa i Kościoła uczestniczą w święcie pow. sepoleńskiego.

(O specjalnego wysłannika „Dziennika Bydgoskiego”)

Godnie przygotowała się w swej stolicy powiatowej Krajna na przyjęcie wiodarza i pasterza ziemi pomorskiej, dowódcy okręgu korpusu i wicestary krajowego pomorskiego — wysokich swych protektorów pp. wojewody Raczkiewicza, ks. biskupa dra Okoniewskiego, płk. dypl. Przyjałkowski i dr. Gąsowski — Sepólno tonęło w powodzi flag o barwach narodowych i kościelnych umieszczonych w ilości kilkuset na białych masztach po bokach ulic, którymi przechodzili lub przejeżdżali dostojni goście nadgranicznego grodu. Przecież Krajniacy z powiatu sepoleńskiego własnym kosztem postawili pomnik wdzięczności — pomnik Chrystusa Króla na trwały znak swej wdzięczności za zdobycie wolności ojczyzny — jako wyraz zjednoczenia wszystkich stanów i zawodów w pracy dla Polski — jako dokument przywiązania swego do wiary św. oraz jako dokument, że Krajna w historii swej dzieliła losy całej Polski. Przecież Krajniacy chcieli odsłonić go godnie i uroczysto na znak, że czuwają u zachodnich rubieżach Niepodległej Polski.

Po pobudce i koncercie na Starym Rynku zebrały się u stóp pomnika wdzięczności wszystkie organizacje sepoleńskie, wojsko, kompania Obrony Narodowej i straż graniczna. Przed ich frontem przeszedł płk. dypl. Przyjałkowski w towarzystwie oficerów. Przechodzących przedstawiciele armii witaly organizacje gromkimi okrzykami Czołem! Wokół pomnika wierności zebrały się niezliczone tłumy społeczeństwa, chciwie zobaczenia, a przede wszystkim uczestniczenia w uroczystościach, jakie miały odbyć się za chwilę.

Niedługo już czekano na przybycie ks. biskupa oraz wojewody pomorskiego Raczkiewicza. W krótkich odstępach czasu przybyli obaj samochodami w towarzystwie ks. dziekana Wilnowskiego, radcy Dąbrowskiego i pp. szambelana Prądyńskiego, wicestary krajowego dr. Gąsowskiego, starostów Ornsa, Lipskiego i Muzyczki.

Dostojnych gości powitał komitet organizacyjny w osobach pp. starosty pow. sepoleńskiego mgr. Borowskiego, ks. radcy Grudzińskiego, Kalinowskiego, burmistrza Marcinkowskiego i sekr. wydziału powiatowego Łowińskiego.

Wkrótce już dokonać się miał symboliczny akt odsłonięcia pięknego pomnika. Na mównicę wszedł starosta sepoleński p. mgr. Borowski i w pięknym przemówieniu, w którym wspomniawszy pamięć inicjatora pomnika śp. starosty Robakowskiego oraz ofiarności całego społeczeństwa powiatu, wszystkich jego stanów i organizacji — poprosił p. wojewodę o odsłonięcie przykrytego białą zastoną pomnika. Kiedy z pomnika opadł całun, zebranych ukazała wyniosła postać Chrystusa, otoczona postaciami, symbolizującymi dawną i dzisiejszą Polskę, oraz jej zmagania o niepodległość i wielkość. (Szczegółowy opis pomnika zamieściliśmy w numerze niedzielnym).

Potem przemówił ks. radca Grudziński. W słowach pełnych przejęcia, a dowodzących ukochania tych, co dla Polski pracują i tych, co dla niej polegli, poprosił mowa ks. biskupa o poświęcenie pomnika — dowodu wierności Krajniaków dla Polski i przysięgi, że dla niej złożą stokroć więcej, i krew i życie — gdy zajdzie potrzeba.

Po tych przemówieniach rozpoczęła się Msza św., którą celebrował ks. biskup morski, dr. Okoniewski w asyście ks. dziekana Wilnowskiego, prob. Wenskiego i wik. Piątkowskiego. Podczas mszy św. pieśnią religijną wykonał chór „Cecylia” pod bat. p. Mówińskiego i orkiestra murowanego pułku piechoty pod batutą kpt. Kuczery.

Pięknym momentem uroczystości było złożenie przez społeczeństwo powiatu sepoleńskiego daru na F. O. N. W imieniu Pow. Komitetu Funduszu Obrony Narodowej 12500 par welnianych rękawic przekazał przedstawicielowi armii płk. dypl. Przyjałkowskiemu — starosta pow. Borowski. Społeczeństwo kresowego powiatu złożyło na F. O. N. 29.000 złotych. Za część tej kwoty żony miejscowych bezrobotnych wykonały rękawice, resztę przekazano w gotówce wojewódzkiemu Komitetowi Funduszu Obrony Narodowej. Dar poświęcił ks. biskup, a płk. dypl. Przyjałkowski podziękował zań, wzywając do wzniesienia okrzyku na cześć społeczeństwa powiatu sepoleńskiego tych spośród obecnych, którzy przed 20 laty wkroczyli do wolnego Sepólna.

O godz. 12 odbyło się poświęcenie nowego lokalu K. K. O. powiatu sepoleńskiego, mieszczącego się w budynku, wykupionym przed miesiącem z rąk żydowskich. Poświęcenia pięknych lokali kasy oszczędności dokonał ks. biskup. Dostojnikami kościoła jak również p. wojewodzie i reprezentantowi wojska płk. Przyjałkowskiemu wręczyła wianki kwiatów biała ubrana dziewczynka, wygłaszając przy tym okolicznościowy wierszyk.

Bogatą historię rozwoju K. K. O. powia-

tu sepoleńskiego zobrazował w swym treściwym przemówieniu dyr. Bruski. Bilans K. K. O. powiatu sepoleńskiego za ostatni rok wyraża się cyfrą 1.800 tys. zł. Oszczędności społeczeństwa w K. K. O. wynoszą 1.200 tysięcy zł.

Ostatnim akordem przedpołudniowych uroczystości była defilada. Niezliczone, wielotysięczne tłumy społeczeństwa sepoleńskiego i okolicznych miast i wsi zgromadziły się wzdłuż trasy, aby być świadkami niewidzianej dotąd w Sepólnie defilady. Za orkiestrą „murowanego pułku” piechoty z Bydgoszczy maszerowało wojsko, dalej sepoleńska kompania Obrony Narodowej, straż graniczna, rezerwiści, powstańcy, inwalidzi wojenni, PPW, KPW, leśnicy, harcerze i harcerki, szkolne koła LOPP, PCK, Bractwo Kurkowe, sokolice i sokoli, setne zwarte szeregi KSM i Z. z własną orkiestrą, straż pożarna, kółka rolnicze i wreszcie robotnicy rolni i leśni. Przechodzące oddziały wojska i organizacji gorąco oklaskiwały rozentuzjamentowane tłumy. (Wyrazem uczuć tego szczerze polskiego i katolickiego społeczeństwa były napisy, umieszczone na licznych bramach triumfalnych).

Po defiladzie nastąpiło wiedzanie kościoła i gmachu starostwa (zbudowanego w dziesiątą rocznicę odzyskania niepodległości).

Podczas nabożeństwa jak i defilady nad miastem krążył samolot ofiarnego Aeroklubu Pomorskiego z załogą instruktora klubu st. sierżanta Katarzyńskiego i skarbnika Mrówczyńskiego z Torunia.

Następnym punktem programu był obiad oficjalny w hotelu Centralnym. W obiedzie udział wzięli zaproszeni goście z p. wojewodą, ks. biskupem, p. płk. dypl. Przyjałkowskim na czele. Wśród serdecznego nastroju wzniesiono kilka toastów, m. in. na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, Jej Prezydenta, Naczelnego Wodza. Ks. dziekan Wilnowski wznosił toast na cześć naszej niezwyciężonej armii, a p. płk. Przyjałkowski ku czci katolickiego duchowieństwa. Jako ostatni przemówił p. wojewoda, stwierdzając m. in., że „Chrystus błogosławi pracę polskiej armii i pobłogosławi jej — wierzymy — gdy zajdzie potrzeba obrony gra-

nic, gdyż Polski, znakiem jest krzyż i miecz”.

Piękną maniestacją społeczeństwa sepoleńskiego ku czci św. Andrzeja Boboli było widowisko ks. jezuita Wojtona p. t. „Żywot i męka św. Andrzeja Boboli”, odegrane nad jeziorem przez zespół Operetki Wielkiej z Poznania (dyr. Stefan Czerwiński). Goście z dostojnikami Kościoła i państwa na czele oraz publiczność zgromadzona w liczbie 2000 z zapartym tchem śledzili akcję żywo i barwnie przedstawionego żywota patrona Polski. Na uwagę zasługuje moment, że aktorzy operetkowi potrafili przedziwnie i z wielkim powodzeniem. Widzowie nagrodzili ich hucznymi oklaskami. Spośród znanych aktorów wymienić wypada pp. dyr. Czerwińskiego, Popławskiego oraz panią Leonowicz.

O godz. 16 odbyło się w sali gimnastycznej powiatu sepoleńskiego otwarcie wystawy L. O. P. P., gromadzącej wykresy działu ogólnej statystyki oraz liczne ekspozycje obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej. Przecięcia wstęgi dokonał p. starosta mgr. Borowski.

Na zakończenie dnia odbyły się loty pokazowe (pilot: starszy sierżant Katarzyński), z których skorzystało aż 39 osób oraz piękne pokazy wodne na jeziorze. Liczne zgromadzone na brzegach jeziora tłumy podziwiała piękne efekty świetlne.

Wczorajszy dzień był dla Sepólna, Krajniaków i całego Pomorza dniem zgody, manifestacji katolickości i polskości jego wiernego ludu.

Jako taki przejdzie także do pamięci dostojników Kościoła i Państwa — świadków tej uroczystości.

Jedynym niemiłym zgrzytem było zignorowanie przez Stronnictwo Narodowe księdza biskupa, pana wojewody i reprezentanta armii, przebywających w gmachu K. K. O. — przemarszem z orkiestrą w pobliżu tego gmachu w chwili święcenia lokalu oraz niewzięcie udziału w defiladzie przez Stronnictwo Nar. Jak to wygląda wobec hasła religijnych i hasła o umiłowaniu armii narodowej, głoszonych co chwila i na każdym miejscu?

Edmund Klessa.

G. P. U. mści się.

Trupa sekretarza Trockiego wyłowiono z Sekwany?

Paryż, 29. 8. (PAT). Prasa paryska przynosi rewelację na temat nowej zbrodni politycznej na terenie Francji. Kilka dni temu wyłowiono w rzece Marnie pod Paryżem zwłoki mężczyzny z odciętą głową, podziurawione kulami oraz przebite sztylblem. Zwłoki znajdowały się w stanie rozkładu, co utrudniało ich zidentyfikowanie. Obecnie, wobec zebranych poszlak panuje przekonanie, że są to zwłoki osobistego sekretarza Trockiego, Rudolfa Klementa, który miesiąc temu zginął w tajemniczych okolicznościach. Trocki natychmiast po zaginięciu swego b. sekretarza wyraził przypuszczenie, iż padł on ofiarą zemsty GPU, ścigającego wszystkich jego współpracowników.

Charakterystycznym jest, że cios, zadany sztylblem Klementowi jest zupełnie identyczny z ciosami, jakimi został zgładzony przed kilku miesiącami ekonomista rosyjski, mieszkający w Paryżu Nawaszyn, oraz niejaka Letycja Toureau, zamordowana mniej więcej rok temu w zagadkowych okolicznościach w kolejkach podziemnej w Paryżu. Jak dotychczas, zabójcy Nawaszyna i p. Toureau nie zostali wykryci. Jeden z dzienników prawicowych donosi, że wybitny działacz francuskiej partii komunistycznej interweniował u władz, aby nie nadawały zbyt głośno sprawie zaginięcia Klementa.

Katastrofa kolejowa pod Tczewem.

9 wagonów rozbitych, 500 m toru zniszczone.

Tczew, 29. 8. (Tel. wł.). (as) W ub. sobotę, o godz. 19,55 na szlaku kolejowym Tczew—Laskowice w pobliżu stacji kolejowej Smętowo pod Tczewem wydarzyła się poważna w rozmiarach katastrofa kolejowa, która na szczęście oprócz wielkich szkód nie pociągnęła za sobą ofiar w ludziach.

Zdążający z Laskowice do Zajęczkowa tczewskiego pełen skład załadowanego pociągu pośpieszno-towarowego wskutek ukłęcia się osi przy jednym z wagonów towarowych przerwał się i wykołoił. W wyniku katastrofy 9 wagonów towarowych uległo rozbitciu, przy czym 500 m toru kolejowego uległo zniszczeniu. Szkody są wielkie. Ze wypadku w ludziach nie było, należy zawdzięczać jedynie tym, iż cały skład pociągu posiadał hamulce powietrzne,

które w chwili katastrofy unieruchomiły pociąg. Ruch kolejowy na tej przestrzeni odbywał się od soboty do niedzieli godz. 17 z opóźnieniem na jednokierunkowym torze. Z Tczewa wyjechał pociąg ratunkowy oraz kolejowa komisja śledcza.

Zakaz pobytu cudzoziemców na Białorusi i Ukrainie.

Helsinki, 29. 8. Jak donosi pismo „Huwidstadt Bladet” władze sowieckie wydały rozporządzenie, na mocy którego wszystkim cudzoziemcom zabroniono kategorycznie pobytu na Białorusi i Ukrainie.

Z innych źródeł donoszą o fortyfikowaniu pogranicza polskiego i tworzeniu nowych specjalnych komend.

Na Ebro toczy się wielka bitwa.

Paryż, 29. 8. (PAT). Korespondent Havasa donosi z frontu Ebro, że bitwa nad Ebro trwa z niesłabnącą siłą. Bitwa, która się tu rozpętała jest największą z dotychczasowych w Hiszpanii zarówno pod względem liczebności wojsk, biorących w niej udział, jak i pod względem siły bombardowania artylerijskiego i lotniczego. W Sierra de Pandol narodowcy posunęli się o kilometr.

Włosi wypędzają Francuzów.

Paryż, 29. 8. (PAT). Havas donosi z Nicei, że w sobotę władze włoskie uprzedziły mera pogranicznej gminy Isola, że obywatele francuscy, mający posiadłości w dolinie Chastillon po stronie włoskiej mają opuścić te posiadłości w ciągu 48 godzin. Otrzymają oni ewentualnie miesiąc czasu celem zebrania urodzaju, sprowadzenia trzód i wywiezienia ruchomości.

Zamknięcie giełd w Trzeciej Rzeszy.

Zurych, 29. 8. Donoszą z Berlina, że mimo interwencji Banku Rzeszy nie udało się utrzymać kursów papierów państwowych i walorów na giełdach niemieckich.

Wszelkie możliwe fundusze, jakie państwo mogło na ten cel poświęcić, zostały już wyczerpane, kursy spadają zaś nadal w tempie niepowstrzymanym.

Jednocześnie zapowiadane są masowe aresztowania giełdźiarzy na całym terytorium Rzeszy. Jak twierdzą koła dobrze poinformowane, do spadku kursów przyczyniły się wydatnie wpływy osobistości reżimu hitlerowskiego, spekulujące na zniżkę.

Lindbergh wraca już z Rosji Sowieckiej.

Moskwa, 29. 8. (PAA). Lotnik amerykański Lindbergh, który przedwczoraj zwiędził w Charkowie fabryki samolotów, wystartował wczoraj rano do Odessy, gdzie zamierzał zatrzymać się przez dzień wczorajszy i w poniedziałek rano wystartować do lotu powrotnego przez Bukareszt do Londynu.

Zamordowano młotem sześcioro dzieci.

Sztuttgart, 29. 8. (PAT). Niejaki Schönbberger chcąc się zemścić na żonie, która go opuściła zamordował młotem sześcioro dzieci, podpalił swój dom i popełnił samobójstwo.

67 ofiar katastrofy.

Tokio, 29. 8. (PAT). Liczba ofiar w katastrofie lotniczej, która miała miejsce 24 bm., wzrosła do 67 zabitych, gdyż wiele ciężko poparzonych osób zmarło w szpitalu.

Zabił 12 i 8 ranił.

Bombay, 29. 8. W miejscowości Bhatiga pewien krajowiec uległ napadowi szaleńca (amok) i zabił dwanaście osób a 8 ciężko ranił.

Pogrzeb śp. ks. prob. Szprengla.

W Czersku odbył się pogrzeb śp. ks. prob. Szprengla przy udziale licznych księży i niezliczonych tłumów wiernych. O szczegółach pogrzebu zasłużonego kapłana napiszemy jutro.

Strajk w Swarzędzu — mieście stolarzy.

Poznań, 29. 8. (hb) W leżącym tuż pod Poznaniem „mieście stolarzy” — Swarzędzu proklamowano ubiegłej niedzieli strajk demonstracyjny czeladzi stolarskiej. Tło strajku jest następujące: W Swarzędzu w fabrykach mebli pracuje ponad tysiąc czeladników stolarskich. Warunki ich pracy nie są naprawdę godne pozazdrośczenia, jeżeli się zważy, że przeciętnie wykwalifikowany czeladnik stolarski zarabia od 12 do 18 zł tygodniowo, poza kilku wyjątkami, zarabiającymi do 25 zł tygodniowo. Powodem tego jest nieuregulowany stosunek pracodawców do pracobiorców.

Strajk ma wszelkie szanse osiągnięcia pożądanego przez czeladź stolarską rezultatów, tym więcej, że w przyszłą niedzielę otwiera się w Swarzędzu doroczne targi meblowe, na które ekspozycje jeszcze nie wykończono.

Z Wielkopolski i Pomorza

INOWROCŁAW

Biblioteka miejska czynna jest codziennie od godz. 17 do 18, w soboty od 17 do 19.

Biblioteka Tow. Czyteln. Ludowych mieszcząca się w Domu Katolickim przy ulicy Plebanka, otwarta jest codziennie za wyjątkiem niedziel i świąt od godziny 17 do 19.

Biblioteka Kolejowego Przyp. Wojsk. w świetlicy „Ogniska” przy ul. Magazynowej otwarta w poniedziałki, środy i piątki od godz. 17 do 19.

Kartka sanitarna, tel. 276 czynna w dzień i w nocy.

Nocny dyżur pełni apteka „Pod Lwem”.

REPERTUAR KIN:

As: „Żółty pirat”.
Słońce: „Dziewczyna szuka miłości”.
Stylowy: „Po wielkiej wojnie”.
Świt: „Tajemnica panny Briux”.

— Nowoutworzone zrzeczenie właścicieli domów rozpoczęło swoją działalność. Zarząd nowoutworzonego zrzeczenia właścicieli domów w Inowrocławiu odbył konferencję w zarządzie miejskim z p. prez. Jankowskim celem nawiązania kontaktu. P. prez. Jankowski nakreślił całokształt gospodarki miejskiej w uzależnieniu od niej obywateli mieszkańców miasta. Przy współudziale rady miejskiej inż. Hewelta omówiono sprawy nakazów remontowania domów oraz poruszano ważną sprawę uruchomienia taniego kredytu na te cele w K. K. O. miasta Inowrocławia.

— Głosy kuracjuszków. Chodników w parku solankowym domagają się kuracjusze. W okresie częstych deszczów tworzą się na drogach kałuże, co ujemnie wpływa na wynik kuracji, gdyż rozdelikaceni kapielami kuracjusze wskutek przemoczenia nóg narażeni są na wszelkie choroby, powstające z przeziębienia.

— Zebranie plenarne sokolic odbędzie się we wtorek, dnia 30 bm. w Sokolni. Ze względu na ważność spraw, obecność wszystkich członkiń konieczna.

MOGILNO. (mk) Kino Bałtyk: „Uśmiech i Izy Wiednia”.

— Nieznani sprawcy udali się na pole rolnika W. Siudzińskiego w Olszy i poczęli młócić wielki stóg zboża za pomocą rowerów. Mimo, że zostali oni wcześniej spostrzeżeni, zdążyli już wymłócić ok. 20 ctr. żyta.

TRZEMESZNO. (mk) Zakończono zostały prace przy przebrukowaniu części ul. św. Jana, pl. Kilińskiego i św. Michała. Część pl. Kosmowskiego aż do skweru, ulice okrajające plac targowy przy ratuszu oraz druga część pl. Kilińskiego zostały znacznie podwyższone. Pracami kierował przedsiębiorca bud. p. Józwiak z Poznania. Dotychczasowy stan prac zbadał dyr. wydziału kom.-bud. przy urzędzie wojew. pozn. p. inż. Zakrzewski. W najbliższych dniach zlustrowa prace komisja wojewódzka i odda ulice do użytku.

SZUBIN. (c) Z dniem 23 bm. rozpoczął urzędowanie podwójci gminy zbiorowej w Królikowie p. Józef Pieniążkiewicz.

— W Sobiejujach w majątności p. M. Chlapowskiego szczyt się przyszyca u bydła, z którego zginęły ostatnio 3 sztuki.

GNIEZNO. (fb) W dniu 25 bm. obchodził dyrektor rzeźni miejskiej p. dr Edmund Krzyślak srebrny jubileusz pracy zawodowej.

— Wycieczka słowacka w liczbie 31 osób pod przewodnictwem dyr. Katolickiego Instytutu Nauczycielskiego p. Marcelega Szkobla z Bratysławy zawiązała również do Gniezna. Zwiedzający bazylikę św. Wojciecha oraz inne zabytki naszego miasta, mieli goście wyjechali w dalszą podróż do Poznania.

GNIEZNO. (fb) Złotym Krzyżem zasługi po raz drugi odznaczony został p. pułk. dypl. Milan-Kamski.

— W domu p. Wojciechowskiego przy ul. Warszawskiej 30 powstał na I piętrze pożar, który dzięki natychmiastowemu przybyciu straży pożarnej został zlokalizowany. Straty wynoszą ok. 3000 zł.

— Ubiegła niedziela w Gnieźnie minęła pod znakiem dożynek wielkopolskich, które miały miejsce w Uniwersytecie Ludowym w Dalkach. Już rano po odśpiewaniu modlitwy i tradycyjnym związaniu ostatniego snopka wyruszone drabiniastymi wozami do kościoła św. Wawrzyńca, gdzie wystuchano mszy św., w czasie której poświęcono wieńce dożynekowe. Część popołudniowa odbywała się w parku uniwersyteckim przy udziale bardzo licznych gości. Sołtys gromady Dalki p. Pokladecki, otrzymawszy wieńiec jako gospodarz dożynekowy, wygłosił krótkie przemówienie, po czym wręczono dalsze wieńce p. prezydentowi Kaspro-wiczowi, ks. dyr. Milikowi, ks. prob. Chilomerowi, p. dyr. Paszendzie oraz jego żonie, p. prof. Górskiej i p. prof. Wachowskiemu. Z kolej rozpoczęły się właściwe obrzędy dożynekowe. Pieśni, tańce, gawędy i inscenizacje, wykonane doskonale przez słuchaczy Uniwersytetu Lud. i mieszkańców wsi

Dalki, wypadły nadzwyczajnie. Również ogromnym uznaniem cieszyła się „Podróż” śpiewno-taneczna po Wielkopolsce, Śląsku i Pomorzu. Na zakończenie odbyła się zabawa taneczna w sali uniwersytetu. Dożynki zaszczylicili swą obecnością goście z Chin, Ameryki, Grecji, Włoch, Niemiec, Albanii, Rumunii, Francji, Anglii i Korsyki, którzy przebywają na kursie dla cudzoziemców, prowadzonym przy uniwersytecie w Poznaniu.

MARGONIN. (a) Medalem niepodległości za udział w powstaniu wielkopolskim odznaczony został p. Jakub Kacicki z Margonina.

— Związek małżeński zawarł w kościele parafialnym w Margoninie p. Jerzy Kociolka, nauczyciel z Margonina, z p. Lucją Müllerówną, córką miejscowego kupca. Ślubu udzielił ks. prob. Kacmarek. Młodej parze „Szczęść Boże!”

WAGROWIEC. (a) Rolnik p. Fr. Wesołowski w Podlesiu Kościelnym (pow. wągrowiecki) został kopnięty przez konia tak niebezpiecznie, że musiano go odwieźć do szpitala w Wągrowcu. Mimo natychmiastowej pomocy nieszcześliwy zmarł.

— W kościele parafialnym w Mieścisku został pobłogosławiony związek małżeński przez ks. prob. Roesslera pomiędzy p. Czesławem Kamińskim i p. Pelagią Janowską z Wieli.

— Jan Czapeczyński, zatrudniony u rolnika Gramzego w Oporzynie pow. wągrowieckiego jako pastuch, oddalił się w niewiadomym kierunku.

SZAMOCIN. (a) Ks. prob. Filipowski rozpoczął swój tegoroczny urlop wypoczynkowy. Duszpasterstwo w czasie urlopu sprawuje ks. prof. Zblewski.

— W kościele parafialnym w Szamocinie pobłogosławił ks. prob. Filipowski związek małżeński p. Br. Woltmana z p. Stefanią Bergardówną. Nowożeńcom „Szczęść Boże!”

WRZEŚNIA. Kółko Rolnicze w Kaczanowie obchodziło uroczystość 25-lecia, poświęconą z poświęceniem sztandaru w ub. niedziele. Po mszy św. odbyło się uroczyste zebranie jubileuszowe w ogrodzie p. Popieli. Ze sprawozdania wynikało, że Kółko Rolnicze w Kaczanowie prowadzi dosyć intensywną działalność. W dalszej części ze-

brania odbyło się wręczenie sztandaru kółku i podpisanie aktu przez rodziców chrzestnych, składanie życzeń przez gości, wbiwanie gwoździ pamiątkowych i wręczenie dyplomów długoletnim członkom. Po obiedzie odbyła się zabawa ludowa w ogrodzie p. Popieli, podczas której odbył się pokaz tańców regionalnych, wręczenie wieńców i t. p.

— Sąd grodzki we Wrześni rozpatrywał na swym ostatnim posiedzeniu sprawę niej. Józefa Kolbera, pochodzącego z Inowrocławia, który podawał się za wysokiego urzędnika z Warszawy i w ten sposób naciągał na pożyczki mieszkańców miasta, obiecując zainteresowanym wysoką protekcję i legitymując się podrobionymi papierami. Kolber odpowiadał za swój czyn przed sądem i został skazany na 6 miesięcy więzienia.

OSTRÓW WLKP. (lj) W ub. piątek samochód firmy Bacon-Export Gniezno uległ wypadkowi pod Turkiem. Z nieustalonych na razie przyczyn wóz wjechał na kupę kamieni, a następnie wpał do rowu i przekoziołkował się, ulegając poważnym uszkodzeniom. Jadący samochodem pracownicy wspomnianej firmy wyszli z wypadku bez szwanku.

— W Sośni (pow. Ostrow) policja tamtejsza aresztowała niezamężną Królikównę, która wydawszy przed 2 miesiącami na świat nieślubne dziecko, zanurzyła je główką w wodzie, powodując tym jego śmierć, a następnie zagrzała je w ziemi.

— W ub. środę bawił w Pleszewie wojewoda poznański p. Maruszewski celem rozpatrzenia na miejscu spraw, związanych z utworzeniem powiatu pleszewskiego. Jak wiadomo, okręg ten po likwidacji przed kilku laty wcielony został do pow. jarocińskiego. W związku z robytem p. wojewody, zjechali do Pleszewa przedstawiciele władz państwowych z okolicznych powiatów, m. in. również starosta pow. krotoszyńskiego.

— W jedną z ostatnich nocy podczas patrolowania peryferii miasta posterunek P. P. znalazł przy Drodze Odolanowskiej złożoną starannie na chodniku kompletną garderobę męską. Dochodzenia wykazały, że ubranie pozostawił tam pewien „zalany pestkę” osobnik, zamieszkały w tej okolicy, a sam udał się w białiznę do domu. Taki to los stomianego wdowca!

Z dziejów Sępólna i powiatu sępoleńskiego.

(Dokończenie).

Po szczęśliwych latach kazimierzowskich znów ciężkie czasy nastały dla ziemi sępoleńskiej, która dużo cierpiała podczas zbrojnych sporów między różnymi rodami **Nalęzów i Grzymalitów**, a potem aż do połowy XV w. **wojska krzyżackie** niszczyły i pustoszyły miasta i sioła. W roku 1409 krótko przed Grunwaldem **Krzyżacy doszczętnie spalili Kamień i Sępólno**. Dopiero kłeska zadana zakonowi przez Wielkiego Jagiełłę przyniosła spokój nekanej ziemi naszej, aż wojna na nowo zagorzała za czasów Kazimierza Jagiellończyka. Z tych czasów słynny stał się przywilej dany szlachcie polskiej na **polach Cerkwicy**. Dopiero po zawarciu pokoju w Toruniu w 1466 r. Krajna rozwija się dalej, jak za Kazimierza Wielkiego. Zmniejszono chłopom pańszczyznę i podatki. W tej epoce „złotego wieku” i miasta nasze się bogaciły; rozwinęły się handel i rzemiosło, także na wsi panował ogólny dobrobyt. W tym czasie po roku 1500 przybyli do Krajny żydzi, którzy osiedlili się przeważnie w miastach i tu doszli do poważnej zamożności.

Sumienia chrześcijańskie w XVI wieku niezmiernie niepokoiły „nowinki” Lutra i innych reformatorów, tym więcej, że właściciele ziemi sępoleńskiej, magnaci **Zabrzędowscy i Grudzińscy oraz Ostroróg** sprzyjali sektem i sami do nich należeli. Sprawozdanie wizytacyjne ościąła i archidiacono kamińskiego z roku 1590 ubolewa, że tylko dekanaty **tucholski i nakielski** wierne i posłuszne pozostały arcybiskupowi gnieźnieńskiemu i wierze katolickiej. Kościoły np. w **Waldowie, Więborku, Sępólnie i Łobzniczy** przez pewien czas służyły **sektarzom** do nabożeństw; wszędzie powstawały zbory protestanckie i domy modlitwy innych sekt. Było wszędzie więcej pism luterskich i biblij w użytku niż mszałów.

Uchwały sejmu polskiego przeciw dysydemtom przywróciły katolikom dawne prawa, ale walki religijne nadal dzieliły lud na dwa przeciwne sobie obozy. Dużo nasza ziemia ucierpiała podczas wojen szwedzkich w 17 i na początku 18 wieku. Miasta i wioski opustoszały, w **Więborku pozostały przy życiu 4 rodziny, wioski Świdwie i Drozdowo** całkowicie wymarły. Z ostatniej do dnia dzisiejszego pozostała tylko nazwa. W wypędzeniu Szwedów z Krajny wielkie usługi oddał Polsce i Janowi Kazimierzowi możny magnat **Andrzej Karol Grudziński**, który pobił szwedzkiego generała Douglasa pod Dębnicą i koło Torunia. Dzielnicy ten

żołnierz, który z początku stał po stronie króla szwedzkiego, spoczywa w kościele katolickim w Złotowie.

Dżuma, ospa i cholera zdziesiątkowały ludność Krajny w roku 1656, a potem jeszcze w okresie od 1786—1791 r. Idzie rok 1772, a z nim niewola dla ziemi naszej. Nadzieja zabłysła w roku 1807, kiedy to Prusacy, pobici przez Napoleona, w pokoju tylicykim południową część Krajny odstąpić musieli księstwu warszawskiemu. Nowa granica szła między **Więborkiem a Sępólnem** na północ od Zboża. Sępólno i Kamień pozostały pod władzą pruska. Granica ta przez dłuższy czas była sporna i płynna tak, że w **połowie sierpnia 1907 r. burmistrz miasta Złotowa polskim władzom w Bydgoszczy składał przysięgę wierności**, pomimo że Złotowo miało przapaść Prusom. W walkach o niepodległość i Krajna nie pozostała bezczynna. Dużo Polaków z naszego powiatu walczyło w legionach napoleońskich, tak samo w roku 1830 obywatele Krajny walczyli w wojsku powstańców. Po upadku tego powstania w naszym powiecie osiedliło się **kilkunastu powstańców**, jak o tym świadczą akta starostwa złotowskiego.

„Wiosna ludów” w roku 1848 wniosła wielkie wzruszenie także w umysły naszych krajniaków. Świadczą o tym krwawe zamieszki w **Wąwelnie** i różnorodne interpretacje, wniesione do zgromadzenia narodowego w Berlinie. Rok 1854 przyniósł Sępólnu **wielki pożar**. Dnia 23. 4. spłonęło **111 domów i 100 śpichalni** i budynków gospodarczych; **1000 ludzi pozostało bez dachu**. W latach 1831 i 1884/85 dużo ofiar pochłonęła płońca, tyfus i błonica. Po wygranej dla Prusaków w roku 1879 wojnie rozpoczęła się **gehenna Polaków** na naszych ziemiach tak, jak i w całym zaborze pruskim, aż sprawiedliwości Boskiej stało się zadość w roku 1920, kiedy to w styczniu tegoż roku **Krajna (niestety nie cała) wróciła na łono Macierzy**. Ziemia złotowska i rdzennie polski jej lud pozostały poza granicami. Wierzymy, że i one wierne pozostaną Polsce i wierze naszej św.

Zmarli.

Sp. **Józef Neumann**, mistrz rzeźnicki w Tczewie.

Sp. **Bolesław Szwagier**, prezes Tow. Robotników Katolickich w Pelplinie.

Sp. **Piotr Górski** w Zblewie.

Sp. **Katarzyna Miotkowska**, lat 71, w Kosach na Kaszubach.

ŚWIECIE. (t) Wśród odznaczonych krzyżami zasługi za służbę państwową znajduje się p. Maksymilian Rhone, urzędnik starostwa powiatowego w Świeciu, odznaczony po raz drugi srebrnym krzyżem zasługi.

— Odznaczeni medalem niepodległości zostali w ostatnim czasie ze Świecia i powiatu: ks. radca Paweł Konitzer, wielce zasłużony działacz polski za czasów niewoli i w okresie odbudowy ojczyzny, ś. p. Marian

Iwonicz - Zdrój

III sezon od 20 sierpnia

Pobyt i kuracja za popularnym ryczałtem **zł 155.—**

Cejrowski, Jan Alojzy Brochoński, komisarz kontroli skarbowej, murarz Franciszek Lewandowski oraz rolnik Medard Ratkowski z Drzycimia.

— Dotychczasowa długoletnia kierowniczka miejscowej żeńskiej zawodowej szkoły gospodarstwa domowego p. Wanda Kamińska opuszcza Świecie, wyprowadzając się do Lwowa. Kierownictwo szkoły z nowym rokiem szkolnym obejmuje p. Franciszka Lupowa. Nowej kierownicze „Szczęść Boże” w pracy.

BRODNICA. 26 bm. przed południem przejeżdżający rowerzyści zauważyli na szosie w odległości około półtora kilometra od Brodnicy leżącą kobietę, dającą słabe znaki życia. Zawiadomiona o wypadku policja udała się na miejsce i przewiozła samochodem kobietę do szpitala pow. w Brodnicy. Tożsamości niewiasty nie udało się dotąd ustalić.

— Do składu kolonialnego kupca p. Mariana Szymańskiego przy ulicy Mazurskiej własniali się nieznani sprawcy i skradli większą ilość towarów i wyrobów tytoniowych.

WEJHEROWO. (ap) 82-letni Józef Płotka, zamieszkały przy ul. Pierackiego 45, idąc ulicą, potknął się i upadł tak nieszczęśliwie, że doznał złamania nogi w udzie. Staruszka doraźnie opatryzył dr. Milewski i skierował go do szpitala N. M. P. Istnieje obawa komplikacji z uwagi na podeszły wiek.

— Kierownictwo ośrodka zdrowia P. C. K. (przy ul. Jadyckiego 5) powierzono na ostatnim zebraniu zarządu ośrodka dr. Koszyńskiemu, lekarzowi powiatowemu. W najbliższym czasie — po zainstalowaniu odpowiednich aparatów — przy ośrodku otwarta zostanie również pralnia sportowo-lekarska.

— Winięta zakwitła po raz drugi w tym roku w ogrodzie Adama Szulca w podmiejskim Śmiechowie.

GRUDZIĄDZ

— Przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” mieści się przy ul. Toruńskiej 22, tel. 1294. Biuro czynne od godz. 8—18-ej.

Pogotowie pożarnicze tel. 11-11.

Nocny dyżur pełni:

Apteka „Pod Lwem”, Pańska, tel. 2040.

— **TCL Biblioteka i Czytelnia** (ul. Legionów 28) otwarta od godz. 11—12 i 17—19 (w soboty tylko do godz. 18).

REPERTUAR KIN:

Apollo: „30 karatów szczęścia” — film polski.

Gryf: „Kalif z Bagdadu”.

Orzeł: „Atak o świcie” i „Wielki plan”.

— **Przez okno do mieszkania.** Nieznany sprawca zakradł się w nocy do parterowego mieszkania p. Pawła Paluchowskiego przy ul. Poniatowskiego 26 i zabrał różną garderobę wartości około 30 zł. Złodziej wszedł przez wyjęcie szyby w oknie od kuchni.

— **Niemiec znieważył żołnierza polskiego.** Obywatel tut. p. Walerian Gierszewski doniósł policji, że przechodząc ul. Szkolną, słyszał, jak jakiś Niemiec wychodząc z samochodu, wyraził się o przechodzącym tam żołnierzu: „Lausejunge auch ein polnischer Soldat” (Łobuz też polskim żołnierzem). Policja wdrożyła dochodzenie.

— **Dziecko przejechało przez rowerzystę.** W Łasinie (pow. Grudziądz) na ul. Dworcowej wpał pod rower, którym jechał także zamieszkały Franciszek Zarwalski, 6-letni Franciszek Siebert, odnosząc szereg obrażeń cieleśnych. Winę w wypadku ponosi sam poszkodowany.

— **Dziecko zmarło po spożyciu ogórków, zsiadłego mleka i wody.** Do szpitala miejskiego zgłosił się robotnik Józef Romaniński, zatrudniony w majątku Działowo (pow. chełmiński) ze swoim małym synkiem, narzekającym na bardzo silne bóleci brzucha. W szpitalu stwierdzono u dziecka objawy zatrucia. Jak się okazało, dziecko jadło ogórki, następnie podano mu do picia zsiadłe mleko, a na końcu wodę. W szpitalu wszelka pomoc okazała się bezskuteczna. Chłopczyk zmarł w strasznych boleściach.

Kronika GDYŃSKA

Gdynia, dnia 29 sierpnia 1938 r.

Dyżur nocny mają w bieżącym tygodniu następujące apteki:

Apteka Centralna, Plac Kaszubski 10, telefon 26-40.

Apteka Świętojańska, ul. Świętojańska nr 122.

Apteka Bałtycka, ul. Śląska 42.

Apteka mgr. Grodzkiego, ul. Morska 155.

Apteka Nadmorska w Orłowie, ul. Orłowska.

Przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” mieści się: Skwer Kościuszki 24 (nad cukiernią Panorata), tel. 14 60.

Telefony: Straż pożarna 17-08, pogotowie ratunkowe 12-40, kom. policji 16-11.

REPERTUAR KIN:

Bajka: „Motyl Hiszpański”.

Lido: „Maski Lorda Blakeya”.

Lily-Chylonia: „Życie ulicy”.

Morskie Oko: „Narodziny gwiazdy” film kolorowy.

Miraż-Orłowo: „Pani Walewska”.

Polonia: „Za zasłoną” film polski.

Zorza-Grabówek: „Kochaj tylko mnie”, na scenie rewia p. t. „Czemu panna Honorata”.

Unieważniam

skradziony dowód osobisty wraz obywatelstwem wystawiony w Barłocznym pow. Starogard na nazwisko Janina Skweres. (15987)

Ogłoszenia
przyjmuje
DZIENNIK BYDGOSKI
Oddział Gdynia
Skwer Kościuszki 24
tel. 14-60.

— **Dziękujemy za pouczenie!** Na niektórych jednostkach w basenie jachtowym podniesiono dziś galę flagową. Zwróciliśmy się telefonicznie do Oficerskiego Jachtklubu z uprzejmą prośbą o wyjaśnienie. Okazało się, że gala ta ma uświetnić uroczystość poświęcenia nowego jachtu tym razem dla Wspólnoty Interesów. — Dlaczego panowie nie zawiadomili naszej Redakcji — zapytaliśmy z wyrzutem. (Tyle zawsze piszemy, tak interesują się nasi czytelnicy żeglarsstwem, że referujemy zawsze obszernie wszelkie zdarzenia z życia na jachtach). — Redakcja sama powinna wiedzieć! — odpowiedziano nam niegrzecznie. Owszem. Redakcja wie. Niemniej dziękujemy za pouczenie. Obyczaje dobrego wychowania mają dla nas zawsze nieodparty urok... rzadkości.

— **Zgon kolejarza.** W sobotę w południe ok. godz. 12-tej podczas przetaczania pociągu i łączenia wagonów kolejowych w porcie za magazynem długoterminowym Nr 5 kolejarz Rózek Jan przejechany został przez manewrujący pociąg, który odciął mu obie nogi i lewe ramię. Wezwana karetka pogotowia przewiozła nieszczerliwego w stanie b. ciężkim do szpitala św. Wincentego, gdzie niebawem zmarł.

— **Telegramy w dzień radości.** Wysiłkom inicjatywy prywatnej, która w Stoczni Gdyni rozpoczyna pracę dla rozwoju polskiej marynarki handlowej służy najlepsze życzenie pełnego rozkwitu. Eugeniusz Kwiatkowski. „Szczerze żałując, że z powodu zastąpienia nie mogę przybyć osobiście na dzisiejszą uroczystość, która stanowi jeden z zasadniczych etapów rozwoju naszego programu morskiego życząc gorąco stoczni gdynińskiej, aby stając się fundamentalną podstawą budowy naszej floty narodowej i przemysłu okrętowego przyczyniła się nie tylko do ugruntowania naszego władztwa nad Bałtykiem, ale także i do wzmocnienia wzrastającej z każdym rokiem w narodzie polskim dążności do szukania ekspansji na szerokich szlakach świata. Antoni Roman”.

— **Zmiana taryfy robót fizycznych.** Ukazał się dodatek III do taryfy robót fizycznych w porcie, zawierający zmiany w klasyfikacji oraz uzupełnienie jej kilku artykułami, który wszedł w życie od 20 sierpnia br. Dodatek w cenie 5 gr jest do nabycia w Urzędzie Morskim, pokój 41.

— **Udział polskich sfer gospodarczych w konferencji polsko-niemieckiej w Królewcu.** W ramach Targów Wschodnich w Królewcu, które odbyły się w czasie od 21 do 24 sierpnia rb., zorganizowane zostały konferencje gospodarcze z udziałem przedstawicieli krajów, uczestniczących w Targach, a więc i Polski. Rozmowy te, w związku z zawarciem nowego układu handlowego polsko-niemieckiego oraz wzrostem wymiany towarowej między obydwojma państwami, miały na celu omówienie spraw, związanych z usprawnieniem techniki handlu polsko-niemieckiego. Podczas konferencji, w której wzięli udział m. in. przedstawiciele sfer gospodarczych Pomorza, Wielkopolski, Wileńszczyzny i Małopolski, omówiono szereg spraw, a wicedyrektor Izby Przemysłowo-Handlowej w Gdyni p. poseł T. Marchlewski wystąpił z wnioskiem, aby w przyszłości na podobnych konferencjach nastąpiła wymiana poglądów nie tylko na platformie ogólnej, lecz bardziej szczegółowej, tj. między bezpośrednio zainteresowanymi stronami kupieckimi danej branży. W konferencji tej brała też udział delegacja Izby Przem.-Handlowej z Gdyni.

Już tętni praca w nowej Stoczni Gdynińskiej!

Gdynia. Wczoraj, dniu 28 sierpnia odbyła się niezwykle podniosła uroczystość poświęcenia pierwszej pochylni i założenia stępki pod pierwszy statek, który rozpoczynamy budować w stoczni gdynińskiej.

Na uroczystości poświęcenia przybył wiceminister M. Sokołowski, który po powitaniu go przez prezesa Rady Nadzorczej Stoczni Gdynińskiej S. A. p. inż. I. Brachę wygłosił przemówienie, podkreślając doniosłość wydarzenia z punktu widzenia interesów portu, floty handlowej, gospodarki morskiej, oraz przemysłu krajowego. Wśród zgromadzonych na uroczystości gości obecni byli poza wymienionymi marszałek Sejmu St. Grzesik, delegat Depart. Morskiego radca Gustaw Niemiec, dowódca Obrony Wybrzeża kmdr. Frankowski, w z. dyr. Urzędu Morskiego mgr. Walewski, Komisarz Rządu m. Gdyni mgr. Fr. Sokół, kpt. portu kmdr. Gustaw Kański, wicedyrektor Żegluga Polskiej dr St. Darski, dyrektor GAL oddział w Gdyni kom. Jacynicz, prezes Izby Przemysłowo-Handlowej w Gdyni Stanisław Tor, prezes Zjednoczenia Górniczo-Hutniczego, prezes Komisji Morskiej I. P. H. dyr. Julian Rumel, członkowie Rady Nadzorczej Stoczni Gdynińskiej, członkowie Rady Nadzorczej Wspólnoty Interesów, Naczelny dyrektor Wspólnoty Interesów inż. B. Kowalski. Poza tym obecni byli przedstawiciele władz administracyjnych, życia gospodarczego i prasy.

Zebranych powitał prezes Rady Nadzorczej Stoczni Gdynińskiej inż. Ignacy

Brach, po czym z kolei przemówił z głębokim wzruszeniem ks. kanonik Turzyński, nawiązując do słów wczorajszej Ewangelii św. „Błogosławione oczy, które widzą to co wy widzicie.

P. wiceminister Sokołowski podniósł, że oto nastąpił ten doniosły moment realizacji uprzedysponowania i uhandlowienia Gdyni, otwierający olbrzymie perspektywy przed pracą polską w zapleczu także. Po odczytaniu telegramów nastąpiło założenie pierwszego nitu w stępcę okrętowej na pochylni. W pierwszej parze założyli nit p. wiceminister P. i H. M. Sokołowski z nac. dyr. Wspól. Inter. inż. B. Kowalskim; w drugiej parze założyli nit p. komisarz rządu Fr. Sokół z prezesem Stoczni inż. I. Brachem; w trzeciej zaś parze założyli nit dyr. Stoczni Gdynińskiej inż. A. Badian z dyr. Żegluga Polskiej S. A. p. Darskim.

W imieniu robotników i pracowników Stoczni przemawiał przedstawiciel załogi robotniczej Dera, podkreślając fakt powstania wielkiego nowego warsztatu pracy w Gdyni, po czym wręczył p. komisarzowi rządu mgr. Sokołowi czek opiewający na sumę 4.500 zł na F. O. M. „abyśmy pod opieką marynarki wojennej bezpiecznie pracowali mogli”. Po zakończeniu części oficjalnej zebrani goście udali się na tereny Stoczni celem zwiedzenia pozostałych obiektów w postaci traserni i kadłubowni, po czym nastąpiło wspólne śniadanie.

Trzy nity już założone. Już tętni praca w nowej stoczni. Pierwszy statek jest w budowie!

„Ktokolwiek jesteś z Nowogródzkiej strony” pokłoń się morzu polskiemu!

Gdynia, 29. 8. Jak już donosiliśmy, do Gdyni przybyło 600 wiołscian „z Nowogródzkiej strony”, by po raz pierwszy w życiu zobaczyć ojczyznę morze.

Wiceprezes Obwodu Morskiego LMK dyr. Wachowiak, witając wycieczkę wypowiedział gorące przemówienie, w którym oświadczył m. in.:

„Nie utrapienie, nie smutek, nie rozpacz was tu prowadziły, a prowadzi was nad morze, jak całą Polskę tęsknota do wielkości, prowadzi was pragnienie siły i potęgi Rzeczypospolitej, prowadzi was pożądanie swobody, wolności i dobrobytu wszystkich dzieci Ojczyzny naszej Polski.

A nie przyjeżdżają tu ludzie słabi i wątpliwi — ale silni i gorący wiara, nie smutni, ale weseli, nie mali duchem, a ludzie ducha wielkiego. Tu się każdy z wiatrem od morza nadysze tchnieniem wielkości, tu patrząc na bezkres morza pojmie każdy nieograniczone żadnymi granicami możliwości rozwoju Polski, tu w poszumie fal Bałtyku zrozumie każdy wołanie morza o Polskę potężną i mocarną.

Ciągnie do Gdyni falą szeroką ten lud nasz z wszystkich zakątków kraju, ciągną zamożniejsi i biedni i w butach i w łapciach i w kierzpach a niekiedy i bosy. A nie przychodzą z ręką wyciągniętą a odwrotnie, z darem łście królewskim, bo niosą tej nadmorskiej Gdyni swoje serca żywo dla Polski pod grzebną siermięgą bijące.

Za dar serc waszych, Gdynia sercem Was wita, nie tylko dlatego, że napatrzywszy się na Gdynię staniecie się jej przyjaciółmi i sojusznikami, ale przede wszystkim dlatego, że nabrawszy jeszcze więcej wiary w przyszłość Polski — Polski tej, naszej Ojczyzny, jeszcze większymi się staniecie obrońcami. Wita was Gdynia w tym przekonaniu, że dzieło morskie Rzeczypospolitej wzniesi w was dumę narodową, że zapali w was święty ogień żarliwej miłości do Ojczyzny, że pozwoli Wam ogarnąć cały bezmiar szczęścia, jaki spadł na nas żyjących przez odzyskanie niepodległości.

Rozumiem, że to co zobaczycie nad morzem polskim porównacie z chatami waszymi w Nowogródzku — niejedną z was pomyśli — że biedny. Stanie wam przed oczyma ta chatka pod lipą i to poletko lyse jak je znamy z pism Adama Mickiewicza. Otóż tak nie myślcie. Patrząc na Gdynię jako obywatela Państwa Polskiego czujcie się tej Gdyni współtwórcami i współwłaścicielami. Tak jak tej Polski ramie przy ramieniu przed wrogiem broniliśmy, tak ją ramie przy ramieniu budujemy, wzmacniamy i upiększamy. Polska jest nam wszystkim, Matką i Opiekunką a my jako dzieci jej mamy obowiązek równy ją kochać i dla jej dobra pracować.

Zwiedzał zabytki toruńskie.

Toruń, 26. 8. Toruń, miasto posiadające średniowieczne zabytki przyciąga niejednego turystę w swoje mury. Na jedną z takich turystycznych wycieczek, której celem było zapoznanie się z przeszłością starego miasta, przybył p. J. K. z Wyrzyska. Po zwiedzeniu Torunia p. K. wstąpił na kufelek orzeźwiającego piwka do restauracji pod „Trzema Krukami” przy ul. Chełmińskiej. Tam, w towarzystwie znajomych, z jednego skromnego piwka zrobiła się lepsza libacja, zakropiona „wodą ognistą”. W pewnej chwili jeden z przyjaciół zapragnął iść do domu, na co usłużny p. K. ofiarował

się go odprowadzić. Jak długo zabawił na Chełmińskim Przedmieściu i co tam robił tego powiedzieć dziś nie może, gdyż z powodu tej nieszczerliwej wódeczki nie sobie nie przypomina. Wie natomiast dokładnie, że do swych znajomych powrócił bez butów, spodni, płaszcza i kapelusza. Szedł ulicą w marynarce, w krótkich kałesonach i skarpetkach kolorowych na nogach.

W pożyczonym od znajomych ubraniu, udał się ów niefortunny turysta z Wyrzyska do komisariatu, gdzie złożył o swym „nieszczęściu” doniesienie.

Kronika TORUŃSKA

Toruń, dnia 29 sierpnia 1938 r.

Nocny dyżur pełnią apteki:

Radziecka, śródmieście.

Św. Anny — Bydgoskie Przedmieście.

Pod Łabedziem — na Mokrem.

Nadwiślańska — Jakubskie Przedmieście.

Pogotowie straży pożarnej tel 12-44.

Pogotowie ratunkowe tel. 19-91.

Telefon nr 14-46 posiada przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” w Toruniu.

REPERTUAR KIN:

Aria: „Buziaczek”.

As: „Szczęśliwa trzynastka”.

Mars: „Groźny Bill”.

Świt: „Muzyka dla ciebie”.

— **Wpisy do Państwowej Szkoły Przyzposobienia Krawiecko - Bieliźniarskiego** przyjmuje dyrekcja szkoły Toruń, ul. Strumykowa 4, codziennie od godz. 10—13 i od 17—18. Szkoła Przyzposobienia krawiecko-bieliźniarskiego jest jednorodna i ma na celu przygotowanie młodzieży do wykonywania pomocniczych robót w zakresie krawiectwa. Szkoła ta wypełnia lukę między ukończeniem szkoły powszechnej, a możliwością wstąpienia do warsztatów rzemieślniczych na ucznia, gdzie obowiązuje ukończenie 15 lat życia. Wpisy na kursy tkactwa artystycznego krótkoterminowe przyjmuje dyrekcja Państwowej Szkoły Zawodowej Żeńskiej, Toruń, ul. Strumykowa 4, codziennie od 10—13 i od 17—18. (15749)

— **Kradzież rower.** Paweł Nauman, zam. przy ul. Wiązowej 11, zgłosił o kradzieży roweru, pozostawionego bez opieki w podwórzu przy Rynku Nowowiejskim 24, wartości 70 zł.

— **Rada miejska.** W środę 31 bm. odbędzie się posiedzenie rady miejskiej. Początek obrad o godz. 18. W dniu dzisiejszym, tj. poniedziałek 29 bm. o godz. 18 odbędzie się posiedzenie komisji administracyjnej i finansowej.

— **Pokaz i konkurs wyzłów.** Pomorski oddział Polskiego Związku Łowieckiego, podtrzymując tradycję Pomorskiego Towarzystwa Łowieckiego i mając na uwadze doniosłe znaczenie hodowli i należytego ułożenia psa myśliwskiego dla prawidłowego łowiectwa, organizuje pokaz i konkurs wyzłów. Impreza ta odbędzie się w dniach 12 i 13 września b. r. w Niedźwiedziu (powiat Wąbrzeźno). Dojazd do stacji Wąbrzeźno. Początek pokazu o godz. 9. Bliższych informacji w sprawie konkursu udzieli wiceprezes wojewódzkiej Rady Łowieckiej P. Z. Ł. dr Jan Łukowicz, Chojnice. Dla zwycięzców konkursu przewidziane są dyplomy i cenne nagrody.

— **Na ubogich parafii mokrzańskiej.** Stowarzyszenie Pań św. Wincentego à Paulo przy parafii Chrystusa Króla na Mokrem urządza w niedzielę 4 września rb. w ogrodzie parafialnym przy ul. Bazyńskich wielką zabawę ogrodową. Dochód z powyższej imprezy przeznaczony będzie na rzecz ubogich parafii na Mokrem. Program zabawy przewiduje tańce, zabawy fantowe oraz wiele innych ciekawych i godziwych rozrywek. Początek zabawy o godz. 15.

— **Kradzież torebki z zawartością 180 zł.** Szott Franciszka zam. w Toruniu przy ul. Krzyżackiej nr 1 zgłosiła o kradzieży torebki z zawartością 180 zł. Sprawy kradzieży przytrzymane. Pieniądże odebrano im i zwrócono poszkodowanej.

— **Kradzież w pawiccie.** Bischoff Wojciech zam. w Złotorii pow. Toruń zgłosił o kradzieży aparatu radiowego marki „Philips” nr 7 z przystani niemieckiego klubu wioślarskiego w Toruniu, na szkodę tegoż klubu, wart. 300 zł.

— **Sprawy kradzieży fajek wykrył.** Zgłoszona kradzież 52 tuzinów fajek, 1 futerału z przyborami do manicur i 1 okularów na szkodę Cieśliewicza Jana zam. w Toruniu przy ul. Wielkie Garbary 11 została wykryta. Sprawcami kradzieży, których ujęto i skradziony towar im odebrano, są: Zimmerman Leon, Zimmerman Franciszek, Supczyński Paweł i Knut Bogdan, wszyscy zam. w Toruniu.

Jak pracuje młodzież w P. C. K.

Toruń, 29. 8. Wniosło hasła Polskiego Czerwonego Krzyża skupiły w szeregach tej pożytecznej organizacji rzesze młodzieży szkolnej. Na Pomorzu w P. C. K. znajduje się ponad 30 tysięcy młodzieży, zrzeszonej w przeszło 600 kołach. Program pracy tych kół pokrywa się całkowicie z zadaniami, postawionymi przez władze szkolne. Według sprawozdań rocznych wynika, że nasza młodzież jest bardzo wrażliwa na niedolę ludzką. Z drobnych miesięcznych składek i imprez, urządzanych przez brać P. C. K., koła wydawały śniadania najbardziej potrzebującym, opiekowały się biednymi rodzinami, zakupywały podręczniki szkolne, sprząły sukienki i ubranka do I Komunii św., ubierały groby poległych żołnierzy lampkami oraz wysyłały biednych kolegów na obozy letnie. Dobrodziejstw tych naprawdę nie sposób jest wliczyć. W poszczególnych kołach P. C. K. są również sekcje jak: higieniczna, robót ręcznych, korespondencyjna i inne. Wszystkie te sekcje pracują gorliwie w myśl hasła „Miłuj bliźniego”.

Kronika

Bydgoszcz, dnia 29 sierpnia 1938 r.

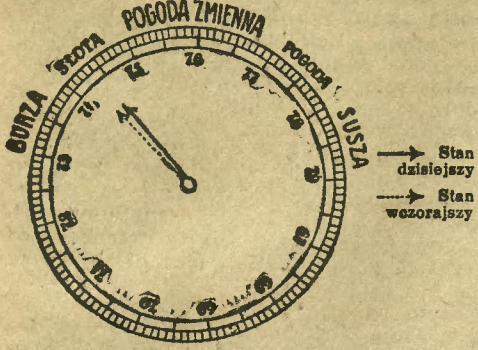
KALENDARZYK

Dziś: Ściegie Jana Chrzyciela.
Jutro: Liმაńskie p.
Wschód słońca o godzinie 5.05.
Zachód słońca o godzinie 18.56.

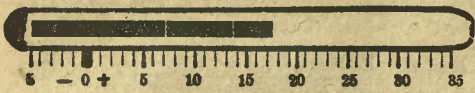
Stan pogody.

PIERWSZE MGŁY PORANNE.

Powietrze pochodzenia oceanicznego, za-legające Europę środkową, coraz bardziej nabiera cech kontynentalnych. Dlatego też w Polsce ustalili się typ pogody słonecznej i ciepłej. Noce jednak obecnie są już dość długie, co sprzyja wychłodzeniu powietrza w dolnych warstwach. Przyniesia się to do powstawania porannych mgł, które po wschodzie słońca szybko rozpraszają się. Dniem wskutek usłonecznienia powstają prądy pionowe ku górze, które powodują tworzenie się chmur kłębiastych przeważnie w godzinach południowych. Wczoraj w całym kraju było dość pogodnie. Temperatura o godz. 14 wyniosła od 19 stopni na wybrzeżu do 27 stopni na Polesiu. Dziś w Bydgoszczy po chmurnym i mglistym ranku pogodnie. Temperatura około 25 stopni. Słabe wiatry miejscowe lub cisza.

Termometr wskazywał dziś rano w cieniu:

DYZURY NOCNE APTEK od 29. VIII. do 2. IX. 1938 r.:

- 1) Apteka pod Łabędziem, ul. Gdańska, telefon 3204.
- 2) Apteka Staromiejska, ulica Długa, telefon 3209.
- 3) Apteka przy Bielawkach, ul. Gdańska, telefon 1467.

Telefon Pogotowia Ratunkowego 26-15.

MUZEM MIEJSKIE przy ul. Farnej otwarte codziennie od godz. 11-15, w niedziele i święta od godz. 11-14. Obecnie w Muzeum wystawa prac artystów bydgoskich ze zbiorów Muzeum Miejskiego.

MUZEM MIEJSKIE - Bielawki, ul. Br. Pierackiego 8, otwarte codziennie od godz. 11-14. Stała wystawa darów: obrazy Leona Wyczółkowskiego i rzeźby Konstantego Laszczki.

Biblioteka Nowości TCL przy ulicy Gdańskiej 30, I. p. podaje do łask. wiadomości, że przez lipiec i sierpień wypożyczać będzie książki tylko od godz. 16-19-tej.

Osobiste. W kościele Ks. Ks. Misjonarzy na Bielawkach pobłogosławiony został związek małżeński p. Floriana Lewandowskiego, urz. F. P. K. z Bydgoszczy z panną Ireną Sobocińską. - Młodej parze „Szczęść Boże!”

Wkrótce ukaże się dzieło Bronisława Trembickiego opisujuce dzieje Bydgoszczy poroborowej aż do czasów wyzwolenia. Autor, bydgoszczanin, zbierał materiały w archiwach przez czas dłuższy i zadał sobie wiele trudu, aby wzbogacić literaturę regionalną tą pracą historyczną. Nie mogąc znaleźć nakładcy, a sam będąc niezamożnym nauczycielem, p. Trembicki zamierza koszty druku swego dziełka pokryć przez akwizycję ogłoszeń. Czy mu się poszczęści!

Kierownictwo Pryw. szkoły powszechnej koed. III st. (VII kl.) pod wezw. Św. Kazimierza, ul. Cieszkowskiego 6 I p. przyjmuje zgłoszenia codziennie od godz. 10-13 i 17-18, tel. 12-03. (15309)

6-klasowa Koedukacyjna Szkoła Powszechna III stopnia Rodziny Wojskowej w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 15 przyjmuje zapisy dzieci osób wojskowych i cywilnych.

Uwaga, rodzice! Już przyjmuje zapisy dzieci od lat 3-7 wzorowe przedszkole znanej autorki bajeczek Marii Boruniowej. Wysoki poziom programu kładzie silny nacisk na rozwój fizyczny i psychiczny dziecka. Opieka macierzyńska, ogród. Zapisy od godz. 14-16, Jagiellońska 24. (15431)

Prywatna Szkoła Powszechna III stopnia Tow. Szkół Jednolitej (z uprawnieniami publicznych szkół powszechnych III stopnia) w Bydgoszczy, ul. Paderewskiego 2, komunikuje: Kancelaria szkoły przyjmuje zgłoszenia dzieci do wszystkich klas na rok szkolny 1938/39 codziennie od godz. 10-12.

Prywatne Żeńskie Gimnazjum Krajeckie, Bydgoszcz, ul. Konarskiego 5 przyjmuje zapisy uczennic do klasy I codziennie w godz. od 10-14. Egzamin wstępny 2 września o godz. 8. (15660)

Pokłosie niedzielne

Gniew ludu — nie piosenka. Gniew ludu wyładował się w sobotę między godziną 20 a 21 wieczorem na ulicach Bydgoszczy — przed lokalami instytucyj niemieckich.

Wybryki huliganów gdańskich zaogniły niepotrzebnie stosunki polsko-niemieckie. „Ślusarz zwinął a kowala wieszając” — zupełnie jak w owym miasteczku poznańskim, zdaje się — Pacanowie, gdzie kozy kują...

Manifestację uliczną rozpoczęli bydgoscy sanatorzy, nie przewidując, że przy tym pewni socjaliści załatwią swe porachunki z wrogami marksizmu, biorąc się do kamieni.

Szyby będzie trzeba wstawić nowe, gmina jednak szkody płacić nie będzie, gdyż za ład i bezpieczeństwo odpowiedzialna nie jest. Zresztą Niemcy dosyć otrzymują zasiłków, to też dużego uszczerbku dla nich nie będzie. (W takim Wagrowcu na przykład powstało w ciągu kilku ostatnich lat aż 20 nowych szkół niemieckich!). Chodzi jedynie o to, aby bydgoscy Niemcy nie pozowali teraz na męczenników i ran swoich (w postaci

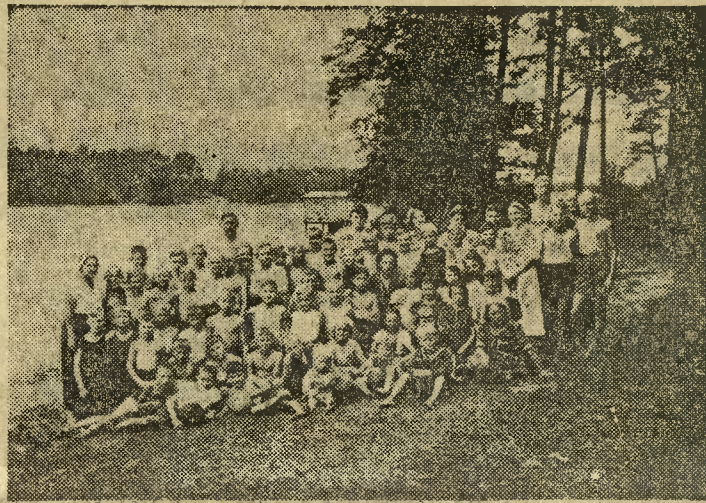
tych trzech rozbitych, mało wartościowych szyb) nie pokazywali pp. Runcimanom, dlatego władze niech w to wkroczą i polecą dziury załatać, gdyż wczoraj dużo robiono uwag na ten temat ze strony przechodniów, spacerujących po ulicy Gdańskiej.

Imprez poważniejszych nie było. Trochę, jak zwykle, sportu. Wycieczki i zabawy w lokalach bliskich — z obawy deszczu. Starbownicy odważyli się pojechać autobusami do Kruszwicy i nie żalują. W Koronowie żegnano dzieci śląskie, opuszczające kolonię wakacyjną.

Wszystko spieszy do domu, letniska opustoszały, miasło dostaje znowu rumieńce, oczekując otwarcia teatru i szkół. Frekwencja w kinach wzrasta, otwarto przecież eleganckie nowe — „Lido”. Sobotni uszczerbek kasowy w innych kinach rychło się powetuje. Trzeba bowiem pamiętać, że tutejsi Niemcy, przepadający za filmami bliskiej im produkcji a tak propagowanymi w nadbrzańskim grodzie — w sobotę wieczorem z obawy zaburzeń, nie opuszczali domowych pieleszy.

Akcja kolonijna pocztowców pomorskich.

Okregowy komitet opieki nad dziećmi pracowników poczt i telegrafów w Bydgoszczy, na którego czele stoi p. inż. Kozubek, dyrektor pomorskiej dyrekcji O. P. i T., zorganizował w roku bieżącym trzy kolonie letnie. Działwę pocztową wysłano w wieku: dziewczęta od lat 8-12, chłopcy od 8-14, do Michalina pod Włocławkiem, do Tucholi, oraz do Łoboddy - miejscowości nadzwyczaj malowniczej, położonej w samym sercu Borów Tucholskich — w pobliżu Śliwic. Właśnie w tej ostatniej kolonii byliśmy w niedzielę świadkami zakończenia wy-

Dziewięć pomorskich pracowników poczt i telegrafów w kolonii „Łoboda”.

czasów. Kolonia w Łobodzie, to może jedna z najwięcej udanych kolonii dziecięcych. Rozległe place, bliskość jeziora, oraz rozciągające się wokół lasy sosnowe, pozwoliły na racjonalne prowadzenie kolonii, a działwę dostarczyły dużo słońca i świeżego powietrza. Działwę umieszczono w opróżnionych mieszkaniach byłych pracowników nieistniejącej firmy drzewno-młynarskiej. Urządzenie pokoi, jadalni i świetlicy — wygodne i czyste.

Świetlice zaopatrzone w odbiornik radio-owy i szereg gier towarzyskich, z których działwa licznie korzystała. Program zajęć przewidywał poza zabawami i grami sportowymi, kąpielą i plażowaniem — naukę pływania oraz pogadanki krajoznawcze połączone z wycieczkami.

Często urządzone ogniska, pełne pomysłów, zjeżdżały sobie okoliczną ludność i letników, którzy darzyli kolonię specjalną sympatią, spędzając z działwą niejedną wspólną chwilę. Rozgrywkami z działwą starszych poważnych obywateli w piłkę nożną, siatkówkę i ping-pong, świadczą dobitnie, jak działwa pocztowa zdobyła serca miejscowych obywateli i letników. To podbiło serce starszej generacji przez działwę pocztową musimy zapisać na plus kierownictwu kolonii oraz wychowawczy i wychowawców, którzy z pełnym zapałem oddali się powierzonej im działwie. Musimy tu nadmienić, że p. naczelnik Br. Mróz, sprawując funkcje kierownika kolonii, sprawował ją bezinteresownie, pełniąc przy tym swe obowiązki służbowe, co nie przeszkadzało mu być codziennym gościem na kolonii, by osobście wszystkiego dopilnować, w czym często towarzyszyła mu jego mał-

żonka. Czystym gościem na kolonii był również p. asyst. Pawłocki, przewany przez działwę „wujkiem”.

Działwa, po 4-tygodniowym pobycie w Łobodzie, przybrała mocno na wadze, wygląda zdrowo i opalona jest na murzynków.troskliwa opieka ze strony prezesa komitetu p. inż. Kozubka, oraz wiceprezesa tegoż komitetu, p. mgr. Pakoszka, kier. oddz. dyr., którzy nie szczędzili trudu i pieniędzy, przyczyniła się niemało do podniesienia zdrowotności dzieci.

Zakończenie kolonii, to naprawdę chwila nigdy niezapomniana. Działwa rozpoczęła „akademię” śpiewem chóralnym. Dźwięczniki wręczyły kwiaty przedstawicielowi komitetu mgr. Pakoszowi i jego małżonce, oraz kierownikowi kolonii, po czym jeden z chłopców w imieniu działwy podziękował organizatorom, kierownikowi i wychowawcom za troskliwą opiekę, a licznie zebranych obywatelstwu i letnikom za sympatię. Następnie pod reżyserią wychowawczyni p. Gradowskiej odegrano komedijską pt. „Zaśnij, oczko”. Dzieci z ról swoich wywiązały się znakomicie. Dykcja, ruchy, mimika — przeszły nasze oczekiwania, to też nie dziwnego, że w czasie gry dało się u widzów zaobserwować niejedną łezkę spływającą po policzkach. Dalszą część programu: śpiewy, deklamacje rozchmurzyły nieco zapłakane twarze, to też już w wesołym nastroju udano się na wspólny podwieczorek, po którego spożyciu spędzono dłuższy czas z działwą, zabawiając się grą w piłkę.

Organizatorom, kierownikowi, wychowawczy i wychowawcom ze strony rodziców należy się gorące podziękowanie. E. M.

Przy Cechu Stolarzy w Bydgoszczy powstało Koło Czeladnicze.

Obowiązujące od 18 sierpnia br. poprawki do polskiej ustawy przemysłowej regulują sprawę dotychczasowych „wydziałów czeladniczych” przy cechach rzemieślniczych, rozszerzając zakres ich działania na tzw. Koła Czeladnicze przy cechach.

Pierwszym cechem na ziemiach Rzezypospolitej, który podjął inicjatywę w tym kierunku i zorganizował „Koło Czeladnicze” — jest Cech Stolarzy w Bydgoszczy.

Na zebraniu, zwołane na dzień 26 sierpnia (a więc w 8 dni po wejściu w życie nowej ustawy!) przez starszyznę bydgoskiego cechu, przybyło blisko 100 czeladników.

Zebraniu przewodniczył starszy cechu p. Świątek. Asystował mu przedstawiciel władz przemysłowej w osobie p. Wolskiego. Projekt statutu, opracowanego w porozumieniu ze Związkiem Rzemieślników, odczytany i objaśniony przez p. Orłowskię — został po krótkiej dyskusji przyjęty.

Do zadań Koła Czeladniczego należy współdziałać z cechem w regulowaniu spraw dotyczących się czeladzi (zawieranie umów zbiorowych, kursy, mistrzowski itp.) troska o podniesienie godności zawodowej, piecza nad utrzymaniem dobrego stosunku między czeladnikami a ich pracodawcami (członka-

mi cechu), oraz doskonalenie zawodowe. Członkiem może być tylko taki czeladnik-chrześcijanin — który złożył egzamin czeladniczy.

Dotychczasowi członkowie klasowych związków zawodowych mieli pewne zastrzeżenia co do celowości nowej organizacji, lecz byli w znikomej liczbie i nie znaleźli posłuchu.

Do cechowego Koła Czeladniczego przystąpiło na zebraniu założycielskim 68 czeladników. Do zarządu wybrano: p. Lampar- ta — starszym czeladnikiem, p. Glesmera — podstarszym, pp. Fr. Kamińskiego, Bernarda Bogusławskiego I, Grzybowskię i Pa-rola — asesorami. Do komisji rewizyjnej weszli, również z tajnego wyboru kartkami, pp. Loroff, Pantkowski i Maciwoda.

Obecny przy „narodzinach” koła radca pomorskiej Izby Rzemieślniczej p. Godek wyraził organizatorom podziękowanie i jednocześnie uznanie, stwierdzając z dumą: Bydgoszcz zawsze pierwsza!

Z Teatru Miejskiego im. Karola Huberta Rostworowskiego w Bydgoszczy.

Zaledwie kilka dni dzieli nas od nowego sezonu teatralnego pod dyrekcją Al. Rodziewiczą. Na tę uroczystą chwilę gmach teatru przywdzieje świąteczną szatę, aby godnie w swoich murach powitać stałych bywalców sztuki, aby uroczystie przejąć na siebie imię wielkiego człowieka i twórcy K. H. Rostworowskiego, aby wreszcie godnie uczcić gościnne występy mistrza sceny polskiej Ludwika Solskiego.

I tak dnia 2 września o godz. 20 odbędzie się odczyt Adama Grzymały Siedleckiego o twórczości Rostworowskiego i uroczystość nadania teatrowi imienia K. H. Rostworowskiego.

W sobotę 3 września inauguracyjnym spektaklem „JUDASZ Z KARIOTHU” z gościnnym występem Ludwika Solskiego. Początek punktualnie o godz. 20. Udział biura z zespołu poprzedniego dobrze znanego naszej publiczności: S. Drowicz, A. Gajdecki, S. Lochman, M. Tatrzański, St. Winczewski, oraz z zespołu nowego pozyskanego: M. Bystrzyńska, J. Domańska, J. Okońska, Z. Barda, St. Dębicz, E. Kowalczyk, T. Kuźmiński, S. Malatyński, B. Roślan, O. Skirgiełło-Jacewicz, L. Skwierczyński i E. Szafranski.

Bilety na oba wieczory wcześniej do nabycia w kasie teatru, która codziennie jest czynna od godz. 10-14 i od 18-20.30. Ceny miejsc mimo gościnnego występu nie są podwyższone.

Frontem do Bydgoszczy.

„Frontem do Bydgoszczy” stałmy wszyscy, komu nie jest obojętnym rozwój naszego miasta, naszego przemysłu, handlu i rzemiosła. Świątym obowiązkiem każdego obywatela zamieszkującego w Bydgoszczy jest dbać o to, aby miasto nasze miało jak najmniej ludzi poszukujących pracy, bezdomnych i głodnych.

W pierwszym rządzie na straży dobra naszego miasta powinni stać ci, którzy z racji zajmowanych wysokich stanowisk w różnych instytucjach państwowych, państwowych i prywatnych, większą część swych potrzeb inwestycyjno-handlowych dokonywują bez udziału bydgoskiego przemysłu, handlu i rzemiosła. W ten sposób miliony złotych odpływają do innych miast, gdyż taka jest wola panów prezesów, dyrektorów, a nawet pomniejszych urzędników, pewnych instytucji i biur.

Prawdopodobnie w obronie swego postępowania a raczej „uprzywilejowania” zamiejscowego przemysłu i handlu, odpowie ten i ów dyrektor: „Trudno... w Bydgoszczy nie opłaca się nic kupować ani też robić, gdyż tutejszy przemysł jest za drogi, kupują zatem tam, gdzie jest taniej”.

Na takie postawienie sprawy musimy odpowiedzieć, że niestety — tutejszy przemysł nie może konkurować z miejscowości-ściami w których koszty eksploatacji są o wiele niższe. Musimy pamiętać o tym, że Bydgoszcz pod względem zaszerzegowania fiskalnego należy do I kategorii miast Polski. To przede wszystkim trzeba mieć na względzie, a poza tym jeszcze małe „coś”.

Pamiętajmy, że wszelkie instytucje i biura w znacznej mierze rację swego istnienia w Bydgoszczy zawdzięczają nikomu innemu, jak tylko „szaremu obywatelowi” miasta Bydgoszczy.

Wielką węg jest niesprawiedliwością i niewdzięcznością krzywdzić tego, od którego wszystko się bierze, a w zamian nie daje upragnionej pracy.

Na razie nie wymieniamy tu tych, którzy świadomie, czy też nieświadomie krzywdzą Bydgoszcz, jej przemysł, handel i rzemiosło.

Uderzmy się w pierś. Zacznijmy dbać o dobro miasta Bydgoszczy tak, jak każdy dba o swój własny dom. Zima nadchodzi, a z nią nowa troska dla miasta i jego obywateli o nakarmienie głodnych.

Wszyscy stałmy „frontem do Bydgoszczy”.

Stan wody w Wiśle, z dnia 27. VIII. 1938 r.
Kraków + 0,27, (0,62), Zawichost + 3,59, (3,10),
Warszawa + 1,78, (1,46), Płock + 0,90, (1,01),
Toruń + 1,18, (1,39), Fordon + 1,25, (1,49),
Chełmno + 1,20, (1,44), Grudziądz + 1,48, (1,72),
Korzeniewo + 1,62, (1,87), Montawa + 0,00 (0,00),
Piekło + 0,97, (1,23), Tczew + 1,05, (1,26),
Einlage + 2,37, (1,48), Schievenhorst + 2,60,
(2,70).
Temperatura wody + 14,2. (Liczby w na-
wiasach przedstawiają stan wody z dnia
poprzedniego).

BYDGOSKA GIELDA ZBOZOWO - TOWAROWA

Notowano za 100 kg. z dnia 27. VIII. 1938 r.

Zboża

Pszennica 748 g/l 20,00—20,50 II 726 g/l 00,00—00,00
Zyto nowe 14,75—15,00 Jęczmień browarowy 00,00—00,00
jęcz. 678—678 g/l 14,75—15,00 jęcz. 644—650 g/l 14,50—14,75
jęcz. zmiły 00,00—00,00, Owies zadszczony 14,00—14,25

Przetwory młynarskie.

Mąka pszennea gatunek I wyłogowa 0—30% w/l w. 38,00—
39,00, mąka pszennea gat. 0—50% w/l w. 35,00—36,00, mąka
pszennea gatunek II A 0—65% w/l w. 32,50—33,50, mąka
pszennea gatunek II B 30—65% w/l w. 00,00—00,00, mąka
pszennea gat. II A 50—65% w/l w. 00,00—00,00, mąka
pszennea gat. III 65—70% w/l w. 00,00—00,00, mąka pszen-
nowa 0—95% w/l w. 26,50—27,00, Mąka żytnia gat. I 0—65%
w/l w. 24,50—25,00, mąka żytnia gat. II 0—95% w/l w.
20,00—21,00, Mąka żytnia 70% eksp. (dla W. M. Gdańska)
24,00—24,50, Otręby pszenne mialkie stand. 11,25—11,75,
Otręby pszen. średnie 11,75—12,25, Otręby pszenne grube
12,50—13,00, Otręby żytnie z przemiału stand. 10,75—11,25,
Otręby jęcz. 11,75—12,00, Kasza jęczm. kral. w/l w. 24,00—
24,50, Kasza jęczmienna, pęczak w/l w. 24,00—24,50, Kasza
żółta, kasza perłowa w/l w. 34,50—35,50.

Strączkowe, oleiste, koniczyńskie, nasiona i in.

Groch polny 00,00—00,00; Groch Wiktoria 23,00—27,00,
Groch zielony (Folzer) 24,00—27,00, Wyka jara 50,00—60,00,
Peluska 00,00—00,00; Seradela 00,00—00,00, Łubin niebie-
ski 00,00—00,00, Rzepak 00,00—00,00, Rzepak jary b. w. 00,00—
00,00, Rzepak ozimy bez worka 41,50—42,50, Rzepak ozimy
bez worka 39,00—40,00; Sienne lina 46,00—48,00; Mak nie-
bieski 60,00—64,00, Gorczyca 34,00—36,00, Koniczyzna czerw.
bez kan. o czyst. 97% 000,00—000,00, Koniczyzna biała bez kan.
o czyst. 97% 000,00—000,00; Koniczyzna szwedzka 000,00—
000,00, Koniczyzna żółta odulszczona 00,00—00,00, Przelot
01,00—000,00; Rajgras 00,00—000,00; Tymotka czyszczona
00,00—00,00.

Artykuły pastewne i inne.

Makuch lina 21,50—22,00, makuch rzepakowy 13,25—
14,00, makuch słończnikowy 40/42% 00,00—00,00; szałwia
23,25—23,50; ziemniaki pom. 0,00—0,00; ziemniaki nadnotekkie
0,00—0,00; ziemniaki fabryczne kg. % 00,00—00,00; ziem-
niaki sadzeniaki 0,00—0,00; płatki ziemniaczane 00,00—00,00,
wyłki burzaczane suszone 0,00—0,00; siana żytnia luzem
2,50—3,00; siana żytnia prasowana 3,00—3,50; siano nad-
notekkie luzem — nowe 4,75—5,50, siano nadnotekkie
prasowane — nowe 5,75—6,50.

Prywatna Szkoła Powszechna III stopnia Towarzystwa Szkoły Jednolitej

(z uprawnieniami publ. szkół powszechnych
III stopnia) w Bydgoszczy, Paderewskiego 2.
Telefon 20-41.

Zawiadamia się rodziców, że kancelaria
szkoły przyjmuje, z zachowaniem przepisa-
nych ustawą ministerialną warunków, zgło-
szenia dziewcząt i chłopców na rok szkolny
1938/39 do klas I, II, III, IV, V i VI codzien-
nie od godz. 10—12. Klasy V i VI prowadzi
się oddzielnie dla chłopców i dziewcząt.
Dziewczęta, które się zgłoszą do kl. V do
dn. 3 września br. zwolnione będą od opłaty
pisowego. Dziewczynki, po ukończeniu
kl. VI mają możliwość kontynuowania nauki
w gimnazjum Tow. Szkoły Jednolitej o peł-
nych prawach publiczności im. Marii Curie-
Skłodowskiej w Bydgoszczy. Założeniem
Prywatnej Szkoły Powszechnej III st. T.S.J.
jest należyte przygotowanie dziewcząt i
chłopców do I kl. gimnazjów ogólnokształ-
cących i zawodowych. Towarzystwo Szkoły
Jednolitej jako instytucja o charakterze wy-
łącznie społecznym udziela rodzicom kształ-
cącym ponad jedno dziecko zniżek w opła-
cie czynnego, trzecie dziecko pobiera naukę
bezpłatnie. Tow. Szkoły Jednolitej ubezpie-
cza wszystkie dzieci od następstw wypad-
ków uczęszczające do Prywatnej Szkoły
Powszechnej III stopnia Towarzystwa Szko-
ły Jednolitej w Bydgoszczy, ul. Paderew-
skiego 2, tel. 20-41. (15836)

Czego już nie kradną!

Ze ściany domu przy ul. Gdańskiej 26
nieznany złodziej skradł na szkodę firm
„Polskie Zakłady Radiowe” i „Polskie Za-
kłady Chemiczne” — szpilki firmowe.
Innemu złodziejowi spodobały się ka-
masze p. Antoniego Ciesielskiego, zam.
przy ul. Gdańskiej 78. Złodziej skradł je z
budowli przy ul. Król. Jadwigi.

— Szkoła Przysposobienia w Gospodar-
stwie Rodzinnym, Bydgoszcz, ul. Konar-
skiego 5 przyjmuje zapisy na 1-roczny kurs
gospodarstwa domowego codziennie w godz.
od 10—14. (15661)

Z ruchu Ch. Z. Z.

Prezydium zarządu okręgowego. Zebranie
odbędzie się we wtorek 30 bm. o godz. 19
w sekretariacie okręgowym Ch. Z. Z. Ważne
sprawy. Obecność wszystkich członków
konieczna.

Sprawy sokole

GNIĄZDO ŻEŃSKIE. Dziś w poniedziałek
ćwiczenia młodzieży o godz. 18, druży-
ny o godz. 19 w Sokolnię.

KORONOWO. Nadzwyczajne walne zebranie
Sokoła w sprawie sokolnicy odbędzie się
w czwartek, dnia 1 września r. b. o godz.
20-tej w lokalu p. Gollnikowej. Z uwagi na
ważność sprawy, przybycie członków ko-
nieczna.

Bydgoszcz przyłączyła się do protestu w sprawie wybryków hitlerowców gdańskich.

Podniecone tłumy w sobotę wieczorem demonstrowały przed redakcją „Deutsche Rundschau”.

Wobec nieudzielenia przez władze bez-
pieczeństwa zezwolenia na powszechną ma-
nifestację — pod gołym niebem — w spra-
wie wybryków hitlerowców gdańskich, byd-
goski zarząd obwodowy Związku Zachodnie-
go zwołał tylko członków koła miejskiego
i kół kolejarzy ZZ do sali gmachu „Sokoła”
na zebranie, na którym chciano rzeczowo
omówić ostatnio zajścia i uchwalić odpow-
iednią rezolucję. Zebranie to jednak za-
mieniło się w potężną „masówkę”.

ZWARTYMI KOLUMNAMI PRZYMASZEROWAŁO BLISKO 2 TYSIĄCE KOLEJARZY.

do dawnej Strzelnicy, gdzie nie zdołali się
wszyscy pomieścić, gdyż sala była już pra-
wie pełna.

Transparentów w pochodzie nie niesiono.
Manifestacja była samorzutna, za to tym
wymowniejsza.

Po zagajeniu tego olbrzymiego „zebrania”
przez miejscowego prezesa Związku
Zachodniego p. notariusza dr. Typowicza,
dostał do mównicy wiceprezes zarządu
obwodowego Z. Z. p. sędzia Kulesza, by o-
świetlił sprawę Gdańska. Mówca w kilku-
nastominutowym, treściwie opracowanym
referacie naszkicował też ostatnich wyda-
rzeń i systematycznie wylamywanie się obec-
nych władz gdańskich spod przepisów kre-
pujących to „wolne miasto”, któremu się

zdaje, że jest udziałem księstwem, choć
zepchnięto je już do roli trabanta Trzeciej
Rzeszy, stwarzając nowy „Gau” hitlerowski.

„Jedynie Polska ma prawo zastępować
sprawy zewnętrzne W. M. Gdańska! Praw
swoich Rzeczypospolita się nie zrzeknie...
Barbarzyństwem

zastraszyć się nie damy!

Dosyć już było papierowych protestów, ga-
dulstwa, przelewania w prożno... Nie zado-
wolimy się goślośnymi zapewnieniami
„lojalnej współpracy” — potrzeba nam
gwarancji, że naduzycia władzy przez ka-
cyków Trzeciej Rzeszy się nie powtórzają!”
— oto fragmenty przemówienia p. sędziego
Kuleszy.

Wzburzone audytorium oklaskiwało mo-
cniejsze zwroty retoryczne, rzucając grom-
ko swoje uwagi, nie pozabawione racji:

— Nie może być takiej polityki nadal,
jaka była dotychczas ze strony Warszawy!
— Łobuzów gdańskich nauczymy more-
su!

— Propagandy obcych agentur na Po-
morzurze dłużej nie ścierpimy!

Padło też z tłumu nie mało cierpkich
uwag pod adresem tych „patriotów” byd-
goskich, którzy w bankach gdańskich u-
krywają swoje kapitały. (Widocznie za ma-
ło im jeszcze dano nauki przy dewalua-
cji guldena). Domagano się również odebra-

nia w Polsce debitu tj. prawa rozpowszech-
niania niemieckich dzienników gdańskich
— co będzie odwetem, naszym zdaniem, cał-
kiem słusznym.

Zebranie zakończono w podniosłym na-
stroju, słubując przez odśpiewanie „Roty”
po raz niewiadomo już który, że nie damy...
Ale słowa nie każdemu wystarczają, dla
tego młodzież chcąc dać upust swym uczu-
ciom

ruszyła z ulicy Toruńskiej tłumnie do Śródmieścia,

Śpiewając i wznosząc wrogie okrzyki prze-
ciwko ciemierzcom naszych rodaków w
Gdańsku i na ziemiach pogranicznych — za
kordonem.

Na ulicy Długiej tłum zatamował ruch
kołowy i zatrzymał tramwaje, zatrzymując
się przed księgarnią Globiga, kolportującą
masowo prasę niemiecką.

Demonstracja powtórzyła się przed re-
dakcją „Deutsche Rundschau” na ulicy
Dworcowej. Policja zdołała jednak po-
wstrzymać manifestantów, którzy odśpie-
wawszy „Rotę” i jedną zwrotkę hymnu nar-
odowego — akcentując „...co nam obca
przemoc wzięła, mocą odbierzemy” — po-
płynęli wielką falą w górę ulicy Gdańskiej,
wybijając tu szybę w gablotce księgarni
Johnego, jedną szybę w oknie restauracji
„Elysium” i uszkodzając oświetlony szylt
Kasyna Cywilnego. Kilku przechodniów
przy tym poturbowano, lecz niezbyt groź-
nie.

Tłum usiłował pod koniec przedostać
się w Aleje Mickiewicza i dojechać do niemiec-
kiego biura paszportowego, lecz policja tu-
taj ostatecznie zapaleńców zatrzymała,
wzywając do rozejścia się.

NOWA REZOLUCJA, KTÓREJ TYM RAZEM NIE SKONFISKUJĄ.

Odczytana w sali Sokolnicy rezolucja zo-
stała przyjęta bez zastrzeżeń.

Oto jej treść dosłowna:

Zgromadzeni w dniu 27 sierpnia 1938 r.
na wspólnym zebraniu, członkowie wszyst-
kich kół Polskiego Związku Zachodniego —
obywatele miasta Bydgoszczy, przejeżdżi do
głębi powtarzającymi się ostatnio wypad-
kami antypolskich wystąpień i gwałtów na
terenie Wolnego Miasta Gdańska i pełni o-
burzenia na lekceważenie przez władze
gdańskie przysługujących Polakom na tere-
nie Wolnego Miasta praw stwierdzają co
następuje:

- 1) Wolne Miasto Gdańsk nie jest żadnym
państwem niepodległym, gdyż do Polski na-
leży suwerenność polityczna nad nim.
- 2) Wolne Miasto Gdańsk istnieje trakta-
towo tylko i wyłącznie dla zapewnienia na-
szej Rzeczypospolitej niekrepowanego ni-
czym i nikim dostępu do własnego morza,
a na zewnątrz reprezentuje je tylko Rzecz-
pospolita Polska, dla której obszaru gospo-
darczego stanowi jedność.
- 3) Zgodnie z traktatem wersalskim obo-
wiązującym Wolne Miasto Gdańsk, Polsce
przysługuje prawo wprowadzenia na jego
teren swoich sił zbrojnych dla zapewnienia
ładu i bezpieczeństwa publicznego. Skoro
zatem zachodzą stałe powtarzające się wy-
padki systematycznego zakłócania bezpie-
czeństwa — jak i nieludzkie pobicie harce-
rzy polskich przez gdańskich szturmowców,
obrzucania przez nich kamieniami Polaków
a ostatnio wycieczki dziewcząt polskich z
Torunia, wreszcie bezprawne aresztowanie
i maltretowanie kolejarzy polskich, a ostat-
nio bestialskie zbrodnie na adunckie kole-
jowym Winnickim — zebrani stwierdzają,
że władze gdańskie zamiast uprawiać wiel-
ką politykę — do czego praw nie mają —
powinny zapewnić na terenie Wolnego Mia-
sta podstawowe warunki bezpieczeństwa,
— gdy zaś tego obowiązku nie umiemy, czy nie
chcą spełnić — to przeciwko temu rodzaju sto-
sunkom i hulaniu bezprawia na terenie
Gdańska, zebrani protestują jak najener-
giczniej, wyrażając ufność, że władze pol-
skie w razie dalszego trwania tego bezpra-
wia użyją przysługujących im uprawnień
do zapewnienia Polakom w Gdańsku bez-
pieczeństwa i uchronienia ich przed gwał-
tami i terrorem ze strony Gdańszczan, li-
czących na ich bezkarną i bezczynność
władz gdańskich.

- 3) Zgodnie z traktatem wersalskim obo-
wiązującym Wolne Miasto Gdańsk, Polsce
przysługuje prawo wprowadzenia na jego
teren swoich sił zbrojnych dla zapewnienia
ładu i bezpieczeństwa publicznego. Skoro
zatem zachodzą stałe powtarzające się wy-
padki systematycznego zakłócania bezpie-
czeństwa — jak i nieludzkie pobicie harce-
rzy polskich przez gdańskich szturmowców,
obrzucania przez nich kamieniami Polaków
a ostatnio wycieczki dziewcząt polskich z
Torunia, wreszcie bezprawne aresztowanie
i maltretowanie kolejarzy polskich, a ostat-
nio bestialskie zbrodnie na adunckie kole-
jowym Winnickim — zebrani stwierdzają,
że władze gdańskie zamiast uprawiać wiel-
ką politykę — do czego praw nie mają —
powinny zapewnić na terenie Wolnego Mia-
sta podstawowe warunki bezpieczeństwa,
— gdy zaś tego obowiązku nie umiemy, czy nie
chcą spełnić — to przeciwko temu rodzaju sto-
sunkom i hulaniu bezprawia na terenie
Gdańska, zebrani protestują jak najener-
giczniej, wyrażając ufność, że władze pol-
skie w razie dalszego trwania tego bezpra-
wia użyją przysługujących im uprawnień
do zapewnienia Polakom w Gdańsku bez-
pieczeństwa i uchronienia ich przed gwał-
tami i terrorem ze strony Gdańszczan, li-
czących na ich bezkarną i bezczynność
władz gdańskich.

- 3) Zgodnie z traktatem wersalskim obo-
wiązującym Wolne Miasto Gdańsk, Polsce
przysługuje prawo wprowadzenia na jego
teren swoich sił zbrojnych dla zapewnienia
ładu i bezpieczeństwa publicznego. Skoro
zatem zachodzą stałe powtarzające się wy-
padki systematycznego zakłócania bezpie-
czeństwa — jak i nieludzkie pobicie harce-
rzy polskich przez gdańskich szturmowców,
obrzucania przez nich kamieniami Polaków
a ostatnio wycieczki dziewcząt polskich z
Torunia, wreszcie bezprawne aresztowanie
i maltretowanie kolejarzy polskich, a ostat-
nio bestialskie zbrodnie na adunckie kole-
jowym Winnickim — zebrani stwierdzają,
że władze gdańskie zamiast uprawiać wiel-
ką politykę — do czego praw nie mają —
powinny zapewnić na terenie Wolnego Mia-
sta podstawowe warunki bezpieczeństwa,
— gdy zaś tego obowiązku nie umiemy, czy nie
chcą spełnić — to przeciwko temu rodzaju sto-
sunkom i hulaniu bezprawia na terenie
Gdańska, zebrani protestują jak najener-
giczniej, wyrażając ufność, że władze pol-
skie w razie dalszego trwania tego bezpra-
wia użyją przysługujących im uprawnień
do zapewnienia Polakom w Gdańsku bez-
pieczeństwa i uchronienia ich przed gwał-
tami i terrorem ze strony Gdańszczan, li-
czących na ich bezkarną i bezczynność
władz gdańskich.

- 3) Zgodnie z traktatem wersalskim obo-
wiązującym Wolne Miasto Gdańsk, Polsce
przysługuje prawo wprowadzenia na jego
teren swoich sił zbrojnych dla zapewnienia
ładu i bezpieczeństwa publicznego. Skoro
zatem zachodzą stałe powtarzające się wy-
padki systematycznego zakłócania bezpie-
czeństwa — jak i nieludzkie pobicie harce-
rzy polskich przez gdańskich szturmowców,
obrzucania przez nich kamieniami Polaków
a ostatnio wycieczki dziewcząt polskich z
Torunia, wreszcie bezprawne aresztowanie
i maltretowanie kolejarzy polskich, a ostat-
nio bestialskie zbrodnie na adunckie kole-
jowym Winnickim — zebrani stwierdzają,
że władze gdańskie zamiast uprawiać wiel-
ką politykę — do czego praw nie mają —
powinny zapewnić na terenie Wolnego Mia-
sta podstawowe warunki bezpieczeństwa,
— gdy zaś tego obowiązku nie umiemy, czy nie
chcą spełnić — to przeciwko temu rodzaju sto-
sunkom i hulaniu bezprawia na terenie
Gdańska, zebrani protestują jak najener-
giczniej, wyrażając ufność, że władze pol-
skie w razie dalszego trwania tego bezpra-
wia użyją przysługujących im uprawnień
do zapewnienia Polakom w Gdańsku bez-
pieczeństwa i uchronienia ich przed gwał-
tami i terrorem ze strony Gdańszczan, li-
czących na ich bezkarną i bezczynność
władz gdańskich.

- 3) Zgodnie z traktatem wersalskim obo-
wiązującym Wolne Miasto Gdańsk, Polsce
przysługuje prawo wprowadzenia na jego
teren swoich sił zbrojnych dla zapewnienia
ładu i bezpieczeństwa publicznego. Skoro
zatem zachodzą stałe powtarzające się wy-
padki systematycznego zakłócania bezpie-
czeństwa — jak i nieludzkie pobicie harce-
rzy polskich przez gdańskich szturmowców,
obrzucania przez nich kamieniami Polaków
a ostatnio wycieczki dziewcząt polskich z
Torunia, wreszcie bezprawne aresztowanie
i maltretowanie kolejarzy polskich, a ostat-
nio bestialskie zbrodnie na adunckie kole-
jowym Winnickim — zebrani stwierdzają,
że władze gdańskie zamiast uprawiać wiel-
ką politykę — do czego praw nie mają —
powinny zapewnić na terenie Wolnego Mia-
sta podstawowe warunki bezpieczeństwa,
— gdy zaś tego obowiązku nie umiemy, czy nie
chcą spełnić — to przeciwko temu rodzaju sto-
sunkom i hulaniu bezprawia na terenie
Gdańska, zebrani protestują jak najener-
giczniej, wyrażając ufność, że władze pol-
skie w razie dalszego trwania tego bezpra-
wia użyją przysługujących im uprawnień
do zapewnienia Polakom w Gdańsku bez-
pieczeństwa i uchronienia ich przed gwał-
tami i terrorem ze strony Gdańszczan, li-
czących na ich bezkarną i bezczynność
władz gdańskich.

- 3) Zgodnie z traktatem wersalskim obo-
wiązującym Wolne Miasto Gdańsk, Polsce
przysługuje prawo wprowadzenia na jego
teren swoich sił zbrojnych dla zapewnienia
ładu i bezpieczeństwa publicznego. Skoro
zatem zachodzą stałe powtarzające się wy-
padki systematycznego zakłócania bezpie-
czeństwa — jak i nieludzkie pobicie harce-
rzy polskich przez gdańskich szturmowców,
obrzucania przez nich kamieniami Polaków
a ostatnio wycieczki dziewcząt polskich z
Torunia, wreszcie bezprawne aresztowanie
i maltretowanie kolejarzy polskich, a ostat-
nio bestialskie zbrodnie na adunckie kole-
jowym Winnickim — zebrani stwierdzają,
że władze gdańskie zamiast uprawiać wiel-
ką politykę — do czego praw nie mają —
powinny zapewnić na terenie Wolnego Mia-
sta podstawowe warunki bezpieczeństwa,
— gdy zaś tego obowiązku nie umiemy, czy nie
chcą spełnić — to przeciwko temu rodzaju sto-
sunkom i hulaniu bezprawia na terenie
Gdańska, zebrani protestują jak najener-
giczniej, wyrażając ufność, że władze pol-
skie w razie dalszego trwania tego bezpra-
wia użyją przysługujących im uprawnień
do zapewnienia Polakom w Gdańsku bez-
pieczeństwa i uchronienia ich przed gwał-
tami i terrorem ze strony Gdańszczan, li-
czących na ich bezkarną i bezczynność
władz gdańskich.

- 3) Zgodnie z traktatem wersalskim obo-
wiązującym Wolne Miasto Gdańsk, Polsce
przysługuje prawo wprowadzenia na jego
teren swoich sił zbrojnych dla zapewnienia
ładu i bezpieczeństwa publicznego. Skoro
zatem zachodzą stałe powtarzające się wy-
padki systematycznego zakłócania bezpie-
czeństwa — jak i nieludzkie pobicie harce-
rzy polskich przez gdańskich szturmowców,
obrzucania przez nich kamieniami Polaków
a ostatnio wycieczki dziewcząt polskich z
Torunia, wreszcie bezprawne aresztowanie
i maltretowanie kolejarzy polskich, a ostat-
nio bestialskie zbrodnie na adunckie kole-
jowym Winnickim — zebrani stwierdzają,
że władze gdańskie zamiast uprawiać wiel-
ką politykę — do czego praw nie mają —
powinny zapewnić na terenie Wolnego Mia-
sta podstawowe warunki bezpieczeństwa,
— gdy zaś tego obowiązku nie umiemy, czy nie
chcą spełnić — to przeciwko temu rodzaju sto-
sunkom i hulaniu bezprawia na terenie
Gdańska, zebrani protestują jak najener-
giczniej, wyrażając ufność, że władze pol-
skie w razie dalszego trwania tego bezpra-
wia użyją przysługujących im uprawnień
do zapewnienia Polakom w Gdańsku bez-
pieczeństwa i uchronienia ich przed gwał-
tami i terrorem ze strony Gdańszczan, li-
czących na ich bezkarną i bezczynność
władz gdańskich.

- 3) Zgodnie z traktatem wersalskim obo-
wiązującym Wolne Miasto Gdańsk, Polsce
przysługuje prawo wprowadzenia na jego
teren swoich sił zbrojnych dla zapewnienia
ładu i bezpieczeństwa publicznego. Skoro
zatem zachodzą stałe powtarzające się wy-
padki systematycznego zakłócania bezpie-
czeństwa — jak i nieludzkie pobicie harce-
rzy polskich przez gdańskich szturmowców,
obrzucania przez nich kamieniami Polaków
a ostatnio wycieczki dziewcząt polskich z
Torunia, wreszcie bezprawne aresztowanie
i maltretowanie kolejarzy polskich, a ostat-
nio bestialskie zbrodnie na adunckie kole-
jowym Winnickim — zebrani stwierdzają,
że władze gdańskie zamiast uprawiać wiel-
ką politykę — do czego praw nie mają —
powinny zapewnić na terenie Wolnego Mia-
sta podstawowe warunki bezpieczeństwa,
— gdy zaś tego obowiązku nie umiemy, czy nie
chcą spełnić — to przeciwko temu rodzaju sto-
sunkom i hulaniu bezprawia na terenie
Gdańska, zebrani protestują jak najener-
giczniej, wyrażając ufność, że władze pol-
skie w razie dalszego trwania tego bezpra-
wia użyją przysługujących im uprawnień
do zapewnienia Polakom w Gdańsku bez-
pieczeństwa i uchronienia ich przed gwał-
tami i terrorem ze strony Gdańszczan, li-
czących na ich bezkarną i bezczynność
władz gdańskich.

- 3) Zgodnie z traktatem wersalskim obo-
wiązującym Wolne Miasto Gdańsk, Polsce
przysługuje prawo wprowadzenia na jego
teren swoich sił zbrojnych dla zapewnienia
ładu i bezpieczeństwa publicznego. Skoro
zatem zachodzą stałe powtarzające się wy-
padki systematycznego zakłócania bezpie-
czeństwa — jak i nieludzkie pobicie harce-
rzy polskich przez gdańskich szturmowców,
obrzucania przez nich kamieniami Polaków
a ostatnio wycieczki dziewcząt polskich z
Torunia, wreszcie bezprawne aresztowanie
i maltretowanie kolejarzy polskich, a ostat-
nio bestialskie zbrodnie na adunckie kole-
jowym Winnickim — zebrani stwierdzają,
że władze gdańskie zamiast uprawiać wiel-
ką politykę — do czego praw nie mają —
powinny zapewnić na terenie Wolnego Mia-
sta podstawowe warunki bezpieczeństwa,
— gdy zaś tego obowiązku nie umiemy, czy nie
chcą spełnić — to przeciwko temu rodzaju sto-
sunkom i hulaniu bezprawia na terenie
Gdańska, zebrani protestują jak najener-
giczniej, wyrażając ufność, że władze pol-
skie w razie dalszego trwania tego bezpra-
wia użyją przysługujących im uprawnień
do zapewnienia Polakom w Gdańsku bez-
pieczeństwa i uchronienia ich przed gwał-
tami i terrorem ze strony Gdańszczan, li-
czących na ich bezkarną i bezczynność
władz gdańskich.

- 3) Zgodnie z traktatem wersalskim obo-
wiązującym Wolne Miasto Gdańsk, Polsce
przysługuje prawo wprowadzenia na jego
teren swoich sił zbrojnych dla zapewnienia
ładu i bezpieczeństwa publicznego. Skoro
zatem zachodzą stałe powtarzające się wy-
padki systematycznego zakłócania bezpie-
czeństwa — jak i nieludzkie pobicie harce-
rzy polskich przez gdańskich szturmowców,
obrzucania przez nich kamieniami Polaków
a ostatnio wycieczki dziewcząt polskich z
Torunia, wreszcie bezprawne aresztowanie
i maltretowanie kolejarzy polskich, a ostat-
nio bestialskie zbrodnie na adunckie kole-
jowym Winnickim — zebrani stwierdzają,
że władze gdańskie zamiast uprawiać wiel-
ką politykę — do czego praw nie mają —
powinny zapewnić na terenie Wolnego Mia-
sta podstawowe warunki bezpieczeństwa,
— gdy zaś tego obowiązku nie umiemy, czy nie
chcą spełnić — to przeciwko temu rodzaju sto-
sunkom i hulaniu bezprawia na terenie
Gdańska, zebrani protestują jak najener-
giczniej, wyrażając ufność, że władze pol-
skie w razie dalszego trwania tego bezpra-
wia użyją przysługujących im uprawnień
do zapewnienia Polakom w Gdańsku bez-
pieczeństwa i uchronienia ich przed gwał-
tami i terrorem ze strony Gdańszczan, li-
czących na ich bezkarną i bezczynność
władz gdańskich.

- 3) Zgodnie z traktatem wersalskim obo-
wiązującym Wolne Miasto Gdańsk, Polsce
przysługuje prawo wprowadzenia na jego
teren swoich sił zbrojnych dla zapewnienia
ładu i bezpieczeństwa publicznego. Skoro
zatem zachodzą stałe powtarzające się wy-
padki systematycznego zakłócania bezpie-
czeństwa — jak i nieludzkie pobicie harce-
rzy polskich przez gdańskich szturmowców,
obrzucania przez nich kamieniami Polaków
a ostatnio wycieczki dziewcząt polskich z
Torunia, wreszcie bezprawne aresztowanie
i maltretowanie kolejarzy polskich, a ostat-
nio bestialskie zbrodnie na adunckie kole-
jowym Winnickim — zebrani stwierdzają,
że władze gdańskie zamiast uprawiać wiel-
ką politykę — do czego praw nie mają —
powinny zapewnić na terenie Wolnego Mia-
sta podstawowe warunki bezpieczeństwa,
— gdy zaś tego obowiązku nie umiemy, czy nie
chcą spełnić — to przeciwko temu rodzaju sto-
sunkom i hulaniu bezprawia na terenie
Gdańska, zebrani protestują jak najener-
giczniej, wyrażając ufność, że władze pol-
skie w razie dalszego trwania tego bezpra-
wia użyją przysługujących im uprawnień
do zapewnienia Polakom w Gdańsku bez-
pieczeństwa i uchronienia ich przed gwał-
tami i terrorem ze strony Gdańszczan, li-
czących na ich bezkarną i bezczynność
władz gdańskich.

- 3) Zgodnie z traktatem wersalskim obo-
wiązującym Wolne Miasto Gdańsk, Polsce
przysługuje prawo wprowadzenia na jego
teren swoich sił zbrojnych dla zapewnienia
ładu i bezpieczeństwa publicznego. Skoro
zatem zachodzą stałe powtarzające się wy-
padki systematycznego zakłócania bezpie-
czeństwa — jak i nieludzkie pobicie harce-
rzy polskich przez gdańskich szturmowców,
obrzucania przez nich kamieniami Polaków
a ostatnio wycieczki dziewcząt polskich z
Torunia, wreszcie bezprawne aresztowanie
i maltretowanie kolejarzy polskich, a ostat-
nio bestialskie zbrodnie na adunckie kole-
jowym Winnickim — zebrani stwierdzają,
że władze gdańskie zamiast uprawiać wiel-
ką politykę — do czego praw nie mają —
powinny zapewnić na terenie Wolnego Mia-
sta podstawowe warunki bezpieczeństwa,
— gdy zaś tego obowiązku nie umiemy, czy nie
chcą spełnić — to przeciwko temu rodzaju sto-
sunkom i hulaniu bezprawia na terenie
Gdańska, zebrani protestują jak najener-
giczniej, wyrażając ufność, że władze pol-
skie w razie dalszego trwania tego bezpra-
wia użyją przysługujących im uprawnień
do zapewnienia Polakom w Gdańsku bez-
pieczeństwa i uchronienia ich przed gwał-
tami i terrorem ze strony Gdańszczan, li-
czących na ich bezkarną i bezczynność
władz gdańskich.

- 3) Zgodnie z traktatem wersalskim obo-
wiązującym Wolne Miasto Gdańsk, Polsce
przysługuje prawo wprowadzenia na jego
teren swoich sił zbrojnych dla zapewnienia
ładu i bezpieczeństwa publicznego. Skoro
zatem zachodzą stałe powtarzające się wy-
padki systematycznego zakłócania bezpie-
czeństwa — jak i nieludzkie pobicie harce-
rzy polskich przez gdańskich szturmowców,
obrzucania przez nich kamieniami Polaków
a ostatnio wycieczki dziewcząt polskich z
Torunia, wreszcie bezprawne aresztowanie
i maltretowanie kolejarzy polskich, a ostat-
nio bestialskie zbrodnie na adunckie kole-
jowym Winnickim — zebrani stwierdzają,
że władze

Kino KAPITOL
Marcinkowskiego nr 4
Początek seansów o godz. 5-tej

Dziś premiera
2 rewelacyjne
POLSKIE FILMY

Prokurator Alicja Horn
w rol. gł. JADWIGA SMOSARSKA, BRODNIOWICZ

Książątka
w rol. gł. Eugeniusz Bodo, St. Sijański

Uwaga!
Ostatnie dni premi
dla Pań. (16)72

Nowe wystąpienie gen. Sikorskiego. „Polska wypełni misję, jaką narzuciła jej historia”

Paryż, 29. 8. Opinia zachodnia ze szczególną czujnością przysłuchuje się temu, co mówią przedstawiciele niezależnych kierunków polskiej myśli politycznej.

Wyjątkowym autorytetem pod tym względem cieszą się wystąpienia publicystyczne gen. Sikorskiego, który ma ustaloną we Francji i Anglii opinię, gdzie głos jego cieszy się zawsze pełnią zaufania i respektu.

Podobnie stało się z ostatnim artykułem generała Sikorskiego o roli armii polskiej między Niemcami i Rosją. O znaczeniu tego artykułu świadczy fakt podawania go w całości przez agencje Havasa jak również przez wszystkie większe dzienniki francuskie z „Temps” i „Journal des Debats” na czele — mimo, że cała prasa francuska zawalona jest w tej chwili materiałem włoskim, niemieckim, czeskim i t. d., nie mówiąc o sprawach wewnętrznych.

Jest to objaw dla Polski niesłychanie pomyślny, gdyż koryguje złe wrażenie, wywołane przez inne wystąpienia nieodpowiedzialnych i nikogo niereprezentujących publicystów.

„Temps” poświęca również wiele miejsca artykułowi generała Sikorskiego, podkreślając gotowość Polski do stawienia czoła wydarzeniom dziejowym i do wypełnienia jej misji wobec siebie samej i cywilizacji chrześcijańskiej.

„Petit Journal” nad artykułem Sikorskiego zamieszcza tytuł: **„Polska wypełni misję, jaką narzuciła jej geografia i historia”**. Tytuł w chrześcijańsko-demokratycznym „L’Aube” brzmi: „Bonię ojezyny swojej, Polacy bronią zarazem całego dorobku cywilizacji łacińskiej”. „Temps” zapowiada poza tym wyjście w świat książki generała Sikorskiego.

Wszystko to dzieje się z dużym pożytkiem dla całego państwa polskiego — a zwłaszcza dla armii polskiej i jej wodzów. Dzięki artykułowi gen. Sikorskiego, opinia zachodnia posiada o armii polskiej, jej zdolności bojowej i potędze wrażenie pełne zachwytu.

Brak przedstawicieli Min. W. R. na zjeździe Zw. Naucz. Pol.

Warszawa, 29. 8. (PAA) Wśród uczestników zjazdu Związku Nauczycielstwa Polskiego szczególną uwagę zwróciła nieobecność oficjalnych przedstawicieli Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Podobno powodem nieobecności była różnica zdań, jaka wynikała pomiędzy ministerstwem a delegacją Z. N. P., jaka udała się do ministerstwa z zaproszeniem. Różnica zdań powstała na tle wyborów do zarządu.

Generał Haller w Wągrowcu rozprawił się z endecją.

(Od własnego sprawozdawcy „Dziennika Bydgoskiego”).

Wągrowiec przeżywał wczoraj swój wielki dzień: **generał Józef Haller** zjechał do Wągrowca na uroczystość poświęcenia sztandaru miejscowej placówki Związku Hallerczyków.

Władze Stronnictwa Narodowego i ich organ lokalny „Gazeta Wągrowiecka” usiłowały zignorować to wydarzenie, lecz zawiodły się na swoich członkach, starsi bowiem narodowcy wzięli udział w uroczystościach, wyrażając swoje oburzenie na pochuby ogłoszony bojkot. **Prezes Stronnictwa Narodowego p. Górny też przybył**, co z uznaniem warto podkreślić.

Miasto było skromnie udekorowane, ponieważ p. burmistrz bawi na urlopie, a jego zastępca choruje. Pan starosta usprawiedliwił swą nieobecność udziałem w uroczystościach strażackich w pobliskiej wiosce, przysyłając jednak życzenia listownie. **Miejscowa sanacja** ustosunkowała się do święta Hallerczyków **na ogół przychylnie**, uznając zasługi tej formacji i jej wodza. Obywatelstwo miejscowe, ziemiaństwo i włościanie z prezesem **Mikołajczykiem** (był nieobecny z powodu udziału w zjeździe ludowców w Warszawie) przyjęli chętnie obowiązki rodziców chrzestnych, nie skąpiąc ofiar na kupno sztandaru dla Hallerczyków. Poświęcił sztandar w kościele poklasztornym **ks. kapelan Matyaszek**. Okolicznościowe piękne kazanie wygłosił prefekt miejscowego gimnazjum, przykazywając szanować bohaterów.

Po nabożeństwie udał się generał Haller w asyście prezesa chorągwi wielkopolskiej Związku Hallerczyków **majora Rosta z Poznania** i prezesa placówki **Bolesława Jezierskiego do Fary**, gdzie oczekiwany przez ks. prob. Wróblewskiego podążył do pomnika

księcia Wuyka (1540—1597) i złożył ofiarowane mu roże.

Przed defiladą na rynku, w której brało udział **12 sztandarów hallerowskich** (Poznań, Środa, Gniezno, Września, Rogoźno, Chodzież, Kościan, Smigiel, Koźmin, Nakło i Bydgoszcz) i kilkuset ludzi z różnych formacji, jak powstańcy wielkopolscy, rezerwiści, kolejarze, bractwo kurkowe, przemówił z wywyższenia pan generał. Wspominał o roku 1920 i wydarzeniach, które zjednoczyły cały naród. Podobnie i dzisiaj, wobec grozy niebezpieczeństwa niemieckiego, zjednoczyć się trzeba. **„Nie rozumiem więc Stronnictwa Narodowego, które ode mnie stroni...”** Tego się po nim nie spodziewaliśmy! — powiedział generał publicznie. Słowa te wywołały liczne komentarze, nie bardzo pochlebne dla tego stronnictwa. **Apelem, by „Polak na Polaka patrzył jak na najbliższego brata”** a dobra wola pojednania zwyciężyła, zakończył swe przemówienie. Po tym cały rynek rozbrzmiewał echem huraganu oklasków i wiatów na cześć generała Hallera.

W ogrodzie Strzelnicy odbyła się następnie ceremonia wbijania gwoździ pamiątkowych. I tu znów uł się potok słów i życzeń szczyrych. Zapoczątkowali je pp. dr. Modrzejewski — prezes koła Zw. Oficerów Rezerwy i dyr. „Rolnika” p. Węglarz — jako prezes Zw. Inwalidów. Chór farny pod batutą p. Andrzejewskiego uraczył gości kilku pieśniami, córka hallerczyka **Jolanta Łukomska z Chodzieży** deklamowała, bracia kurkowi z prezesem p. Kulińskim i królem kurkowym wiatowali osobno, a najbardziej wrzeszczący był hold złożony generałowi przez robotników ze **Zjednoczenia Zawodowego Polskiego**, którzy swoje ogródki działkowe za miastem nazwali imieniem Generała Józefa Hallera.

Zakończenie kursu wakacyjnego o kulturze polskiej dla cudzoziemców

Poznań, 29. 8. W sobotę wieczorem w sali nowego domu akademickiego odbyła się pożegnalna kolacja dla uczestników kursu wakacyjnego o kulturze polskiej dla cudzoziemców, w której oprócz grona organizato-

rów i wykładowców wzięło udział szereg przedstawicieli poznańskiego świata kulturalno-naukowego. Po przemówieniach w imieniu uczestników kursu przemawiali pp. **Vitu** (Francja), **Agosti** (Italia), **Diomid Strungaru** (Rumunia) i **Julianna Dulówna** jako reprezentantka Polonii amerykańskiej, wyrażając w gorących słowach podziękowanie za gościnność i liczne a głębokie wrażenia, które wszyscy uczestnicy kursu wywołała z Polski.

Miejskie Konserwatorium Muzyczne w Bydgoszczy w nowym budynku szkolnym.

Z dniem 31 sierpnia przenosi się Miejskie Konserwatorium Muzyczne w Bydgoszczy, uczelnia artystyczna o pełnych prawach szkół państwowych, z ul. Piotra Skargi do nowego, obszerniejszego budynku szkolnego, położonego przy ul. Gdańskiej 71 w ogrodzie.

Wpisy nowowstępujących uczniów i słuchaczy do wszystkich klas i wydziałów, przyjmuje sekretariat otąd wyłącznie w nowym lokalu szkolnym przy ul. Gdańskiej nr 71 (telefon 21-07).

Prospektami i szczegółowymi informacjami służy kancelaria w godzinach urzędowych 10—13 i 15—18, ul. Gdańska 71, dom w ogrodzie. (16084)

Wpływ przez Bydgoszcz.

Największa propagandowa impreza pływacka przypadła tego roku na początek września. Jak wiemy, bieg będzie miał miejsce w niedzielę 4 września w południe.

Przypominamy, że trasa biegu prowadzi dla seniorów od mostu kolejowego. Pływacy muszą przebiegać służę miejską, aby dotrzeć do przystani B. T. W. Płyną oni z prądem, po wodzie stojącej i znów z prądem. Takich warunków nie ma żaden z wpływów, urządzonych przez polskie miasta nadreczne.

Juniorzy płyną od przystani Wojsk. Klubu Sportowego i z wody stojącej przechodzą na płynącą.

Tego roku zostana przez seniorów rozebrane nagrody przechodnie „Dziennika Bydgoskiego” i prezydenta miasta Bydgoszczy.

Udział pływaków zapowiada się bardzo liczny. Zgłoszenia ciągle napływają. Przyjmuje je kierownik sekcji pływackiej B. K. S. Wodnik p. Małek względnie skarbnik p. Szerfel, ul. Piotra Skargi 13.

Dyrekcja Prywatnego Gimnazjum Męskiego Polskiego Towarzystwa Szkolnego w Bydgoszczy, ul. Seminarjyna 3

podaje do wiadomości, że przyjmuje zgłoszenia do kl. I wzgl. do egzaminu wstępnego do kl. I jeszcze tylko do dnia 1 września. Przy zgłoszeniu do kl. I należy przedłożyć zaświadczenie o zdaniu w czerwcu egzaminie, przy zgłoszeniu zaś do egzaminu wstępnego: a) świadectwo urodzenia, b) świadectwo z ukończenia kl. VI wzgl. VII szkoły powsz., c) świadectwo powtórzonego szczypania ospy. Egzamin piśmienny do kl. I odbędzie się dnia 1 września o godz. 9 rano. Egzamin usny nazajutrz. Bliższych informacji udziela dyrekcja codziennie od godz. 9 do 13. (16074)

POLECENIA

Wieczne pióra
wielki wybór, niskie ceny
Rzanny
Plac Teatralny nar. Frankego. 16086

Pracownia czapek
W. Świtalska, Niedźwiedzia 7-4. (13697)

SPRZEDAŻE

Sprzedam
natchemiasz domek gospodarczy z placem budowlanym i osobny plac budowlany. — Zgłoszenia Grunwaldzka 27—7. (16078)

Skład rowerów

dobrze prosperujący ze stałą klientelą 15844
do sprzedania.

Cena 6—8000 zł. Zgłoszenia pod „8000” Dziennik Bydgoski Grudziądz.

Kolonialkę
sprzedam 800 zł. Kościuszki 4. 16071

Fabryka Metalowa
wyrób art. domowych i narzędzi w Bydgoszczy, stały dostawca Kolei P. K. P. i Bekonów, bez konkurencji, w pełnym ruchu, z powodu choroby na sprzedaż, cena ca. zł. 45.000. Oferty pod „P. K. P.” do Dziennika. (16099)

Restauracja
pierwszorzędną, w centrum miasta Bydgoszczy, z urządzeniem i w pełnym ruchu, własna koncesja, jeden z najlepszych lokali, z powodu choroby na sprzedaż, cena 30.000 zł. Oferty pod „Pełny ruch” Dziennik. (16098)

Sprzedam (16075)
gospodarstwo 24 morgi, w tym 8 morg łąki, natchemiasz. Cena według ugody. Bolesław Minikowski, Kosowo (początek Gruczno), powiat Świecie.

Kolonialkę
korzystnie sprzedam Gdańska. Wiadomość Dziennik Bydgoski. 9244

KUPNA

Ławki
stolarską kupię. Pomocnik stolarski z własną ławką na meble zaraz. Mazowiecka 5 stolarnia. 16101

POSA DY WOLNE

Przychodnia
potrzebna. Dworcowa 68, m. 10. 9226

Służąca
uczciwa z gotowaniem potrzebna. Plac Piastowski 19 m. 5. (9209)

Introligator(ka)
potrzebna. „Lektura” Gdańska 54. (9229)

Dziewczyna
do wszelkich prac domowych, Bernardyńska 1a m. 5. (16083)

Służąca
starsza, pracowita, rzetelna z dobrymi świadectwami i dobrym gotowaniem, bez spania najchętniej z polecenia przyjmie Piekarnia Sienkiewicza 14. 9237

Poszukiwana
starsza siła akrobatyczna. Oferty Dziennik „Akrobata”. 16094

Służąca
zaraz potrzebna. Pomorska 45 m. 3. (9217)

Służąca
umiejąca gotować, prac potrzebna, Petersona 8, m. 3.

Młodsza
dziewczyna od zaraz. Jagiellońska 23—10. (9210)

Gorzelnik
kasjer żonaty potrzebny. Majętność Będzitowo, Barcin. (9245)

Poszukuję (9230)
dzielną marszantkę. Sniadeckich 22, skł. kapeluszy.

Dziewczyna
wiejska potrzebna. Zduny 14—1. (9234)

Fryzjer
damsko-męski potrzebny zaraz. Ubert, Nakło. (9213)

Służąca
potrzebna od 1. 9. 1938. Restauracja Gastronomia, Dworcowa 19. (9240)

Panienska
szyciem potrzebna. Cieszkowskiego 1—3. (9239)

Panienska
do obsługi gości potrzebna. Cukiernia „Cafe Elite” Gdańska 50a, róg Stowackiego. (9231)

Dziewczyna
starsza do prac domowych potrzebna. Sowińskiego 28, m. 10. (9236)

Służąca (9216)
na wieś potrzebna. Zgłoszenia Gdańska 59—5.

Dziewczyna
przychodnia z gotowaniem Dworcowa 2—6. (9215)

Dziewczyna
młodsza do prac domowych. Plac Poznański 5, m. 2. 16095

Bufetowa
restauracyjna potrzebna zaraz. Gdańska 81, Bar Okocimski. 16097

Spawacz
i ślusarz potrzebni. Grunwaldzka 75. 16100

Panienska
do restauracji obsługi potrzebna Gdańska 184. (9227)

Potrzebny
pomocnik tapicerski zaraz. Zgłoszenia kierować do: „Pomorski zakład tapicerski” w Lublinie, ul. Szopena 4. 16081

Krawcowa
władająca polskim i niemieckim językiem potrzebna. Mazowiecka 12, Express. (16080)

Chłopaków (9241)
do pracy potrzebny. Jasiewic, Sniadeckich 21.

Ekspedientka
siła fachowa, do składu nabiálu, pieczywa zaraz potrzebna, kaucja. Zgłosz. godz. 18—20 Plac Piastowski 15—1. (9218)

DzIELny
ekspedient - dekorator potrzebny zaraz. P. Głaziński, skł. bławatów Długa róg Batorego. 9208

Bufetowa
rutynowaną, rozumiejącą obsługę Ekspresu przyjmie Restauracja Przybył, Grunwaldzka 44. (9015)

NAUKA

Dyrekcja
Prywatnego Gimnazjum Koedukacyjnego im. Braci Sniadeckich w Żninie podaje do wiadomości, że z początkiem roku szkolnego otwiera równoległy oddział pierwszej klasy, oraz że egzaminin powakacyjnie do I klasy rozpoczyna się dnia 1 września o godz. 9 rano. Zgłoszenia przyjmuje się codziennie od godz. 10 do 13. 16082

POSA DY POSZUKUJĄ

Gospoia
czysta, miła poszukuje posady, ewentualnie jako przychodnia. Pod „Gospoia” filia. (9207)

DZIERZAWY

Piwnicy
lub remizę przy Sniadeckich, Pomorskiej zaraz poszukuję. Zgł. „Piwnica” filia Dzień. (9220)

MIESZKANIA WOLNE W BYDGOSZCZY

Cena w tej rubryce 1 wiersz 50 gr.
3 pokojowe:
Teof. Magdzińskiego 14 m. 5

3, 2 i 1 pokojowe:
kuch. łaz Sniadeckich 13/1.

5 pokojowe:
sł. wyg. Staszica 1-4, 17-18

5 pokojowe
mieszkanie od zaraz. Piotra Skargi 14. 9203

3 pokojowe
Kolejarska 6. 9222

2 pokoje
i kuchnia do wynajęcia. Ludwikowo 20. (9238)

3-4 pokojowe
w nowym domu osiedle leśne (Gdańska) od 1. X. Zgłoszenia B-cia Matecy Stary Rynek. (16079)

MIESZKANIA SZUKA

1-2
pokojowe mieszkanie poszukuje „Emeryt H”. (8725)
Poszukuje (18076)
1 lub 2 pokoje z kuchnią, rok z góry. Chwyto 5-20

Poszukuję
2 względnie 3 pokoje kuchnią, urzędnik kolejowy. Czysy pół roku z góry. Oferty Dziennik nr „300”. 16061

Apikant
adwokacki szuka mieszkania 2-3 pokojowego. Zgł. filia Dziennika pod „Aplikant”. (9201)

Mieszkanie
5 pokojowe, szuka pewny płatnik. Oferty filia pod „Komfort”. (16054)

POKOJE

Pokój
umebl. słoneczny. Kościuszki 18, m. 4. (9225)

Słoneczny (9232)
utrzymaniem. Zduny 13-2

Pokój
umeblowany osobnym wejściem. Sowińskiego 28, m. 17. 9214

Pokój (9228)
dla pana. 3 Maja 5—1.

Ładny
20 Stycznia 20/8. (9241)

Pokój
Zduny 2—4. 9211

Stancja
dla dwóch gimnazjastów, troskliwa opieka, fortepian, pomoc w nauce. Belza, Ossolińskich 25, l. (16090)

Stancja (9221)
dla chłopca gimnazjalnego, dobra opieka. Gdańska 55-4

1-2
umeblowane kulturalnemu panu. Stowackiego 1, m. 9, tel. 21-75. (9224)

ROŻNE

Cichy
wspólnik z 25—30000 szuka mylna parowego, tartaku lub przedsiębiorstwa budowlanego. Oferty filia „Cichy”. 9202

Dnia 16-go
września godzina 10 rano, audycja dla kandydatów do chóru operki Teatru Miejskiego. Zgłoszenia do 15 września przyjmują kancelaria teatru w godzinach urzędowych. 16056

Fabryka rowerów
zmaszynami i „automatem” najspiej urządzona szuka **wspólnika**
lub udziałowca, celem stworzenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Ewentualna sprzedaż lub wydzierżawienie fabryki wchodzi również w rachubę. Reflektarci zechcą zgłosić się pod „Bydgoszcz 100”.

MATRYMONIALNE

Młody
przystojny, elegancki, kulturalny, szerszego światopoglądu, kawaler (wyższy urzędnik państwowy) szuka drogą stosownej znajomości matrymonialnej lub towarzyskiej. Oferty Dziennik „Młody”. 16996

Naszych Szan. Czytelników

prosimy uprzejmie przy zamówieniach oraz zakupach jakoteż przy nadawaniu ofert na ogłoszenia podane w naszym piśmie, powoływać się zawsze na „Dziennik Bydgoski”

Wczoraj w niedzielę 28-go bm. 1938 r. zasnęła w Bogu, opatrzona Sakramentami św., moja najdroższa siostra, nasza najukochańsza ciocia s. p.

Aleksandra Pankiewicz

o czym zawiadamiają w ciężkim smutku pogrążeni

**Olga Lelawska
A. i O. Tollowie**

Chrobrego 15 m. 4

O dniu pogrzebu będzie ogłoszone osobno. (16067)

W myśl § 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25. 6. 1932 roku o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62 poz. 580) 2 Urząd Skarbowy w Bydgoszczy podaje do ogólnej wiadomości, że dnia 31 sierpnia 1938 r. o godz. 10 w składnicy Urzędów Skarbowych przy ul. Konarskiego nr 1 celem uregulowania należności podatkowych odbędzie się sprzedaż z licytacji niżej wymienionych przedmiotów: kanapę pływającą, biurko dębowe, zegar stojący, stół okrągły, fotele, kredens, aparaty fotograficzne, warsztat stolarski, radioodbiornik, swetry, ramy brązowe, 62,54 m² fornieru dębowego, szczołki do ubrań, rakiety tenisowe, lustro, kanapy koszykowe, futro karakułowe. (16085)

Naczelnik 2 Urzędu Skarbowego
(—) Mgr Karol Rożankowski.

Czytajcie Dziennik Bydgoski!

Napisowe słowo (tłusto) 25 groszy, każde dalsze słowo 15 groszy, 5 cyfr = jedno słowo
l, w, z, a = każde stanowi jedno słowo.
Jedno ogłoszenie nie może przekraczać 50 słów.

Wróciłem
Dr med. Fr. Nowicki
specjalista chorób dziecięcych
Bydgoszcz, ul. Gdańska 35.
Ordynuje od godz. 11—12 i 18—18. (16092)

SZYLDZIKI
do maszyn, aparatów i t. p.
Druk na blasze
BERGER-GRAFIKA
PRZEMYSŁ METALOGRAFICZNY
Łódź, 11 Listopada 76.

Szlifowanie wałków
o średnicy do 150 mm i długości do 1.500 mm
szlifowanie otworów
od 40 mm., średnicy wżwyz 16065

frezowanie kół
zębatych czołowych, ślimakowych do mod. 10, i łańcuchowych

cementowanie i hartowanie
w kąpeli cjanko-potasowej przedmiotów do średnicy 300 mm i długości 450 mm

wykonuje na specjalnych nowo sprowadzonych precyzyjnych maszynach i urządzeniach w/g najwyższych wymogów dokładności.

Fabryka Traków i Maszyn do obróbki drzewa
dawnej C. Blumwe i Syn, Spółka Akcyjna
Bydgoszcz, ulica Nakiełska 53.

Wyjeżdżam
od 29. VIII. 38.

Dr Tonn
lekarz dentysta (9248)
Bydgoszcz, Gdańska 51.

Miód
czysto pszczołowy
każdą ilość (16048)

kupi
Dwór Szwajcarski
Jackowskiego 26.

Poszukuje się (16049)
mistrza cukierniczego

obeznane go ze wszystkimi działaniami większego przedsiębiorstwa cukierniczego wraz z wywarzeniem lodu deserowego, pierników, konfitur, wyrobów cukierniczych, konserwowaniem owoców i t. p.

Podania wraz z życiorysem, odpisami świadectw, referencjami oraz podaniem wynagrodzenia proszę kierować do filii Dziennika Bydgoskiego pod nr „29”.

Krawcy (9125)
damskę na sztuki, tygodniówkę. Dworcowa 15.

Spawacz
i ślusarz potrzebni. Grunwaldzka 75. 16100

Przetarg na roboty budowlane.

Dyrekcja Okr. Kolei Państwowych w Toruniu rozpisuje przetarg publiczny na wykonanie garażu samochodowego przy ekspedycji towarowej Gdynia-Port, ul. Rotterdamska.

Formularze przetargowe, t.j. ślepy kosztorys, warunki składania ofert i uwagi techniczne do kosztorysu otrzymać można za opłatą 4,00 zł, zaś przy przesłaniu pocztą 5,00 zł w Dyr. Okr. Kolei Państw. w Toruniu, pokój 449, gdzie również można przejrzyć plany, warunki ogólne wykonywania robót, wzór zawrzeć się mającej umowy i otrzymać bliższe informacje. W sprawie obejrzenia miejsca robót należy zgłaszać się do Oddziału Drogowego w Gdańsku lub odcinka drogowego III w Gdyni. Oferty sporządzone na oryginalnych z Dyrekcji otrzymanych formularzach i zgodnie z warunkami składania ofert, zaopatrzone napisem „Oferta do przetargu na dzień 5 września na wykonanie garażu samochodowego w Gdyni” winny być składane do skrzynki ofertowej w westybulu gmachu D. O. K. P. lub przesłane pocztą do dnia 5 września godz. 12. Otwarcie ofert nastąpi dnia 5 września godz. 12.15 w sali konferencyjnej D. O. K. P. w Toruniu. Do oferty musi być dołączony kwit lub dowód na wpłacone do Kasy Dyrekcyjnej wadium w wysokości 2% oferowanej kwoty. Wskłi sola (bez zryra) nie przyjmuje się jako wadium. Oferta obowiązuje Firmę pod rygorem utraty wadium przez przeciąg 6 (sześciu) tygodni. Termin wykonania robót określa się na 10 tygodni od daty udzielenia zlecenia. Oferty nie uwzględnione pozostaną bez odpowiadzi, zaś wadła zwróczone firmom. Dyrekcja zastrzega sobie wyraźnie zupełnie dowolny wybór oferenta bez względu na wysokość oferty oraz możliwość podziału robót lub unieważnienia przetargu bez podania powodów. (15812)

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych.

Drobne ogłoszenia

Większe ogłoszenia wśród drobnych 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeń.

Dla poszukujących posady 20% zniżki
Drobne ogłoszenia przyjmuje się do godziny 9.
Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia, ani do zwrotu pieniędzy.

POLECENIA
Motocykle
N. S. U., Zündapp, T. W. N. oraz wszelkie akcesoria stale na składzie, na dogodnych warunkach poleca Salon Samochodowy Jan Patalas, Gdynia, Świętojańska 89, telefon 34-81. (14618)

TAPETY
wielki wybór. Bydgoski Dom Tapet, Jezuicka 16. 5159

Stoje do zapraw
Po niskich cenach poleca **B. KACZMAREK**
Pobiałe 12, tel. 2371

Już czas
Przyjeżdżajcie i zapamiętajcie się w FUTRA tylko w znanej, uczciwej firmie K. Nitecki, Bydgoszcz, (nowy lokal), Dworcowa 12. Wielki wybór — pierwszorzędną jakością — niskie ceny. Pracownia kuśnierska na miejscu. (9249)

SPRZEDAŻE
Lakiery Smok
trwałe tanie.
Poznańskie chrześcijańskie
do nabycia drogeriach, składach farb. (14912)

Repertuar kin bydgoskich:
KRYSTAL: „Pięć milionów szuka spadkobiercy. W rol. gl. Heinz Rühmann. Nadprogram: Najnowszy tygodnik Pata.
Lido: „Pani Walowska”, w rol. gl. Greta Garbo i Charles Boyer. Nadprogram.
MARYSIENKA: „Ostatni alarm”. W rol. gl. Konstance Bennet, Oscar Homolka i Montgomery.
KAPITOL: „Marcinkowski 4: Dziś dwa polskie filmy: „Prokurator Alicja Horn” w rol. gl. J. Smosarska i Brodniewicz oraz „Książka”, w rol. gl. E. Bodo i St. Sierański.
BALTYK: „Lot straceńców” i film szpiegowski „Zdrajca”.

Pietrowa
nowowbudowana willa cała wolna, cena 8.000, wpłaty 6.000. Sokołowski, Śniadeckich 52. 9246

Żelazne
łóżka, umywalka z lustrem, szafa, duże lustro, biurko sprzedam tanio. Promenada 7 m. 2. (16055)

Traktor
gąsienicowy marki „Stock” 1929 rok, 28 km, 2 plugi 5 skibowiec do podórki i 2 skibowiec (Kulturplug) „Eberhardt” bardzo mało używane i b. dobrym stanie korzystnie na sprzedaż. Of. pod „Tani traktor” do Dzien. Bydg. 15964

2 okna
drzwi sprzedam. Adres wskaże Dziennik. (15857)

Króliki
rasowe sprzedam. Leszczyńskiego 17. (9037)

KUPNA
Gumierka
do papierów w rolach (bobin) i inne maszyny używane do przeróbki wraz fachowcem poszukujemy. Zgłoszenia „1953” Kraków Skrytka 64. (15849)

Dostawca
na papierowe obicia do trumien poszukiwany. Of. pod „W” filia. (9117)

Wózek (9081)
ręczny dużych kołach kupię. Drogeria, Król. Jadwigi 19.

POSADY WOLNE

Krawcowe 9212
potrzebne. Gdańska 46—4

Fryzjerka
dzielnia, od zaraz na stałe. Fr. Kosznik, mistrz fryzjerski, Kościerzyna. (9118)

Zawijaczki
do cukierków na akord przyjmie fabryka cukrów L. Kędziorski, Sienkiewicza 5. (15938)

Służąca
do wszelkiej pracy. Zgłoszenia Focha 24—4. 16064

Stolarz
potrzebny. Ks. Ad. Czartoryskiego 5. 16060

Służąca
na prowincję potrzebna zaraz. Zgłoszenia Chwytwo 8—12. 16069

Samodzielną
gospodyni, dzielnia, uczciwa, zaraz. Grunwaldzka nr 43. (16073)

Dziewczyna
młodsza, uczciwa, biedna potrzebna do 2-osób do Poznania. Zgłoszenia do Dzien. Bydgoskiego pod „Poznań” życiorys. 15966

Trio
akordion - śpiew dobrze zgrane potrzebne. Zgłoszenia z fotografia. Kawiarnia Puczyńskiego, Chełmno. 15984

Cukiernik
samodzielny dłuższą praktyką, obznajmiony piernikach od 4. 9. potrzebny. N. Kallas, Tuchola, Nowodworskiego 27. (16093)

Do młodzieży szkolnej mówimy.

Gdy rodzice stawiają sobie pytanie lub wahają się — gdzie kupować, — wskażcie im ogłoszenia w Dzienniku Bydgoskim ze słowami: „Tylko te firmy są godne zaufania i poparcia.”

Służąca
potrzebna, Plac Poznański 6. 16066

Służąca
z gotowaniem, dobrymi świadectwami, do małej rodziny, 25 złotych. Adres filia Dziennika. 9205

Potrzebna
podręczna do futer. Jana Kazimierza 8—5. 16057

Służąca
z językiem niemieckim na gospodarstwo rolne i do doju, potrzebna zaraz. Warunki dobre, Informacje Bydgoszcz, Grunwaldzka 1a m. 6, godz. 14—17. 16068

Pomocnik
krawiecki potrzebny zaraz. Zakład Krawiecki, Grunwaldzka 177. (15640)

Poszukujemy
biegłej, pewnej stenotypistki, język polski, niemiecki z branży spożywczej od zaraz. Zgłoszenia świadectwa, warunki do ekspedycji pod „M. K.”. (15965)

Czeladnik (16053)
szewski potrzebny od zaraz. Keynia, Nielcarek.

Obciagaczki
i zawijaczki do cukierków mogą się zgłosić. Inowrocław, Plac 3 Maja 3. 9206

POSADY POSZUKUJA

Szofer
poszukuje posady. J. Szarafa, Tczew Wąska 14 (5816)

Szofer
z praktyką, po wojsku, z kaucją 800 zł poszukuje posady. Oferty pod „Szofer” Dziennik. (16052)

Poszukuje
pracy — praktyki, najchętniej w handlu, mam lat 19, referencje na żądanie. Łaskawe oferty do filii Dziennika „Dla Jędrysłowicza”. 9247

DZIERŻAWY
Garaż
wynajmuje. Konieczny, Śniadeckich 32. (9159)

POKOJU POSZUKUJĄ
Młody
nauczyciel gimn. poszukuje pokoju utrzymaniem blisko Gimnazjum Kopernika. Of. filia Dziennika pod „Nauczyciel”. (9204)

POKOJE WOLNE

Pokój (16000)
umeblowany (fortepian, telefon) obok Ogrodu Kochanowskiego, oddam w zamian za pomoc w nauce 3-cio klasiście gimn. Pedagogzy — panowie i panie zechcą łaskawie skierować swoje oferty do Dziennika Bydg. pod „W. S. W. 1884”.

Pokój
ewentualnie małżeństwu z użytkowaniem kuchni Leszczyńskiego 76. (16077)

Pokój
umeblowany dla dwóch osób z utrzymaniem lub bez. Gimnazjalna 6, m. 4, przy Pl. Wolności. (15927)

Pokój
pana. Przyrzeczce 14, piętro. 16058

Pokój
Pomorska 3—3. 9219

Stancja
dla gimnazjastek. Bydgoszcz, Zauny 18-4. (9098)

Pokój (9154)
słoneczny, frontowy z światłem elektrycznym. Hermana Frankowa 19—6.

Ucznia
przyjmę utrzymaniem. — Wileńska 6 m. 9. (9195)

Uczennice
przyjmie na stancję. Pl. Wolności 1, m. 7. 9132

1 lub 2
elegancko umeblowane pokoje słoneczne, 1. piętro, solidnemu panu. Gdańska 127, m. 2. (15703)

Ładnie (15325)
umeblowany pokój blisko dworca od 1. 9. do wynajęcia. Warszawska 11 m. 6.

Stancja
dla uczennic. Stała konwersacja francuska i niemiecka. Sowińskiego 6, m. 6. (15726)

Umeblowany
Jezuicka 12. 16063

Pokój
dobrze umeblowany. Marszałka Focha 26—4. (16062)

Pokój
duży, ładny, słoneczny, 1-2 panów. Bernardyńska nr 3. 16059

Umeblowany
niekrepujący małżeństwu mały utrzymanie, fortepian, inteligentnej. Kujańska 56. 16070

SZANTAŻ.

— ... Więc ile chce pan dać ostatecznie, jeśli nie zadowolimy pańskiej żony?

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetry na stronie 7-lamowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł, na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. 1 lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych, 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty spadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy, Konto czekowe: P. K. O. 203 713 Poznań.

Wydawca, nakładem i czcionkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Za wiadomości z Gdyni i wybrzeża odpowiedzialna: Zofia Żelska-Mrozowicka w Gdyni; za kronikę toruńską: Roman Kobierski w Toruniu; za wszystkie inne działy: Stanisław Nowakowski w Bydgoszczy.